

RIBIČ

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

12

LETO 2018
LETNIK LXXVII
ISSN 0350-4573

Srečno 2019!

Razpis natečaja 32. Odprtega prvenstva Slovenije za najboljšo umetno muho 2019 in 21. Državnega prvenstva Slovenije v vezanju umetnih muh

Ribiška zveza Slovenije razpisuje natečaj 32. Odprtega prvenstva Slovenije za najboljšo umetno muho 2019 in 21. Državnega prvenstva Slovenije v vezanju umetnih muh, ki poleg mednarodne uvrstitve domačim vezalcem prinaša tudi naslov državnega prvaka.

Vezalci lahko sodelujete v naslednjih kategorijah:

1. suhe muhe,
2. ličinke in mokre muhe,
3. potezanke,
4. realistični vzorci.

Pogoji za tekmovanje

1. Vezalec lahko sodeluje v vsaki od navedenih kategorij le z enim vzorcem, ki naj ga pošlje v dveh primerkih in s katerim se ni udeležil še nobenega natečaja.

2. Za vsak vzorec je treba navesti:

- znano ali novo ime izdelka (v primeru, ko je le-to novo, naj bo izvirno in po možnosti kratko),
- geslo, s katerim vezalec pred komisijo izkaže svojo istovetnost,
- vezalne sestavine (telo, krilca, rep ...),
- velikost in tip trnka,
- ime živali, ki jo vezalec posnema, po možnosti priložiti njeno fotografijo (velja samo za kategorijo realističnih posnetkov).

3. Žirija bo zavrnila vse vzorce, za izdelavo katerih bodo vezalci uporabili dele pravih insektov (krilca, noge ...).

4. V spremnem pismu naj vezalec navede svoje osebne podatke (ime, priimek, naslov, e-naslov, telefon, državo, za katero tekmuje), ime muhe in geslo ter ga v zaprti ovojnici priloži izdelku, dvojniki pisma pa ohrani za dokazilo avtorstva.

5. Žirija bo pri ocenjevanju v 1., 2. in 3. kategoriji upoštevala naslednja merila:

- razmerje med vezalnimi prvinami,
- trdnost in tehnično dovršenost izdelave,

– ustreznost izbire gradiva,

– splošen vtis in

– inovativnost.

Pri ocenjevanju izdelkov v 4. kategoriji (realistični vzorci) bo največji poudarek na posnemovalni uspešnosti.

6. Žirija si pridržuje pravico do naknadne razvrstitve vzorcev, če bo menila, da niso prijavljeni v ustrezno kategorijo.

7. Odločitev žirije bo dokončna.

8. Žirija bo upoštevala izdelke, ki bodo oddani na pošto do vključno 31. januarja 2019.

Izdelke pošljite na naslov:

Ribiška zveza Slovenije (za natečaj 2019)

Tržaška cesta 134

SI 1001 Ljubljana

Na podlagi navedenih meril bo žirija izbrala po tri najboljše izdelke v posamezni kategoriji in podelila diplome ter nagrade za prva tri mesta.

Vljudno vas prosimo, da vse navedene podatke izpišete čitljivo, izdelke pa pošljete v embalaži, v kateri bodo zavarovani pred poškodbami med transportom!

Rezultate bomo razglasili na zaključni prireditvi, o čemer boste udeleženci natečaja poprej pisno obveščeni.

Vse slovenske vezalce vljudno vabimo k udeležbi na 32. Odprtem in 21. Državnem prvenstvu Slovenije, saj tako sodelujete tudi v tekmovanju za državnega prvaka.

Luka Hojnik,
predsednik Muharsko-vezalske
komisije RZS

Dr. Miroslav Žaberl,
predsednik RZS

IZBERITE SI NAJUSPEŠNEJŠI DAN ZA RIBOLOV

NA OSNOVI HERSCHLOVEGA VREMENSKEGA KLJUČA VAM SVETUJEMO NAJPRIMERNEJŠE DNI ZA USPEŠEN RIBOLOV:

2018	●	☾	○	☾																												
DECEMBER	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	
SALMONIDI	●	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
CIPRINIDI	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲
2019	●	☾	○	☾																												
JANUAR	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	
SALMONIDI	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
CIPRINIDI	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲
2019	●	☾	○	☾																												
FEBRUAR	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28				
SALMONIDI	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
CIPRINIDI	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲

LEGENDA: SALMONIDI ● DOBER UL OV ○ SLAB UL OV CIPRINIDI ▲ DOBER UL OV ▲ SREDNI UL OV △ SLAB UL OV

RIBIČ

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

Ribič je z odločbo Ministrstva za kulturo, št. 61510-42/2014/3, izdano 16. 5. 2014, vpisan v razvid medijev pod zaporedno številko 1880.

ISSN 0350-4573
UDK 632

Izdaja
Ribiška zveza Slovenije,
1001 Ljubljana, p. p. 2974.
Izhaja vsak prvi teden v mesecu, razen številki
1-2 in 7-8, ki so združene.

Uredništvo in uprava:
Tržaška cesta 134
1000 Ljubljana

Telefon:
uredništvo:
(01) 256 12 97
tajništvo:
(01) 256 12 94
041 738 849
telefaks:
(01) 256 12 95
www.ribiska-zveza.si

NASLOVI ELEKTRONSKE POŠTE
RIBIŠKE ZVEZE SLOVENIJE:
Ribiška zveza Slovenije
info.rzs@ribiska-zveza.si
sekretar RZS
sekretar.rzs@ribiska-zveza.si
tajništvo RZS
tajnistvo.rzs@ribiska-zveza.si
računovodstvo RZS
racunovodstvo.rzs@ribiska-zveza.si
uredništvo glasila Ribič
glasiloribic.rzs@ribiska-zveza.si

Transakcijski račun:
02010-0017838266

UREDNIŠTVO:
odgovorni urednik:
Igor Holy

UREDNIŠKI ODBOR:
predsednik:
Igor Kloboves

Člani:
prof. dr. Vlasta Jenčič, Borut Jerše,
Lenart Levičar Bahtijari, Tone Škrbec,
Jure Ušeničnik

ČASOPISNI SVET:
predsednik:
dr. Tomo Korošec

Člana:
dr. Jože Ocvirk, dr. Božidar Voljč

Lektoriranje:
Marjetka Šivic

Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost se od glasila obračunava davek na dodano vrednost.

Naklada: 11.100 izvodov

Priprava za tisk in tisk:
Tiskarna SCHWARZ PRINT, d. o. o.

Vsebina

OBVESTILA

Razpis natečaja 32. Odprtega prvenstva Slovenije za najboljšo umetno muho 2019 in 21. Državnega prvenstva Slovenije v vezanju umetnih muh

Luka Hojnik, dr. Miroslav Žaberl 362
Izberite si najuspešnejši dan za ribolov 362

RIBIŠTVO

50 let ribogojstva v Savinjski dolini
Stane Omerzu 364

REPORTAŽE

Ribolov na polotoku Kenai
Dr. Jože Ocvirk 366

ALI JIH POZNAMO

Kraljevski salmonidi bakrenih odtentov
Jure Ušeničnik 370

ČUDOVITI RIBIŠKI DNEVI

Dogodivščine za zimo
Lenart Levičar Bahtijari 373

SVETOVNA PRVENSTVA

Dušan Stevanović svetovni prvak
Tomo Sotenšek 376

Naše uvrstitve v svetovni konkurenci (1. del)
Jože Šmejc 378

Do boljših rezultatov s treningi in izkušnjami
Igor Kristan 380

Slovenija tik za najboljšo deseterico
Jure Osolin 381

DRŽAVNA PRVENSTVA

Zlato Blejcem, Bojanu Ančiku in Žanu Valentinciču
Drago Ornik 383

EN DAN Z RIBIČI

Bratstvo štirih
Lenart Levičar Bahtijari 384

Želel bi, da bi šla ribičija v nekoč začrtano smer
Lenart Levičar Bahtijari 384

»Prijateljstvo med nami naj se razvija še naprej«
Lenart Levičar Bahtijari 386

SREČANJA

Memorial profesorja Srečka Remiha
Jože Šmejc 388

Liga Druženje
Ivan Merc 389

MUHARSKI KOTIČEK

Uporabni spominki z muharskih potovanj
Tomaž Modic 390

MLADI RIBIČ

Jaka zveže prvo umetno muho
Nuša Božičnik 392

IZ RIBIŠKIH DRUŽIN

Dober prijem za dober namen
Andrej Jarni 394

V SPOMIN

Dušan Štih 395
Aleksander Tončarovski 395
Erik Jarc 395
Franc Lopert 395

RIBIČI KUHAJO

Naj zadiši po praznikih
Borut Jerše 398

ZA RAZVEDRILO

Križanka, sudoku
Jože Petelin 399

V posameznih prispevkih izražena stališča ne predstavljajo nujno tudi stališč uredništva.

Obvestilo dopisnikom Ribiča

Dopisnike prosimo, da svoje prispevke pošiljajo na e-naslov:

glasiloribic.rzs@ribiska-zveza.si,

izpis prispevka pa z običajno pošto na naslov uredništva.

Prispevke za glasilo Ribič je treba poslati uredništvu trideset (30) dni pred izidom, nujna obvestila pa dvajset (20) dni pred izidom.

Poslanih prispevkov ne vračamo, razen na avtorjevo željo. Izvirnike hranimo 15 dni od objave v glasilu. Po sklepu predsedstva RZS z dne 18. oktobra 2003 ne honoriramo:

- pisem bralcev,
- kapitalnih ulovov,
- obvestil,
- poročil o delu strokovnih delovnih teles RZS.

Nenaročene prispevke bomo objavljali skladno z razpoložljivim prostorom in njihovo aktualnostjo. Da bi se izognili neobjavam, občasnim dopisnikom svetujemo predhodni posvet z odgovornim urednikom, da bi skladno s programsko zasnovo zagotovili tematsko uravnoteženost vsebine Ribiča.

Uredništvo

50 let ribogojstva v Savinjski dolini

Ribogojstvo je del akvakulture, lahko mu rečemo tudi specialna živinoreja in je najmlajša kmetijska panoga. Dandanes, ko se zavedamo pomena zdrave prehrane in čistega naravnega okolja za sodobnega človeka, veliko govorimo in razmišljamo o akvakulturi. Letos smo posneli tudi prvi slovenski film o njej. Velik del tudi v Savinjski dolini, kjer se je pri nas vse skupaj zares tudi začelo.

Dr. Boris Skalin

Letos savinjski ribiči praznujejo 50 let ribogojstva v njihovi dolini. Ob tej priložnosti se mi je zdelo prav, da obiščem pionirja ribogojstva v Savinjski dolini – tistega, ki je o vseh teh stvareh razmišljal že pred pol stoletja. In ne samo razmišljal, ampak tudi tvorno deloval. Dr. Borisu Skalinu, mojemu mentorju in vzorniku, sem hvaležen za vse najine pogovore, za vse knjige, članke, fotografije in misli, ki jih je nesebično delil. Ponosen sem na najino prijateljstvo in užival sem v prijetnem popoldnevu na njegovi terasi, kjer mi je pripovedoval o ljudeh

Prav je, da stvari ne gredo v pozabo, in prav je, da se zaslužnim ljudem zahvalimo za njihovo delo. Dr. Boris Skalin je veliko delal. Med drugim smo mu lahko hvaležni za dve knjigi z enakim naslovom *Ribogojstvo*; prva je izšla leta 1984, druga pa 1993, obe pri založbi Kmečki glas. Leta 1987 je izšla knjiga *Sladkovodno ribištvo na Slovenskem*, ki jo je izdala Ribiška zveza Slovenije, med soavtorji pa je tudi dr. Boris Skalin. Napisal je veliko strokovnih člankov o vzreji rib in zlasti o sulcu. Hvaležen sem mu za spremno besedo in recenzijo knjige Sulec in sulčelov v Sloveniji od osvoboditve do osamosvojitve. Samo za Ribiča je dr. Skalin napisal 131 prispevkov!

in dogodkih, ki so skozi ta čas usodno vplivali na stanje voda, kakršnega imamo, in vse tudi dokumentiral. Vse skupaj je nemogoče strniti v ta zapis, lahko pa mu vsi skupaj rečemo samo hvala. Hvala kot ribogojcu, raziskovalcu, naravovarstveniku, mislecu in vizionarju, konstruktivnemu kritiku, fotografu in piscu. In kaj mi je povedal?

»Za rojstni dan, pred petdesetimi leti, sem namesto voščila kot vodja razvoja v Kmetijskem kombinatu Hmezad ter idejni oče in projektant dobil zeleno luč in posebno zadolžitev. Delavski svet Kombinata je odobril projekt *Ribogojnica*

na Lavi, katerega sem pripravljal dve leti. Investicijski program za izgradnjo ribogojnice sem predal leta 1967. Program je predvideval rentabilno proizvodnjo konzumnih postrvi, zraven bi pa vzrejali še mladice več vrst plemenitih rib za potrebe poribljavanja odprtih ribolovnih voda, ki jih upravljajo ribiške družine. Investicijski program je predvideval izkoriščanje dveh najvažnejših postavk za to proizvodnjo, in sicer ugoden vir vode in izkoriščanje klavniških odpadkov iz Kombinatove klavnice v Celju. Delavski svet je program odobril in dal sredstva za gradnjo s pogojem individualne zadolžitve. Kot avtor projekta sem moral prevzeti jamstvo za rentabilnost proizvodnje. Že leta 1970 smo v Ribogojnici na Lavi vzredili 23,5 ton konzumnih postrvi in 50.000 zarodnic postrvi za vlaganje v odprte vode. Ribogojnica je na hektaru zemljišča z 0,52 ha vodne površine poslovala z dobičkom.

Z RD Šempeter smo sklenili najemno pogodbo za potok Lava od izvira v Vrbju pa do mostu v Petrovčah. Leta so tekla in proizvodnja se je povečevala. V ribogojnici v Žalcu smo se učili, raziskovali, vzgajali mlade ribogojce in z našimi ribami poribljavali vode po vsej Sloveniji. O našem delu se je razvedelo tudi prek meja. Trudili smo se, da bi prek ukrepov oblasti ribogojstvu zagotovili status enakovrednega partnerja v živinorejski proizvodnji. Takrat omejen uvoz sestavin za izdelavo močne krme – briketov je po našem prizadevanju pripadel tudi ribogojcem. Ribogojstvo smo uspešno vključili v verigo samoskrbe Slovenije.

Že od samega začetka smo v Ribogojnici Žalec poleg intenzivne proizvodnje rib za meso vzrejali domorodne ribe za vlaganje v odprte vode. Naj samo omenim, da v tistem času nismo poznali besed *eko* in *bio*, kljub temu pa je

Avtor prispevka z dr. Borisom Skalinom in lastnikom ribogojnice v Žalcu Markom Hrovatom

žalska ribogojnica v svoj krog delovanja vključila pozitivno in ustvarjalno gledanje na naravno okolje. Savinjska dolina je bila polna divjih odlagališč. Nedaleč od Ribogojnice Žalec je bilo ob Savinji divje smetišče v opuščeni gramoznici Vrbje in naprej po toku navzgor opuščena gramoznica Preserje, nekaj podobnega je bilo tudi v Mozirju, kjer je danes park Mozirski gaj. Kompleksno gledanje na naraven prostor, aktiven, konstruktiven dialog in delo s športnimi ribiči ter Občino Žalec so nam v Ribogojnici Žalec omogočili sanacijo smetišč v Vrbju in Preserju. Hmezadovi

financirala za potrebe rezerve hrane v slučaju vojne.

V petdesetih letih organiziranega ribogojstva v Savinjski dolini smo danes zredili približno 4.000 ton rib. Veliko, kajne? Pa tudi pol stoletja ni malo!«

Dr. Skalin je ves čas govoril o žalskih ribogojcih in Ribogojnici Žalec. Jasno je, da je srce tega ribogojstva on sam. Na mlajših generacijah je, da presodijo zasluge ljudi, ki so delali in razmišljali, da danes imamo, kar imamo. Ali kot bi rekel dr. Skalin: »Brez včeraj ni danes in brez danes ne bo jutri.«

skupščino Ribiške zveze Slovenije 21. februarja 1981 v Ljubljani.

Zgodba pa tu ni končana.

Vse to lahko potrdi Marko Hrovat, ki v Ribogojnici Žalec dela že od leta 1984. Vodja ribogojnice je postal leta 1990, od Hmezada pa jo je vzel v najem leta 1997. Njegovim izkušnjam, znanju in zavzetosti, ki jih je nabiral pod mentorstvom dr. Borisa Skalina, velja zahvala, da iz Ribogojnice Žalec dobivamo najboljše ribe, tako postrvi kot krape in mnoge druge ribe, ki jih pri drugih ribogojcih ni mogoče dobiti. Leta 2000 je ribogojnico odkupil in z njo tudi pravico upravljanja z ribnikom Vrbje ter akumulacijo Žovnek. Pri Marku se z odlično ribo oskrbuje večina naših ribiških družin. Pravi ribogojci prazniki so njegovi jesenski izlovi. Kar 90 % vzrejenih rib iz Vrbja in Žovneka je namenjenih za porabljanje slovenskih ribolovnih voda. Vsa leta so v Ribogojnici Žalec kljub težavam, ki jih povzročajo nedorečeni okoljski akti, uspevali ohraniti proizvodnjo na zavidljivi ravni. S svojimi postrvmi zagajajo celotno savinjsko regijo, njihove ribe imajo radi v Termani Laško, šolah, vrtcih, različnih gostinskih lokalih. Tudi sam ribe najraje naročim pri Marku. Z njegovimi krapci smo na sejmu AGRA v Gornji Radgoni razblinili stereotip, da krap smrdi. Vsi, ki so poskusili njegovega krapa, so bili navdušeni. Tudi naša najboljša ribarnica E. Leclerc najraje vzame krape v Žalcu. Dober glas seže v deveto vas!

Na koncu bi omenil še enega poznavalca ribogojstva, ki je vseskozi delal v dobro rib in voda na Štajerskem. O vsem tem in še marsičem drugem bi pravzaprav moral pisati Milan Štraus. Zadnje čase mu zdravje malo nagaja, vendar ne miruje. Sedaj pripravlja lepo monografijo o Slivniškem jezeru.

Ponosen sem na prijateljstvo z dr. Borisom Skalinom, Markom Hrovatom in njegovimi sodelavci iz Ribogojnice Žalec ter Milanom Štrausom, s katerim si delimo enako veselje in ljubezen do rib in voda. Če bi želel za zdravico ob 50-letnici ribogojstva v Savinjski dolini štiri savinjske ase, bi nazdravil še z Janezom Podrižnikom - Maticem z Ljubna.

Ti oz. taki ljudje, njihovo znanje in izkušnje ter volja do dela so nujno potrebni za nadaljnji razvoj ribištva in ribogojstva ne samo v Savinjski dolini, ampak po vsej naši lepi slovenski deželi. Pomagajte jim in jih podprite v njihovih prizadevanjih, kajti kljub izjemnemu vodnemu bogastvu naše dežele in izredni biotski pestrosti Slovenija ta trenutek dosega samo 8,36 % samooskrbe z ribami. Velik izziv, ki se ga moramo lotiti skupaj. Takoj!

Stane Omerzu

Izlov konzumnih rib v ribogojnici Žalec

ribogojci so zaslužni za ribnik Vrbje, ki je danes čista oaza, ki jo radi obiskujejo ljudje, potrebni miru in oddiha ter je del krajinskega parka. V ribniku Vrbje že leta poteka uspešna vzreja ciprinidnih vrst rib, ob vodi pa so svoje zatočišče našle tudi številne ptice. Tudi čudoviti ribnik Preserje so uredili Hmezadovi ribogojci in ga podarili športnim ribičem iz Šempetra. Ribnik na Ljubnem ob ribiškem domu je tudi projekt žalskih ribogojcev (Skalin), čeprav tam ni bilo smetišča.

Z vrsto večplastnih aktivnosti, strpnega sodelovanja, strokovnega dela in raziskovanja je žalski ribogojnici uspelo večati proizvodnjo tako po količini kot po vzrejenih vrstah. K povečanju vzreje rib je zlasti pripomogla akumulacija Žovneško jezero. Izgradnjo tega smo žalski ribogojci izposlovali z generali nekdanje JLA. Takratna JLA je izgradnjo ribogojnega dela akumulacije

Dr. Boris Skalin se je v svojem življenju in z delom vedno zavzemal za stroko, njen napredek in varstvo narave. Čeprav se Slovenci ponašamo z organiziranim ribištvom že od leta 1888, je dr. Boris Skalin nesporno postavil temelje sodobnemu ribogojstvu v Savinjski dolini. Dragoceni so ljudje, ki imajo znanje, ga širijo in poglobljajo, delujejo in so sposobni kritične in konstruktivne misli. Rad poudari »kmečko pamet« in nas vzpodbuja: »Misliti je dovoljeno.« V medijih se je večkrat oglasil kot zaščitnik kmetijskih zemljišč in podtalnice, zlasti v Savinjski dolini, nenehno opozarja na pomen samooskrbe naroda, rad ima ribe in ptice, velikokrat ga boste našli s fotoaparatom okrog vratu pod graščino Žovnek. Od njeja se lahko še veliko naučimo. Tudi z branjem starejših zapisov, kot je recimo *Ribogojstvo – proizvodnja rib je družbena naloga*, razpravo, ki jo je dr. Skalin pripravil za programsko

KRIŽEM KRAŽEM PO ALJASKI (2. DEL)

Ribolov na polotoku Kenai

Polotok Kenai je verjetno najbolj privlačen in obiskan del Aljaske. Vse se dogaja ob mogočni istoimenski reki in gorovju. Ob reki Kenai so številni ribiško-lovski hoteli (angl. lodge), ki ponujajo raznovrstne programe za preživljanje prostega časa. Osebe v njih je iz vseh delov Združenih držav. Tu so na sezonskem delu. Med programi velja omeniti izlete v gore, ogled medvedov grizljev pri lovu lososov, rafting in seveda ribolov; ne le v rekah in jezerih, tudi na morju. Halibut (vrsta morskega lista, ki lahko doseže težo 230 kg) je s svojo velikostjo najbolj privlačen za morske ribiče.

Če mislite, da je na rekah in jezerih najpogostejši način ribolova muharjenje, ste v veliki zmoti. Veliko je ribolova z naravnimi vabami, predvsem z lososovimi ikrami. Uporaba vijačnice za klasičen lov z blestivko in tudi za druge načine je med zelo pogostimi načini ribolova. Vijačnica z obežilnikom kakšnih 60 do 80 cm pred mokro muho je uspešen način lova postrvi iz čolna. Klasično muharjenje s suho muho ali ličinko je zgolj izjema. Ribiči z muharico najpogosteje lovijo lososa *sockaye*, in to z enostavno dvobarvno dlakarico na močnem dolgohrbtniku in z obežilnikom vsaj pol metra pred njim. Reka Kenai je magnet z največjimi med lososi. Tu so leta 1985 na športni način ujeli 44 kg težkega lososa *chinook*. Doslej njegove teže ni presegel še noben losos. Reka Kenai s pritokom Russian river ostaja eldorado za ribiče na losose.

Polotok Kenai ima cestno povezavo s celino. Cesta ima sicer oznako *highway*, a je to čisto navadna asfaltna cesta, kot je marsikje v ZDA. V glavnem je speljana skozi gozdove, številni znaki z losom pa opozarjajo voznike na previdno vožnjo zaradi nevarnosti trčenja z divjadjo. Nema lokrat jih vidite, ko se mirno pasejo vsega nekaj metrov od ceste – in to na vsej dolžini od Anchoragea do Kenaija, kar je dobrih tristo kilometrov asfalta. Za srečanje z losom sploh ni treba iz Anchoragea. Že v mestnih parkih se stalno zadržujejo ti največji lopatarji na svetu. Za človeka utegnejo biti nevarne krave s teleti, ki včasih prav energično napadejo ne le neprevidne mestne pse, temveč tudi človeka. Občasno se kakšno takšno srečanje konča tudi s smrtjo. Človeka!

Letalske povezave med Anchorageom in polotokom Kenai so številne in raznolike. Omenil sem že, da ima Aljaska največ hidroplanov na svetu, ki lahko pristanejo tako rekoč kjerkoli na vodi. Z majhnimi letali za 5 do 10 potnikov vzdržujejo redne letalske linije po državi. Skoraj vsako uro je mogoče poleteti iz Anchoragea v Kenai. Tokrat sem tudi sam uporabil zračno pot. Z ribolova na reki Innoko smo se popoldne

Razgled s terase lovskega hotela ob sotočju rek Moose in Kenai River

z letalom na redni liniji vrnili v Anchorage, kjer sem se poslovil od prijateljev, ki so se naslednji dan vrnili domov v »lower 48«, kot Američani imenujejo del ZDA med kanadsko in mehiško mejo. Ob dveh smo z enomotornim letalom za 12 potnikov poleteli za Kenai. Bila je ravno oseka, ki je odkrivala sipine ob strmi morski obali Cook Inleta. Bibavica na Aljaski je s svojimi do desetimi metri razlike med plimo in oseko ena najvišjih na svetu. Po vsega pol ure vožnje smo pristali na letališču v kraju Kenai. Sofer lovskega hotela, kjer sem bival naslednjih pet dni, me je že čakal. V pogovoru, o ribolovu in ribah seveda, sva hitro prevozila trideset kilometrov poti do hotela.

Lovski hotel – lodge – iz masivnega lesa, kaj drugega se na Aljaski pač ne spodobi – je kraljeval nad sotočjem rek Moose in Kenai. Z višine petdesetih metrov nad reko je bil videti kot grad na izpostavljeni točki pri nas. Pogled s terase se je čez mlečno

zeleno reko Kenai nadaljeval čez širok gozdni pas do belih očakov pogorja Kenai na robu horizonta. Snežno beli grebeni na obzorju so se nežno dotikali modrine neba. Julij je čas, ko so tudi na Aljaski pogosti lepi sončni in vroči dnevi, za razliko od prevladujočega sivega, mračnega in mokrega vremena spomladi in jeseni.

V hotelu nas je bilo kakšnih trideset gostov. Čas pred večerjo je bil *happy hour*, ko so prigrizki in pijača brezplačni in ko direktor, v našem hotelu je to bila prikupna gospa srednjih let, oblikuje interesne skupine za naslednji dan. Seznanila me je z vodnikom in še tremi ribiči, s katerimi bom naslednji dan delil mesto na čolnu pri ribolovu kraljevega lososa. Moje mesto pri večerji je bilo do okroglo mizo s tremi Skandinavci in dvema Američanoma: mati v *golden age* pri sedemdesetih in sin pri štiridesetih, ki sta bila tam že nekajkrat na počitnicah. Skandinavci so bili prvič. Eden med njimi je šele pred nedavnim

začel ribariti in mu je bil to prvi resnejši ribolovni izlet. Glavna jed je bila riba. Halibut na kaj vem kakšen način – in kos tega ogromnega morskega lista je bil nadvse okusno pripravljen.

Zjutraj ob pol petih je na vrata sobe potrkal dežurni v hotelu. Zadolžen je bil za bujenje gostov, hkrati pa je prinesel tudi skodelico vroče kave. Žal ne turške ali espresso, ameriške pač. Malo kasneje sem bil že na zajtrku in ob četrť čez pet z vso opremo na parkirišču. Vodnik je bil že tam s svojim velikim terenskim vozilom *dodge* in priklopljeno prikolico s čolnom na njej. Po kratki vožnji smo prispeli na plato ob reki Kasilof, od koder se začne ribolov iz čolna. Nismo bili sami, že nekaj vodnikov s čolni in gosti je bilo tam. Eden za drugim so čolni polzeli v reko. Za razliko od reke Kenai motorni čolni na omenjeni reki niso dovoljeni. Zgolj vesla kot v starih, dobrih časih. Motor lahko uporabijo šele

je zasidral čoln, mi pa smo spustili svoje vabe kakšnih 25 metrov od čolna. Palice smo vtaknili v ustrežna držala in nato je sledilo ribičem povsod po svetu najbolj znano dejanje: čakanje na prijem.

Za razliko od prejšnjih vročih in sončnih dni je bil tisti dan čemeran, hladen in z občasnim dežjem. Tudi temperatura je precej padla, a to nam ni zbijalo optimizma. Bili smo eden od ducata čolnov, ki sem jih imel v vidnem polju. Vsi smo lovili na enak način – na lososove ikre. Po kakšnih petnajstih, dvajsetih minutah smo se prestavili za sto ali dvesto metrov nižje. Tu in tam je kakšen čoln imel prijem. Kakšno ribo so uspeli spraviti v čoln, kakšna je ušla. Vodnik nam je po vsakem premiku osvežil vabe, a prijema, razen ene postrvi, pravzaprav zlatovčice *dolly varden*, nismo imeli. Da so lososi *chinook* sicer v reki, a ne v prav velikem številu, nam je povedal vodnik in nam vlil novega upanja, rekoč,

V pričakovanju prijema kraljevega lososa potrpežljivi ribiči na čolnih rebrijejo osem ali več ur na dan, ne glede na vreme.

v izlivnem delu reke, ki je pod vplivom bibavice in še to le za vožnjo navzdol do izstopnega mesta.

Vodnik nam je odkazal sedeže v čolnu in krenili smo. V čolnu sem bil skupaj z včerajšnjimi tremi skandinavskimi soganovniki pri večerji. Reka je bila kakšnih petdeset metrov široka in, kot se je videlo v malo motni vodi, kakšen meter do dva globoka. Pred nami je bilo že nekaj čolnov na vodi. Nekateri so se še pomikali, drugi so bili začasno zasidrani. V roke smo dobili vijačnico z multi kolescem in na koncu na najlonski vravici sistem za lov z lososovimi ikrami. Sistem bi težko podrobno opisal. V bistvu sta bila dva trnka trojčka, na katera je vodnik napletel kepo ustrežno obdelanih lososovih iker. Pred vabo je bil še plastičen tulec s propelerjem in višje od njega svinčen obtežilnik. Skratka, kar zapletena priprava za ribolov. Predali smo se toku reke in se nekaj sto metrov nižje ustavili ob roku hitrejšega curka. Vodnik

da bodo sveži lososi prišli v reko ob plimi, ki je napovedana ob treh popoldne. Počasi smo se spuščali nizvodno in okoli druge ure smo se zasidrali na mestu, kjer bomo počakali na plimo. Malo kasneje se nam je pridružil še drugi čoln, v katerem sta bila naša ameriška znanca z večerje.

Prijema na ikre ni bilo in vodnik mi je navezal vobler, enega od mnogih, ki jih je imel s sabo. Morda tudi zato, ker mu je zmanjkovalo vab. Enako kot prej sistem z ikrami sem tudi vobler spustil na trideset metrov razdalje. Morda smo namakali dvajset minut, morda dlje, ko se je vrh moje palice malce priklonil. »Čakaj,« je ukazal vodnik. Vrh palice je nato še dvakrat ali trikrat zapovrstjo zanihal in se nato precej upognil. Tudi če vodnik ne bi rekel, bi zasekal. Ob zaseku sem začutil precejšno težo na drugem koncu vrvice. Nekaj trenutkov kasneje je stik popustil. »Navij vravico!« je zavpil vodnik, »losos plava proti nam!« In res, po nekaj obratih kolesca sem spet

Popravek

V prispevku Križem kražem po Aljaski (1. del), objavljenem v Ribiču, 11/2018, nam je zagodel tiskarski škrt. Na strani 333 je bila namesto kraljevega lososa objavljena slika sheefish.

Objavljamo pravilno fotografijo in besedilo.

Bralcem se za napako opravičujemo.

Z nenadejanim ulovom kraljevega lososa se je lovni dan končal več kot uspešno.

začutil ribo in malo kasneje tudi videl, ko je kakšnih deset kilogramov težak losos skočil v zrak. Zavora je zapela, losos je potegnil navzdol s tokom, a tudi z vravico soseda, ki svoje vabe ni dovolj hitro potegnil v čoln. To je pravilo pri tem ribolovu. Ko ima kdo zapeto ribo, morajo vsi drugi kar najhitreje potegniti svoje vrvice in vabe iz vode. Še preden smo uspeli pretakniti palice in razplesti vrvice, se je losos snel. Razočaranje na obeh čolnih je bilo veliko.

V času, ko mi je vodnik pripenjal nov vobler, so imeli ribiči na sosednjem čolnu prijem. Sinočnja dama našega omizja je zapela ribo in v kakšnih desetih minutah je vodnik uspel zajeti njenega lososa v podmetalko. »Twenty pounder,« (dvajset funtar, kar je devet kilogramov) je komentiral njihov vodnik velikost uplenjene ribe. Plima je torej res prinesla sveže losose v reko. Optimizem nam je dvignil moralo. Ribe so tu in potrebujemo le malo sreče.

In sem jo dočakal. Spet se je vrh moje palice zatresel in enako kot pol ure prej sem zategnul šele, ko se je palica upognila. Riba je ob zaseku skočila kakšen meter iz vode. Srebrno lososovo telo se je pokazalo v svoji lepoti. Približno toliko, kot je bila višina skoka, je bil losos tudi velik. Nudil je močan odpor, a tudi jaz sem popuščal, ko je bilo treba, in takoj navijal, ko so popustili najmočnejši sunki ribe. Vsaj dvakrat sem ga privlekel v bližino čolna, a videli smo ga le, ko je sam hotel – ob skoku v zrak. »Fourty pounder,« so ga ocenili očividci. Seveda se ni predal in zavora kolesca je kar nekajkrat ublažila njegove sunkovite pobege. Po kakšnih petnajstih minutah so mu moči že pešale. Počasi sem ga meter za metrom spravljaj bliže k čolnu. In ko je bilo vse samo še vprašanje časa, je odpovedala tehnika. Ob enem od pobeгов

Kraljevi losos na vrvici na reki Kasilof

Na dobrih mestih za lov lososov, dostopnih s ceste, je vedno gneča.

Pod hotelom je tristo metrov urejene obale reke Kenai rezervirane za ribolov gostov hotela.

je zablokirala zavora kolesca. Zamolkel pok je bilo vse, kar se je slišalo, ko je bila sila sunka ribe premočna za vrvico. Soribiči so bili bolj razočarani kot jaz. Ob besedah njihovega sočustovanja sem se v situaciji, tragični za ribiča moral nasmejati. Spomnil sem se ribolova v Kanadi na reki George, ko je enemu od naših gostov ušla riba za ribo. Lovili smo z obale in v petih metih je zapel štiri postrvi, eno večjo od druge. Zadnjo, kakšna dva kilograma

težko zlatovčico sem tudi videl, saj sem mu priskočil na pomoč. »Ah, saj ni bila velika,« je komentiral. »Kaj praviš, da ni bila velika. Pa saj sem jo videl,« sem rekel. »Vsaj dve kili je imela.« Odvrnil je: »Za majhno ribo se manj sekiraš!«

Lovili smo še celo uro na istem mestu, a prijema ni bilo več. Ne pri nas in ne pri sosedih. Val lososov je šel skozi. Še dobro uro je nato naš vodnik veslal navzdol do izstopnega mesta, kjer so čoln potegnili

iz vode, ga naložili na prikolico in odpeljali smo se smo proti hotelu. A morda le kilometer, do pralnice za čolne. Vodnik je čoln opral, enako prikolico, nakar smo zares odpeketal v lodge.

Po napornem dnevu je bila pri večerji glavna tema razgovora ribolov tistega dne. Moji sosedje so bili odločeni, da takšnega ribolova ne bodo ponovili. Celodnevno sedenje v mrzlem in mokrem vremenu jim je priskutilo ribolov na kraljevega lososa. Po večerji se je sonce prikazalo izza oblakov. Vabilo k lepšemu zaključku dneva? Bil sem željan ribolova, kar zame pomeni muharjenja. Muharico sem sicer imel s sabo tudi na čolnu, a priložnosti za muharjenje žal ni bilo. Namesto da bi šel spat, sem sestavil muharico in šel loviti v del reke, ki je last hotela, kjer smo bili nastanjeni. Od sotočja z reko Moose navzdol so v dolžini tristo metrov uredili brežino, da je mogoč ribolov kar z brega. Samo za goste hotela, seveda. Nekje na sredi trase je ribiška brunarica z zalogo pribora manjše ribiške trgovine. Vse je gostom na voljo brezplačno, le ribolovno dovolilnico, državno seveda, mora imeti vsak ribič. Skrbnik, mlad fant, je poskrbel za pribor in bil hkrati svetovalec za ribolov. V tistem delu reke je v juliju odličen ribolov rdečih lososov sockaye. Letos je bila sezona slabša kot po navadi. Število lososov v reki je bilo (še) pod dolgoletnim povprečjem. A nekaj teh rib je v reki. »Splača se poskusiti, če sem že tu,« sem si mislil. Večina gostov te losose lovi z vijačnico in obteženo potezanko. Skrbniku revirja sem pokazal svoj izbor muh, a mi je predlagal, naj vzamem njihovo preizkušeno rdeče-črno dlakarico na Mustadovem dogohrbniku št. 6. No, pa dajmo.

Voda ob bregu je bila dober meter globoka, ravno prav motna, da se ni videlo dna. Lovi se s kratkimi meti počez in navzdol, saj so lososi skoraj ob bregu. Met počez v tok in obteženo muho prepustiš rečnemu toku. Ko je potezanka v spodnji točki, jo dvigneš in spet ponoviš vajo. Lahko ves čas stojiš na istem mestu, saj se lososi pomikajo proti toku. Po kakšnih desetih minutah sem imel prijem. Losos je divje potegnil proti sredini reke in navzdol. Močan tok mu je bil v pomoč in prej kot v minuti se je rešil trnka. Ja, to je sestavni del ribolova. Če je prijel eden, bo še kateri. Medtem so se vrnili Skandinavci, da bi se tudi sami poskusili v tem ribolovu. Ni trajalo dolgo, ko sem spet imel prijem. Riba je takoj potegnila od brega proti sredini. Popuščal sem le toliko, kot je bilo treba. Z muharico težkega kalibra (osmica) in primerno močno trnico sem vedel, da bom lososu kos. In sem bil. Trdo sem ga utrujal in popuščal res le v sili. Med utrujanjem sem se pomaknil kakšnih trideset metrov nižje, kjer je bil zaton, in losos ni imel podpore v močnem toku. Nekajkrat se je srebrno telo poskočnega lososa sockaye zasvetilo v sončnem večeru, preden ga je vikinški potomec po nekaj poskusih le zajel v podmetalko. Čudovita, s kondicijo nabita čvrsta riba je bila v mojih rokah. Povsem zadovoljen sem zložil palico. Dovolj sreče za tisti dan.

Raznovrstne počitniške hiše ob reki Kenai

Naslednji dan smo v lepem in sončnem vremenu začeli z ribolovom »šele« ob šestih zjutraj. Novi vodnik nas je z nekoliko večjim čolnom odpeljal po mlečno zeleni reki Kenai navzgor. Že po nekaj kilometrih smo bili mimo ustja reke Killey, ki je s svojo motno vodo kalila bistrino reke Kenai. Od tam navzgor pa je bila reka Kenai čudovito turkizno zelene barve. Spet smo dobili v roke vijačnice, a tokrat s stacionarnim kolescem. Na koncu vrvice je bila pisana mokra muha, pred njo že znani svinčeni valj za obtežitev. Vabo je bilo treba vreči poševno navzgor in držati stik z njo. Ni bilo ravno težko, saj je vodni tok nosil čoln hitreje, kot se je vaba kotalila po dnu. Prijemi so bili sicer redki, a vsi smo ujeli ribe. Tudi skandinavski ribič, ki mu je bil to prvi ribolov. Bile so šarenke, divje seveda, od 25 do 45 centimetrov. In med njimi tudi dve zlatovčici *dolly varden* pri 30 centimetrih.

Na reki je bilo precej čolnov z ribiči in

Na reki Kenai je ujel svojo prvo postrv v življenju.

tudi z brega so lovili. Postrvi in losose. Nismo videli, da bi kaj prida ujeli. Je pa pogled s čolna pokazal reko Kenai še v drugi luči. Ob njej so cela naselja počitniških hiš. Lahko bi rekel, kar mesta. Zgradbe so različne: od čisto enostavnih brunaric, bolj rečeno kolib, do razkošnih vil ali kar lovskih hotelov. Vsi hočejo biti čim bliže

reki. Julij je za Aljasko najprimernejši čas za obisk, sploh če si ribič, ljubitelj pohodništva ali gora. A tudi pri tem so omejitve. Povsod so table z oznako prepovedan pristop, zasebna lastnina. Ne le za ribolov, že za gibanje ob reki je potreben vodnik. V Sloveniji na srečo še nismo tako daleč.

Sredi popoldneva smo bili nazaj v hotelu. Čeprav nisem slabo lovil, sem šel ponovno na zasebno obalo na rdečega lososa. Kar hitro sem enega, s 65 centimetri, za nekaj palcev večjega od lososa *sockaye* prejšnji dan, zapel in srečno spravil na breg. Ravno pravi čas so prišli tudi Skandinavci, da so videli zadnje trenutke tega dejanja. Prepustil sem jim mesto. Kasneje sem pri večerji zvedel, da je najbolj izkušen Viking na »mojem« mestu v naslednji uri zapel kar pet rdečih lososov in v podmetalko spravil tri.

Za tretji dan ribolova smo imeli v programu spet ribolov kraljevega lososa na reki Kasilof. Skandinavci so se že prvi dan odločili, da jih tak način ribolova ne bo videl. Šli so na izlet v nacionalni park gledat medvede grizlije pri lovu lososov. Sam sem se odločil, da bom dal kraljevim lososom možnost popravnega izpita. Spet sem šel še z dvema drugima ribičema v čoln ter po reki Kasilof navzdol z novim vodnikom. Tokrat smo imeli en sam prijem. Losos je prijel meni. Resda najmanjši med vsemi doslej, ampak splačalo se je.

Konec dober, vse dobro, pravi stari rek. Za moj tokratni ribolov na Aljaski bi rekel, da je potekal po pričakovanju. Od začetka do konca. V okviru realnih pričakovanj po predhodnih dveh obiskih, ko sem pridobil ustrezne izkušnje. In treba je biti vztrajen. Ko sem zadnji dan poletel iz Kenaia v Anchorage in nato od tam nazaj v Evropo, sem zadovoljen gledal široka prostranstva zelenih gozdov, presekanih s številnimi rekami, potoki, jezeri in močvirji. Človek je tod še vedno zgolj gost. Narava in vreme v tamkajšnjem delu sveta gospodarita po svoje. Verjamem, da bom kmalu spet vrgel svojo muho v valove aljaške reke, v ta raj za ribiče.

Dr. Jože Ocvirk

Losos (rdeči) *Sockeye* je priljubljen plen ribičev na vodah Aljasko. Je izjemen borec in odličen na krožniku, kar je pri »jenkijih« zelo pomemben dejavnik.

SULČELOV NA LJUBLJANICI

Kraljevski salmonidi bakrenih odtenkov

Ribolov sulcev že od nekdaj velja za nekaj izjemnega. Velikost ribe, redkost prijemov, prestiž trofeje in stroga urejenost njenega lova so jo postavili daleč na prvo mesto po častivrednosti in nedostopnosti. Zima, obvezen spremljevalec in razmeroma visoke cene dovolilnice so za marsikoga previsoka ovira, zato se podviga ne loti ali pa ga kmalu opusti. A tudi pri sulčelovu se stvari spreminjajo.

Jeseni so čisto poletne, zime mile, sulcev je v nekaterih revirjih precej, cene za ribolov pa dostopnejše kot kadarkoli, zlasti za člane RD. Če ima ribič srečo, da spozna pravega ribiškega partnerja, tudi s spremstvom, ki je še vedno obvezno v večini domačih revirjev, ne bo imel težav. Ena od zanimivih možnosti za mikavno sulčarsko izkušnjo je lov v revirjih Ljubljane, s katero gospodarijo v RD Vevče.

Približen prikaz položaja Ljubljane, s katero gospodarijo v RD Vevče.

Zgornji revir Ljubljane, s katerim gospodarijo v RD Vevče, se začinja pod znamenitimi Plečnikovimi zapornicami. Ob nižjem vodostaju je tam obetaven tolmun; pozimi se mu posvečajo sulčarji, poleti pa beličarji in muharji.

Ob prebiranju starih Ribičev in novejših zbirk nekdanjih zapisov o ribolovu na Slovenskem velikokrat naletemo na sulčelov. Glej no glej, tudi lov sulcev na Ljubljani je opisan! Med vsemi revirji na reki sedmerih imen se velikokrat pojavijo RD Vevče, vas Kašelj, Gruberjev kanal in tako naprej. Stari ribiči menda res ne lažejo, ko govorijo, kakšno je bilo nekoč njihovo življenje. Porumeneli listi in spremljajoča mehka glasba gramofonske plošče v ozadju so sicer prijetni in romantični, a treba je v resnični svet.

Podatki o revirju

Pravzaprav sta dva. Z obema upravljajo vevški ribiči, ki imajo dolgo in lepo tradicijo. Zgornjemu so nadeli ime 45 in vključuje Gruberjev kanal, spodnjega pa so poimenovali 47A. Ribolov je z eno dovolilnico mogoč le v revirju, na katerega se glasi, zato je zelo pomembno poznavanje meja. Zgornji revir

poteka od zapornic na Ambroževem trgu v Ljubljani do jezua pri papirnici na Vevčah, enega sivih industrijskih predmestij Ljubljane. Spodnji se razteza od Vevč do sotočja Ljubljane s Savo, kjer reka sedmerih imen zaključi svoje slikovito popotovanje.

V revirjih RD Vevče ima sulčelov dve podobi. Prva je povsem mestna in s klasičnega sulčarskega vidika malce nenavadna. Izpod Plečnikovih zapornic teče v kanal ujeta reka mimo pozabljenega Cukrarne, bolnišničnega kompleksa in skozi gosto pozidana blokovska naselja. Tam je ribolov docela urban, a kljub vsemu ponujata tamkajšnja Ljubljana in Gruberjev kanal prav lepe sulce. Da je reka kraška, ni opaziti vse do Fužin, kjer se na kratkem odseku razlije in pokaže svoj pravi obraz. Sredi konglomeratnih tolmunov se poleti razrašča vodno rastlinje, med katerim za žuželkami oprezajo številni lipani. Pod njimi se bleščijo telesa podusti, mren in klenov.

Spodnji revir je, če odmislimo naselji Vevče in Zalog, skoraj povsem obdan s travniki in nižinskim gozdom. Primeren je za dolge samotne pohode, z ribiško palico ali brez nje. V obeh revirjih, zgornjem in spodnjem, je pestra oblikovanost reke. Globoke tolmane prekinjajo plitvejša območja, širina struge pa je nekje od 25 do 60 m.

Ribolovna sezona traja od 1. oktobra do vključno 14. februarja. Najmanjša lovna mera za sulca je 90 cm, dovoljena je uporaba trnkov trojčkov, umetne vabe morajo biti dolge najmanj 8 cm. Obvezno je spremstvo domačega člana. Nameren ribolov drugih ribjih vrst med sulčelovom ni dovoljen, vendar tega verjetno ni treba posebej poudarjati.

Dnevna dovolilnica stane za člane 15 evrov, za turiste pa 30, kar je zmeroma celo za slovenske razmere. Kupimo jo lahko na spletu ali v lokalni Ribar v ribiškem domu RD, ki je na idilični lokaciji, tik ob Ljubljani v Zalogu.

Spodnji revir Ljubljanice je poln tolmunov, prijazno obraslih z grmičevjem in drevjem, kjer se skrivajo številni sulci. Med njimi ne manjka kapitalnih primerkov, ribiči pa bo razveselil tudi prijem ščuke.

Ribolov

Predpostavimo, da želi ribič loviti v zgornjem revirju, 45. Zanimivo izhodišče ima takoj pod zapornico na Ambroževem trgu, kjer je dostop do Ljubljanice mogoč z obeh bregov. Pri srednjem pretoku

Med sulčarji veljajo voblerji za ene najboljših vab. Mojstri njihove izdelave prihajajo iz republik nekdanje Jugoslavije, nekaj pa jih je tudi v Sloveniji. Na ribiške kolege, ki so tovrstni rokodelski mojstri, smo lahko ponosni.

reke, denimo od 30 do 70 m³/sek, sta tabli zapornice zaprti ali pa je odprta le ena. Takrat je tamkajšnji tolmun prekrasen, globina vode pa se iz približno 2 m ali 3 m zniža na slab meter. Pred ribičem se tako odpira celotna paleta možnosti za pravi sulčelov in zabava se lahko začne. Nekateri se bodo tudi ob zori ali mraku takoj zapodili v tolmun, drugi bodo premetali njegov iztek. Resnica je, da je lahko sulec povsod. Od vab uporabimo voblerje, silikonske ribe, cofo ali kapeljne. Pred nekaj leti sva tam s prijateljem lovila že ob zori, medtem ko naju je spremljevalec opazoval z mostu. V treh metih so prijeli trije sulci, vsi na spužvastega kapeljna. Imenitno mesto je dolgo približno 100 m, nižje po toku navzdol pa postane reka enoličnejša. Prijem lahko doživite povsod, zato je

Poleg običajnih vijačnic in stacionarnih kolesc nekateri sulčarji preizkušajo tudi muharjenje in druge oblike vijačenja. Na fotografiji je vijačenje z multi kolescem (angl. Baitcast).

Za sulčelov v skorajda vseh okoliščinah je zelo primerna vaba, ki posnema kapeljna. Na voljo je iz pene in silikona.

Ribolov v zori je bil uspešen; ribič drži v naročju prav lepega sulca. Prijel je na dvodelni Savarjev vobler, ki se je že velikokrat izkazal kot odlična vaba.

Ocenjevalni list

Revirje ocenjujemo tako, da vsako izmed sedmih kategorij ocenimo z oceno od 1 do 6. Kategorije so ustrezno ovrednotene, kar pomeni, da sta npr. čistoča vode ali ribja populacija pomembnejši kategoriji kot možnost parkiranja ali dostop do vode.

Vodotok: Ljubljana
Revir: R45 ali 47A, brez pritokov in mrtvic
Upravljalavec: RD Vevče

Kategorije in vrednost (faktor)	Obrazložitev kategorije	Ocena od 1 do 6	Rezultat (zvezdice)
Kakovost vode 0,20	Čistost vode in okolice vodotoka. Splošna senzorična ocena.	2,5	0,5000
Pestrost ribolova 0,10	Ali je na revirju primeren ribolov za začetnike in izkušene ribiče. Pestrost vodotoka s stališča načina ribolova.	5,0	0,5000
Cena dovolilnice 0,10	Ocena razmerja med kakovostjo ribolova in ceno dnevne dovolilnice.	4,0	0,4000
Ribja populacija 0,30	Možnost ribolova več ribjih vrst v različnih letnih časih.	4,0	1,2000
Pristop do vode 0,075	Zaraščenost vodotoka, udobnost pri ribolovu (metanje).	4,0	0,3000
Dostop do revirja 0,075	Prometna povezanost, možnost primerne parkiranja.	6,0	0,4500
Ocena upravljavca 0,15	Dostopnost do pomembnih informacij, odzivnost informacij, odzivnost in prijaznost upravljavca.	6,0	0,9000
		31,5 točke	4,25 zvezdice

vredno poskusiti, sploh, če imate na voljo ves dan.

Če nimate časa, se nemudoma premaknite naprej. Naslednja vroča točka je že pri sotočju Ljubljanice in Gruberjevega kanala v Mostah, obetaven odsek pa se vleče vse do tovarne in desnega rečnega ovinka. Tam so ujeli že veliko sulcev, pa tudi kakšna ščuka presenetli. In somi, čeprav menda raje prijemljejo poleti. Nato se struga Ljubljanice razširi in tik pred zaježitvijo na Fužinah znova poglobi. Pod jezom čaka sulčarja prava obljubljena deželca: niz brzic, katerih vode se stekajo v veličasten tolmun. Kaj se skriva v njem, ne bomo posebej poudarjali, se pa z veseljem spominjamo doživljanja izpred slabega leta, ko smo ob povišanem vodostaju nametavali ob tamkajšnjem obrežnem skalovju. Sulec je lovil podust, dolgo približno 25 cm. V boju za življenje se je zagnala med naše noge, sulec pa za njo. Otrpnili smo in ribi sta švignili nazaj v globino. V razpenjeno vodo smo hitro pomočili 15 cm dolgo silikonsko ribo, potresli z vrhom palice

Prijem in utrjanje manjšega sulca v spodnjem revirju Ljubljanice. Sulci plenijo po plitvinah najpogosteje zgodaj zjutraj in pozno zvečer, včasih pa tudi podnevi.

Sulčarski podvigi so mrzli, temni in preprejeni s sivino. Ribiča včasih razveseli tudi razkošen zimski sončni zahod.

Še malo in sulc bo v podmetalki. Nepisano pravilo velja, naj mu ribič med utrjanjem ne dviguje glave iz vode. To velja za večje primerke, pri podmerskih obvladanje ribe ni vprašljivo.

Tako kot je lepo snidenje s sulcem, je lepo tudi slovo. Vsakemu izpuščenemu zaželimo čiste vode, plodna leta in čim manj gradbenih posegov v njegovo kraljestvo.

Izrazite poteze odličnega plenilca so pri sulcih vidne že pri mlajših osebkih. V gobcu tiči niz ostrih zob, glava je daljša kot pri drugih salmonidih, telo pa izrazito valjaste oblike.

Vsestranske vabe za sulčelov so različne silikonske ribe, s katerimi ribič lovi v običajnih vodnih razmerah, ko je voda povišana, v temi in podnevi. Poleg tega so še cenovno dostopne.

in na prijem ni bilo treba čakati več kot nekaj sekund. Sulc je bil hitro na varnem v podmetalki in ribič je bil srečen.

Vsi, ki si bodo zaželeli sulčelova v spodnjem revirju, bodo imeli za odtenek tišjo, mirnejšo kuliso, a odsek je podobno dolg kot zgornji. Izrednih ribičkih mest je precej, eden bolj obleganih je tolmun oziroma predel neposredno pod jezom papirnice Vevče. Tam je prijatelj iz Prage že pri tretjem ali četrtem metu z dvodelnim voblerjem zapel lepega, slabih 90 cm dolgega kralja. Ker ga ni ujel še nikoli, si lahko mislite, kakšno veselje je sledilo. Ribolova do bližnjega naselja Zalog se sploh ne spomnimo in še dobro, da ni kdo padel v vodo.

V zadnjih nekaj letih smo se pogovarjali s številnimi sulčarji. Vsak ima svoj

pristop k lovu sulca, vsem pa je skupna vsaj ena stvar: podviga se lotijo taktično. Najslabše, kar lahko ribič stori, je, da hiti; da menja tolmune, curke, vabe, hiti iz ovinka do ovinka in se ne posveti lovu v pravem pomenu besede. S predpostavko, da je sulc že lovil in se mu vsaj malo sanja, kako se lotiti zadeve, naj samo upočasni tempo. Menda se je bolje posvetiti enemu odseku, kot skakati od mesta do mesta. S takšnim razmišljanjem se strinjamo tudi sami.

Kljub vsem dobrim in slabim zadevam, ki so se zgodile sulcem in vodam v zadnjih letih in desetletjih, se sulčelov nikoli ni otresel slovesa kraljevskega lova. Izvor tega zvonečega imena smo poskušali poiskati v skromni literaturi, ki jo premoremo Slovenci, a brez

uspeha. Na koncu smo razlog pritaknili poimenovanju: ribiči jim namreč olepšano rečemo kralji voda. Sulc je res kralj, le njegova kraljestva so čedalje bolj zanikrna.

Vtisi

Opisana revirja sta na enem najgosteje poseljenih območij pri nas in sta, kar zadeva onesnaževanje, odlaganje raznovrstnih odpadkov in preusmerjanje toka, tarča neusmiljene človeške roke. Zadnji obsežen pogin se je zgodil pred 15 leti, ko naj bi po nekaterih ocenah poginilo kar 30 ton rib. Nekako so znova našle pot nazaj v to trdoživo kraško reko. Glede na to, kako ravnamo z njo, je še pravi čudež, da nas vsake kvatre nagradi z lepim sulcem.

Ne glede na vse je sulčelov na Ljubljani zelo lep in bogat, najsi bo v središču prestolnice ali nekje v njenem predmestju. Pri ocenjevanju smo zato revirju pripisali lepih 31,5 točke (od 42 mogočih) in zelo dobro končno oceno 4,25 zvezdice (od 6 mogočih).

Zapet kraljevski salmonid je dober borec in poskrbi za nepozabno ribiško vznemirjenje. Po urah metanja vab v prazno se bodo ob prijemu sulčarju zašibila kolena in odprla ribiška nebesa z velikimi količinami adrenalina. Le kako takšna dogodivščina ne bi bila všeč prav vsakemu ribiču? Ne toliko zaradi prestiža, temveč predvsem zaradi doživetja se je vredno potruditi in s sulčelovom vsaj poskusiti. Ljubljana je zaradi dobrega staleža naših najbolj cenjenih salmonidov za takšno junaštvo kar dobro izhodišče.

Prvega decembra, sredi sulčarske sezone, smo obeleževali 138-letnico delovanja organiziranega sladkovodnega ribištva na Slovenskem. Ob priložnosti se nam je utrnila Waltonova trditev, da »ni pomembno, koliko ujameš, temveč da znaš biti hvaležen, da sploh lahko loviš«. Naj bo ta misel vodilo pri lovu sulcev in skromna popotnica za prihajajoče leto. Srečno in dober prijem!

Jure Ušeničnik

Dogodivščine za zimo

Tako. Znova je leto naokoli in čas je za ovrednotenje minulega ribolovnega obdobja. Ribiška sreča se mi je letos bolj sramežljivo nasmihala, upoštevati pa moram, da sem tudi lovil manj kot običajno. Kljub temu se je nekaj nabralo za zimske čase, ko morda zaradi vremenskih razmer ne bo mogoče oditi na ribolov. Vsekakor upam, da zima le ne bo tako huda in bom še vedno lovil ribe, spomine na minulo pa obujal v kateri od prihodnjih zim.

Ribolov na Krki

V zgodnji jeseni sem nekajkrat poskušal izboljšati dotedanje dosežke, a bolj kot ne neuspešno. Oktobra sem na Krki pri Otočcu lovil in obenem preizkušal novo palico za lov s plovcem Drennan tench & specimen float. Njena ožja namembnost je, kot že ime pove, lov linja (zato jo bom poimenoval kar šlajnarica) in podobnih večjih rib, kot so mreene, podusti, platnice, klenci pa tudi krapci, recimo tja do 5 kg. Gre za malo ojačano palico Match, ki ima kljub dolžini 3,9 m to posebnost, da je »skoraj« dvodelna. Tretji del je namreč le odstranljiv ročaj palice v dolžini dobrih 30 cm. Zato palico sestavimo in zložimo kot dvodelno, kar pomeni precej hitreje in enostavneje kot palice enake dolžine, ki so sestavljene iz treh enakih delov. Zato je shranjena v obloženem etuiju, v katerega gre skupaj s kolescem in kjer je še žepek za ročaj. Lepo, še posebno ko se enkrat navadiš. Nanjo sem, moram priznati, komaj čakal. Ne samo, ker bom skupaj s palico za lov na dnu končno imel primeren komplet za lov linja, temveč jo bom z veseljem uporabljal za lov drugih rib s plovcem na plitvejših manjših rekah, ko ni potrebe po uporabi daljših bolonezov.

Na prvem poskusu sem na Krki poskušal ujeti kakšno podust ali platnico na posnetek vodne trave. Lahko bi

Megleno oktobrsko jutro na Krki pri Otočcu. Predel je ribiču lahko dostopen, obenem pa je razmeroma bogat z ribami.

lovil tudi na naravno, a sem se odločil, da bom vztrajal pri umetni. Je pač bolj preprosto. Kar nekaj časa sem s tokom spuščal 4-gramski plovec in užival v lahkosti palice, ki sem jo ves čas držal v roki. Uporabil sem majhno Cormoranovo kolesce Corcast super match, prvo iz serije s široko in plitko tuljavo, kar omogoča hitrejšo navijanje ob manjšem prenosnem razmerju, obenem pa tudi lepše in daljše mete. Kolikor vem, je Cormoran tudi pri tem oral ledino. Kolesce ima sicer nekaj pomanjkljivosti, ki pa jih je proizvajalec v naslednjih serijah odpravil. Taka je na primer pomanjkanje zaščite, ki preprečuje vrvice, da bi zašla pod tuljavo in se ujela na os, in precej na ven štrleč zatič za laks na tuljavi. Je dobra rešitev, kadar želimo laks zatakiniti, žal pa se le-ta vanj večkrat ujame, tudi kadar tega ne želimo. Zagosti jo zna

pri spuščanju plovca s tokom, ko imamo odprto preklonnico in laks prosto odteka s tuljave. Pred leti se mi je pri lovu podusti s 6 m dolgim bolonezom in laksom 0,16 mm to tako pogosto dogajalo, da sem zatič kar odstranil.

Na tuljavo sem navil povsem nov laks Trabucco T- force xps match pro super strong, premera 0,18 mm, s predvrvico, premera 0,16 mm, in nanjo že doma namestil umetno travo. Pramen sem na laks zavezal s enostavnim vozlom, da pa ne bi drsel po laksu, sem pod vozlož postavil gumijast omejevalnik gibanja (štoper), tako da je med njim in trnkostalo kake 3 cm. Ujel pa nisem nič kljub vsemu vložnemu trudu in vztrajnosti. Morda bi imel več sreče, če bi lovil neposredno pod samim jezom, vendar je bil dostop tako negotov, da nisem hotel tvegati. In kdor ne tvega ...

Ploščič iz Krke, ki je bil voljan pobrati gumijast posnetek koruznega zrna, medtem ko so druge ribe imele post.

Ribam v Krki sem nekaj časa ponujal posnetek vodne alge ali »trave«, kot ji rečemo po ribiško. Ko se mi je sistem zapletel, sem raje »presedlal« na talni ribolov. Na fotografiji desno je kolesce Cormoran corcast – eno prvih ali celo prvo s plitko in široko tuljavo.

Mešanica krme, s katero sem krmil na Ljubljani. Lovil sem na kos mesnega narezka.

oba dela, ju obvil z nitjo in zalil z dvo-komponentnim epoksidnim lepilom. Zaenkrat vse lepo deluje, tudi nekaj ribic sem že ujel, kako pa bo naprej, bomo videli. Vseeno sem pri Petru v Brežicah za vsak primer naročil povsem nov del. Morda bo prišel še prav. Sicer pa dogodek sam jemljem pozitivno; tako za srečo, kot radi rečemo. Vsaka šola tudi nekaj stane.

Ljubljana. Ujel sem nekaj mren do dveh kilogramov. Nazadnje še tega klena, ki je na pogled deloval težji kot slaba dva kilograma, kolikor je pokazala tehtnica.

Rdečeka iz Krnice. Potem, ko sem popravil palico, sem z njo ujel nekaj rdeček. Linji še čakajo.

Če bi palico takole zavaroval že na začetku, se konica sploh ne bi zlomila. Palica Drennan series 7 Tench & Specimen float 3,9 m je pravzaprav dvodelna. Približno 30 cm dolg del ročaja enostavno odvijemo in spravimo v poseben žep v oblažjenem etuiju, v katerega spravimo zložena preostala dela palice skupaj s kolescem.

Ribolov na Ljubljani

Nekaj več sreče sem imel pri ribolovu na Ljubljani kakšen mesec prej. Ne samo, da nisem zlomil nobene palice, ujel sem še nekaj rib. Glavnina so bile mreže, vmes pa se je znašel še klen. Vse ribe sem ujel na večji kos mesnega narezka. Da bo to moja glavna vaba, sem se odločil brez posebnega razloga, prav lahko bi lovil tudi na kaj drugega. Mesni narezek je odlična vaba na rekah in ribnikih, posebno poleti in v nekoli-ko višji vodi. Maščobe v mesu so bolj topne v nekoliko toplejši vodi, dobro pa se izkaže tudi pozimi. Za privabljanje sem si pripravil krmo, sestavljeno iz drobnih kockic mesnega narezka (približno 5 x 5 mm), zrnja konoplje in koruze, različnih briketov, vse skupaj pa sem začinil s tunino v lastnem soku iz pločevinke. Tam, kjer sem lovil, je globina vode kakšnih 6 m, zato sem za krmljenje uporabil krmospust – napravo, namenjeno ravno krmljenju s tako krmo na globljih predelih. Natančno krmljenje z zrnasto krmo in briketi drugače kot s krmospustom ni mogoče. Če bi krmil s fračo, krmilno raketo ali krmilno lopato, bi se krma glede na globino in vodni tok razpršila na precej široko območje, česar pa nisem želel.

Lovni sistem je sestavljala zgolj vaba na trnku, s katero nisem skoparil in sem nataknil kar dober kos in obtežilnik. Krmilnika nisem uporabljal.

Ne bi mogel reči, da sem se ravno nalovil, a za Ljubljano je bil rezultat kar dober. Prvi dan sem namreč ujel nekaj mren do dveh kilogramov. Ko sem čez dva dni znova poskusil, ni bilo nobene več na spregled, izginile

Po daljšem vztrajanju sem se vendarle odločil, da bom poskusil kakšno ribo ujeti s talnim načinom z uporabo krmilnika in si tako rešiti ribolovni dan. Na gumijast posnetek koruznega zrna mi je prišlo nekaj ploščičev.

Konec pred začetkom

Naslednjič sem palico vzel s seboj, ko sva z mojim ribiškim znancem Tonetom lovila ribe v Krnici, slepem rokavu Ljubljane. Lokacija se mi je zdela primerna tudi zaradi možnosti, da »pet minut pred dvanajsto« ujamem kakšnega linja, katerih letošnja bera je bila enaka ničli. No, leta še ni konec, časa in upanja je še nekaj. Poleg »šlajnarice« sem vzel nekoliko močnejšo palico, s katero sem letošnje poletje tam ujel lepega, dobrih enajst kilogramov težkega luskinarja. Po nekaj urah opazovanja mirujoče antene plovca sem se odločil, da bom poskusil s šlajnarico v bližnji Ljubljani. Odpel sem zadrigo na etuiju in vzel palico iz njega. *Krrrrcc*, sem zaslišal. Ali pa je bilo *tink*, ne vem več prav natančno ... Za trenutek sem popolnoma otrpnil, obe-

nem me je oblila vročica, takoj za njo pa bes. Nejeverno sem dvignil pogled k vrhu palice. Vršiček je nebogljeno visel na laksu. Komajda sem krotil naval jeze in besa. Kaj se je zgodilo? Med nepredvidnim jemanjem palice iz etuija se je njen vrh zataknil za rob in zgodilo se je neizbežno. Še najhuje je, da sem bil na tak scenarij nekajkrat zvočno opozorjen, pa nisem naredil nič. Vrh bi moral zavarovati ali pa oba dela prav na vrhu speti ali z navadno elastiko ali trakom iz neoprena. Vsekakor moja napaka in nerodnost, in to še preden sem uspel z njo ujeti eno samo ribico. Tako je konec prehitel začetek, razpoloženje pa sem si precej pokvaril vsaj za uro ali dve.

Naslednjih nekaj dni sem mislil na vse mogoče, palico pa pustil povsem pri miru in je nisem niti pogledal. Ko sem se nekoliko pomiril, sem vključil tistih nekaj sivih celic, ki so mi na voljo, in razmislil, kaj mi je storiti. Lom je bil čist, gladek in blank se ni razklal, tako da sem v nekaj dneh zadevo popravil z vložkom, na katerem sem sestavil

V mrzlem letnem času se prileže topla pijača pa tudi jedača. Če jo pripravimo neposredno na rečnem bregu, je doživetje popolnejše. Moj občasni soribič Djuro med peko hamburške slanine na bregu reke Save. Lepo diši, pa še ogreješ se. O zdravju pa kdaj drugič.

V pričakovanju krapa na Koseškem ribniku. Z letom 2018 tam velja način ribolova *ujemi in spusti* za vse ribe. Poleg nekaj krapov povprečne teže, a še kako borbenih, sem letos povsem po n aključju uspel ujeti svojega največjega soma, teže 9 kg.

Konec oktobra sem nekaj lepih podusti ujel na Gradaščici. Kot po navadi, bi lahko rekel. Presenetila pa me je mrena, v omenjeni rečici zelo redka riba. Ujel sem jo na kosem iz sredice belega kruha.

Trnek Guru QM1 je brez zalusti in prav posebne oblike, s katerega se zapeta riba zelo težko sname. Odličan trnek za ribe, kot je platnica, podust, klen, ploščič in podobne. Lepo se izkaže pri ribolovu s krmilnikom.

so neznano kam. Neuspešno sem lovil od jutra do poldneva, potem pa se odločil, da bom poskusil še popoldan od petih do mraka. Odločitev se mi je obrestovala v obliki slaba dva kilograma težkega klena, ki je vabo pograbil nekaj pred mrakom. Tako na oko je deloval precej težji. A tehtnica pač ne laže. Klen je riba, na katero lahko skoraj vedno računamo. To ne pomeni, da ga bomo vedno tudi ujeli, a v prihajajočem letnem času bo pogosto edina riba, voljna pobrati ribičevo vabo in mu skrajšati mrzle urice na samotnem rečnem bregu. Pomagala bo tudi topla pijača, nič pa ne bo škodilo, če bomo kaj toplega še pojedli. To najbolje ve moj ribiški prijatelj Djuro, ki z velikim zanosom pripravi pečene klobasice ali slanino kar na rečnem bregu, kar je posebno doživetje, ki se ga vedno veselim.

Zimskega časa se po svoje veselim tudi zato, ker po navadi na ribolov ne nosim veliko opreme. Sicer je njena količina odvisna bolj kot ne od načina ribolova in revirja samega, pa vendar sem dobre rezultate dosegal zgolj z eno palico in štruco belega kruha. Kruh je kot vaba posebno primeren ravno pozimi, ko ga ne napadajo trume ribjega drobiža, vsaj ne v tolikšni meri kot poleti in lahko v miru počaka na dnu, da ga pobere ali klen, morda krap, podust, platnica pa tudi mrena.

Ribolov na Gradaščici

Konec oktobra sem že malce povadil tak način ribolova na Gradaščici. Voda je bila razmeroma bistra, na dnu pa že nekaj odpadlega listja, ki bo tam ostalo vse do prvih visokih vod. Ribe, v glavnem so bile podusti, so na videz leno in brezbrizno plavale sem ter tja. V globlji vodi, kamor ni segal moj pogled, pa se je najbrž skrival še kakšen klen. Kot po navadi sem se tudi takrat moral posebej potruditi, da me ribe ne bi opazile, med hojo po obrežju pa sem oprezal še za sulci. Le-teh je v Gradaščici precej, le pokažejo se ne prav radi. Le če se umirimo in smo pripravljeni nepremično čakati, se nam lahko pod nogami pripelje tudi metrski sulec. To je prizor, ki si ga zlahka zapomnimo. Sam se spominjam prav vsakega, tudi najmanjšega, ki je priplaval pogledat v tolmun, v katerem sem lovil belice. V Gradaščici sem sulce namensko lovil le nekajkrat, večinoma na skupnem lovu, ki ga prvo soboto v novem letu tradicionalno organizira RD Dolomiti. Doživetje ribolova v razmeroma majhni vodi z obilico tolmunov in prelivov je nekaj posebnega, četudi ne ujamemo sulca.

Ribolovna naveza je bila karseda preprosta in enostavna. Ker sem jo pred tem uporabljal z neko drugo vabo, sem najprej odstranil lasek na trnku Guru QM1 #10. To je brez zalustnik, ukrvljen

na prav poseben način, ki omogoča dobro zapenjanje ribe, po drugi strani pa zapeto ribo odlično drži, da se le stežka sname, četudi laks pri utrujanju ni vedno napet. Meni se v vseh letih uporabe še ni zgodilo, da bi se mi riba snela z njega in bi to lahko pripisal, da je brez zalusti. Je zelo oster in potrebna je pazljivost, saj se mimogrede zapiči v prst ali obleko. Res pa je, da ga tudi z lahkoto odpnemo.

Sredica polkilogramske štruce belega kruha (v mrzlih dneh, pa tudi drugače, lahko uporabimo še skorjo, ki jo je dobro imeti čez noč v PVC-vrečki in v hladilniku, da postane mehkejša) je zadostovala, da sem prelovil izbrano območje. Ribe so izredno plašne in previdne; kadar zapnem eno, jo druge ucvrejo drugam. Posebej je to izrazito, kadar ujeto ribo spustim nazaj – kot bi šele takrat naredila pravi preplah. Zanimivo bi bilo videti, kako bi se ribe obnašale, če bi bila dovoljena uporaba mreže čuvarice, kamor bi shranil ujete ribe in jih čez čas spustil; pa ni in to z razlogom. Včasih ribo odnesem nekaj metrov višje ali nižje, odvisno od razmer, jo tam spustim in tako morda pridobim kakšno minuto ali dve prednosti in upanja, da bo prišla še katera.

Nekaj svaljkov iz kruhove sredice ▶

sem enega po enega s fračo izstrelil v vodo, toliko, da sem ribam ponudil nekaj prostih zalogajev in jim je previdnost popustila, poleg tega pa se poveča njihova medsebojna tekmovalnost. Če mi uspe vse opraviti neslišno in neopazno, lahko kmalu pričakujem kakšno na trnku. Previdno sem sestavil palico, dolgo 3,4 m, in teže meta nekje do 45 g. Sistem sem obtežil s kamenčkom, na trnek pa stisnil srednje velik kos kruha. Vabo sem nastavil približno na sredino širine tolmuna, sprostil nekaj laksa, da je mlaha visel s konice palice v vodo, potem pa sem se previdno umaknil kakšen meter nazaj za grm. Palico sem položil na tla neposredno ob sebi, konica pa je molela le kakih 20 cm nad vodo. Ostalo mi je le še pozorno spremljanje dogajanja na laksu, ki je bil v tistem primeru moj kazalnik prijema.

Da ne bom predolg, naj zapišem, da sem večkrat zamenjal lovno mesto in uspel ujeti nekaj lepih podusti. Na koncu sem za Gradaščico uspel ujeti zelo redko ribo – precej veliko mreno. Priznati moram, da v Gradaščici bolj poredko vidim mreno, še redkeje pa se znajde na trnku. Lani sem porabil kar nekaj časa in energije, preden sem eno ujel. Večinoma pa te ribe ni, verjetno kakšna pride iz Ljubljane po Malem grabnu.

Nekaj veselja sem imel tudi na Koseškem ribniku, kjer z letošnjim letom velja ribolovni režim po načelu *ujemi in spusti*. Poleg nekaj povprečnih, a borbenih krapov sem povsem nehoti uspel ujeti svojega doslej najtežjega soma, ki je imel celih devet kilogramov. Kar zadeva ribnikov in podobnih vod, si zelo želim kakšne, ki bi bila naseljena zgolj z našimi domorodnimi vrstami, recimo linji, navadnim koresljem, navadnim ostrizem, ploščicem, rdečeokami in rdečeperkami. Verjetno bi bil ribolov na kapitalnega linja ali ploščiča za marsikoga zanimiv, izognili pa bi se tudi nekaterim boleznim, povezanimi predvsem s krapom. Letos je bila moja bera linjev, kot sem že omenil, enaka ničli in vse kaže, da bom moral počakati vsaj do pomladi ali poletja ter se zadeve lotiti nekoliko bolj resno in predvsem večkrat. Čez zimo bo vsekakor nekaj časa za načrtovanje novih ribolovnih podvigo in si postaviti prednosti glede lova posameznih ribjih vrst, pa bo tudi kaj več uspeha pri lovu linja. Zadovoljen bom tudi, če bom, tako kot mladi ribič Jaka, prebral kakšno ribiško knjigo. Še bolj pa upam, da bo zima milejša in za preveč razmišljanja le ne bo veliko časa, ki ga bom raje porabil ob vodi, čakajoč na prijem.

Pa dober prijem in srečno!

Lenart Levičar Bahtijari
lenart.bahtijari@t-2.net

KASTING

IZJEMEN USPEH SLOVENSKE ČLANSKE REPREZENTANCE

Dušan Stevanović svetovni prvak

Na Švedskem v mestu Roneby je v času od 4. do 9. septembra potekalo Svetovno člansko prvenstvo v kastingu. Slovensko reprezentanco so zastopali Dušan Stevanović (RD Soča), Tim Vertačnik (RD Paka) ter Tomo Sotenšek, Tadej Sotenšek in članica Tjaša Flajs; vsi iz RD Tolmin. Poleg reprezentance je na Švedsko odpotoval tudi mednarodni sodnik Bruno Zorko.

Letos je samo prvenstvo potekalo malo drugače, saj so organizatorji predvideli tekmovalje med tednom, finala posameznih disciplin pa so uvrstili na zadnji dan tekmovalje, v soboto. Izredno dobro pripravljen prostor za tekmovalje je nekoliko pokvarilo dejstvo, da je bil poligon za članice oddaljen dvesto metrov od članskega. Tako smo imeli nekaj težav pri usklajevanju in pomoči drug drugemu, saj sva z Dušanom imela dve funkciji – kot tekmovalca ter obenem vodja reprezentance in trener.

Prvi dan tekmovalje, v sredo, je bil zjutraj na razporedu trening, popoldan pa samo ena disciplina *muha daljava enoročno (D2)*. Ob spremenljivih vremenskih razmerah smo člani med enainšestdesetimi tekmovalci zasedli uvrstitve med 18.

mestom in 52. mestom. Tjaša Flajs, ki je tekmovala v ženski konkurenci, je med dvajsetimi tekmovalkami dosegla odlično deveto mesto.

Naslednji dan, v četrtek, so bile na sporedu tri discipline *muha daljava dvoročno (D6)*, *obtežilnik daljava dvoročno (D7)* in *mul-ti daljava dvoročno (D9)*. Najbolj naporno je bilo tekmovalje za Dušana Stevanovića, saj je tekmoval v vseh devetih disciplinah, Tim Vertačnik v osmih, Tomo Sotenšek v sedmih, Tadej Sotenšek v šestih, Tjaša Flajs pa v peteroboju. V disciplini *muha daljava dvoročno (D6)* je Tim Vertačnik dosegel 19. mesto, Dušan Stevanović 38., Tomo Sotenšek pa 42. V naslednji disciplini *obtežilnik daljava dvoročno (D7)* smo tekmovali vsi člani in dosegli uvrstitve od 32. do 35. mesta. V zadnji disciplini tek-

Slovenska reprezentanca v kastingu (z leve): Dušan Stevanović, Tjaša Flajs, Tadej Sotenšek, Tomo Sotenšek, Tim Vertačnik in Bruno Zorko

movalnega dne je tekmoval samo Dušan Stevanović. Dušan v tej disciplini ni nikoli dosegal vrhunskih rezultatov, a se je v tekmovalnem delu z izjemnim metom 105,33 m uvrstil v finale med najboljšo osmerico tekmovalcev s petim mestom.

Seveda je bilo veselje v reprezentanci izjemno, predvsem pa se je veselil Dušan, saj še sam ni mogel verjeti, da se je uvrstil v finale. Pred finalom je ponovno pregledal pribor in si ga pripravil. V finalni seriji treh metov je z drugim metom dosegel daljavo 103,23 m, ki ga je popeljala na tretje mesto. Prvo mesto je osvojil Vincente Ferran iz Španije z daljavo 104,68 m, drugo Dmitri Borovkov iz Estonije z daljavo 104,24 m, tretje in bronasto medaljo pa Dušan Stevanović.

Dušan Stevanović na najvišji stopnički

V petek so bile na sporedu štiri discipline. Najprej je bila na sporedu disciplina *obtežilnik daljava enoročno (D5)*. Vedeli smo, da sta v tej disciplini najmočnejša Dušan in Tim ter potihno pričakovali finale. Dušan je z izjemnim metom 75,30 m prišel v finale kot najboljši med vsemi tekmovalci. Tim je imel malo smole, kljub temu pa je z metom 70,73 m dosegel odlično 14. mesto. Med članicami nas je prijetno presenetila Tjaša, saj se je z metom 58,22 m uvrstila v finale med najboljših šest na svetu. Sledila je druga disciplina *obtežilnik natančno (D4)*. Tim Vertačnik se je v tej disciplini uvrstil v finale s petim rezultatom – 95 točk in z boljšim časom, saj je kar enajst tekmovalcev doseglo enak rezultat kot Tim, vendar je bil hitrejši. Samo trije tekmovalci so dosegli 100 točk.

Dušan je dosegel 28. mesto, Tomo 45., Tadej pa 53. Tjaša je med članicami dosegla 20. mesto. Po kosilu je sledila tretja disciplina *obtežilnik multi cilj (D8)*, v kateri sta tekmovala Dušan in Tim. Dušan se je s petim rezultatom 90 točk ter glede na čas uvrstil v finale, Tim pa je dosegel 33. mesto. Po napornem dnevu je sledila še zadnja disciplina *obtežilnik*

cilj (D3). Najboljšo uvrstitev je dosegel Tim z uvrstitvijo na 29. mesto, Tadej na 35., Dušan na 47., Tomo na 57., Tjaša pa se je uvrstila na 17. mesto. Z izjemnim uspehom, ki so jih dosegli posamezni člani reprezentance – kar tri uvrstitve v sobotni finale – smo z nestrpnostjo pričakovali zadnji tekmovalni dan.

V soboto, ki je bila večinoma rezervirana za finale, je bila zjutraj prva na vrsti še zadnja disciplina po programu, *muha cilj (D1)*. V tej disciplini je kar štirinajst tekmovalcev doseglo 100 točk. Tim je z izredno natančnostjo in hitrostjo dosegel četrti rezultat s časom 1 min in 45 sek. Za primerjavo naj zapišem, da je bil prvi Šved Gustav Kransberg s časom 1 min in 11 sek. Po premoru je takoj sledilo finale

Člansko svetovno prvenstvo na Švedskem je bilo doslej najuspešnejše za slovenski kasting v vseh zgodovini tekmovalj, saj sta se dva člana in članica uvrstili v kar šest finalov in tekmovalci so osvojili tri medalje. Najboljši je bil Dušan Stevanović z uvrstitvijo v tri finale in osvojitvijo dveh medalj.

v tej disciplini. Tim je bil pred finalom rahlo v stresu, saj se je zavedal, da lahko osvoji medaljo, vendar se je zbral in nastop opravil z odliko. S ponovnim stoodstotnim izkupičkom točk ter časom 1 min in 27 sek je osvojil izjemno drugo mesto in s tem srebrno medaljo. Prvo mesto je osvojil Šved Gustav Kransberg s časom 1 min in 7 sek, tretje pa Poljak Tomasz Kościelniak s časom natanko 2 min. V finalu so samo prvi trije tekmovalci dosegli 100 točk.

Tudi Tadej je z odličnim rezultatom 95 točk dosegel svojo najboljšo uvrstitev na članskem svetovnem prvenstvu, in to 21. mesto. Dušan je dosegel 28. mesto, jaz pa 42. Tjaša je med članicami osvojila 18. mesto.

Za tem je sledilo finale v *muhi daljava enoročno (D2)* v kateri nismo imeli svojega tekmovalca. Nestrpno pa smo pričakovali naslednji finale v kategoriji *obtežilnik daljava enoročno (D5)*, v kateri sta nastopila Dušan pri članih in Tjaša pri članicah.

Najprej je nastopila Tjaša, ki je v finalu v močni konkurenci članic dosegla odlično šesto mesto.

Sledilo je finale v moški konkurenci. Dušan je z izredno mirnostjo pričakoval finale, saj je vedel, da se je vanj uvrstil z najboljšo daljavo. Kljub vsemu se je zavedal močne konkurence v tej disciplini, zato se je dobro pripravil. Že z drugim metom v finalu je dosegel daljavo 83,41 m. Z nestrpnostjo smo pričakovali še zadnji, tretji met preostalih tekmovalcev, a ni nihče presegel Dušanove daljave. Tako je Dušan postal svetovni prvak z osvojitvijo prvega mesta v kategoriji *obtežilnik daljava enoročno (D5)*.

Na vrsti je bil še finale v disciplini *obtežilnik natančno (D4)*, v katero se je

Dušan Stevanović, svetovni prvak v kategoriji *obtežilnik daljava enoročno (D5)*

prejšnji dan uvrstil Tim s petim najboljšim rezultatom. Polni pričakovanja smo čakali njegov nastop. Dosegel je izjemen rezultat, vendar se je uvrstil na nehvaležno četrto mesto, kar je kljub vsemu odlična uvrstitev.

Vzdušje ob osvojenih medaljah je bilo nepopisno, vendar pa je pri podelitvi in igranju slovenske himne nastal neljub dogodek: organizator je namesto slovenske himne zaigral slovaško. Po hitrem posredovanju so le zaigrali našo himno.

Zvečer na zaključku je naš najboljši tekmovalac v peteroboju Tim Vertačnik dobil še priznanje za osvojeno izjemno sedmo mesto. Dušan je zasedel 22. mesto, jaz 49., Tadej pa 55. Tjaša je med članicami v peteroboju dosegla 17. mesto.

Člansko svetovno prvenstvo na Švedskem je bilo doslej najuspešnejše za slovenski kasting v vseh zgodovini tekmovalj, saj sta se dva člana in članica uvrstili v kar šest finalov in osvojili tri medalje. Najboljši je bil Dušan Stevanović z uvrstitvijo v tri finale in osvojitvijo dveh medalj.

*Tomo Sotenšek,
vodja reprezentance*

LOV RIB S PLOVCEM

Naše uvrstitve v (1. del) svetovni konkurenci

Slovenija je bila tudi letos zelo aktivna soudeleženska na mednarodnem tekmovalnem prizorišču v konkurenci dobro znanih evropskih držav, ki že nekaj desetletij množično sodelujejo na evropskih in svetovnih prvenstvih v lovu rib s plovcem.

Tokrat je bilo glede premagovanja finančnih stroškov reprezentančnih odprav nekoliko lažje, saj so tekmovalnja svetovnega prvenstva v lovu rib s plovcem (SP LRP) – razen reprezentance, ki je tekmovala na Portugalskem –, potekala v sosedskih državah: Hrvaški, Madžarski in Italiji. Na letošnjem SP LRP – člani je Slovenija sodelovala na ekipnem SP LRP v Szegedu v sosednji Madžarski, kjer so naše barve zastopali večkratni ekipni državni prvaki iz Lenarta – RD Pesnica. V sosednji Hrvaški sta nastopali dve reprezentančni ekipi, mlajši veterani, stari od 55 do 65 let (z novim mednarodnim imenom skupina *masters*), in ekipa veterani, v kateri imajo pravico nastopati tekmovalci, stari od 65 do 75 let. Omenjenim reprezentančnim vrstam se je na Hrvaškem pridružila tudi slovenska reprezentanca invalidov, ki se financira iz finančnega sklada Društva invalidov Slovenije. SP LRP – člani na Portugalskem se je udeležila druga ekipa reprezentance, saj je prva ekipa reprezentance tokrat nastopila na EP v Radečah, o čemer smo že pisali v Ribiču, 10/2018. Letošnjega zadnjega zastopanja Slovenije na SP LRP se je udeležila mlada reprezentanca kategorije U-20, za katero so tokrat organizacijsko poskrbeli v Italiji.

Pa pogledimo po vrsti, kako so potekala letošnja SP.

38. Klusko SP LRP – člani (Szeged – Madžarska)

Na prizorišče SP LRP – člani v Szeged (Madžarska) se je prva odpravila ekipa večkratnih državnih prvakov RD Pesnica iz Lenarta. Naši prvaki se lanskega SP v Franciji zaradi visokih finančnih stroškov niso udeležili, a tokrat so na Madžarskem le nastopili, in sicer v sestavi: Primož Adamič, Katharina Sluga, Aleš Kancler, Andrej Bauman, Božo Irgolič, Mitja Kmetec in vodja ekipe Alojz Fajdiga. V finalnih dneh tekmovanja sta z ekipo

sodelovala še Stane Adanič in Marjan Kancler. Žal ekipa tokrat ni nastopila v svoji najmočnejši sestavi, saj je zaradi službenih obveznosti manjkal Lenart Pikelj, ki je po doseženih rezultatih nedvomno drugi najuspešnejši tekmovalac ekipe naših državnih prvakov.

SP LRP – člani je potekalo v kraju Szeged na približno 2 km dolgem in 400 m širokem veslaškem kanalu, na dolžini 13-metrške štek palice, globokem tri metre. Sredino kanala je označeval in delil podolgovati otok, ki je omogočal lov tekmovalcev na eni strani in komercialni ribolov »dnevničarjev« na drugi. Naš večkratni slovenski prvak, reprezentant v LRP in nedvomno prva violina ekipe večkratnih državnih prvakov RD Pesnica iz Lenarta, Mitja Kmetec, je o prvenstvu povedal: »Vodni kanal v Szegedu sem že prej dobro poznal. Upal sem, da bo ribolov krapov bolj podoben našemu spomladanskemu lovu, ko je voda še dokaj mrzla. A ko je bila voda konec meseca junija v Szegedu že zelo segreta, so se

Primož Adanič je bil z ulovom zadovoljen.

zakonitosti uspešnega lova spremenile. Pa tudi kasneje, po tekmovalju, sem izvedel, da v vodo letno vložijo med 100 in 200 ton krapov, ki jih krmijo samo s koruzo. Zmagovalna taktika je bila torej privabljanje in lov krapov samo s koruzo. Če smo ribe privabljali s kakšno drugo hrano, so priplavali majhni somiči, ki so bili za dosego dobrega rezultata veliko premajhni in predvsem prelahki. Le v prvih minutah tekmovanja se je dalo ujeti kakšnega krapa na kompostnika ali komarjevo ličinko – verdevas. Morda se bo kdo vprašal, zakaj tako slab rezultat, saj smo lovili samo na koruzo iz konzerve, kot lovimo na marsikaterem ribniku. A žal nismo navajeni loviti z 20 litri koruze. Na enotedenskih pripravah smo se spraševali, kako bo krap zgrabil

V ekipi RD Pesnica – Lenart so tokrat nastopili in sodelovali (z leve) Božo Irgolič, Aleš in Marjan Kancler, Katharina Sluga, Mitja Kmetec, Stanko Adanič, vodja in trener Alojz Fajdiga, Andrej Bauman in Primož Adanič.

Na SP LRP na Portugalskem so nas zastopali (z leve) Petar Dimitrovski, Božo Irgolič, Boštjan Rojc, vodja in trener Bojan Božič, Dejan Petakovič in Davor Božič.

prav tvojo koruzo med množico koruznih zrn. Vendar je bilo tako, da so ti vloženi krapji iskali samo večje rumene predelčke, kjer so imeli koruze v izobilju. Pomembno je bilo, da si koruzno zrno na trnku večkrat privzdignil, da je vaba čim večkrat padala proti dnu, zaradi česar jo je krap hitreje opazil in zagrabil. Hitro sem spoznal, da bo mojih devet litrov koruze za privabljanje bistveno premalo, da bi lahko s takšnim tempom krape privabljal do konca tekme.

Francoski ekipni prvaki so sanjsko odločili drugi finalni dan tekmovanja, saj je vseh pet tekmovalcev osvojilo 1. mesto v svojem sektorju. Vsak od njih je porabil od 17 do 20 litrov koruze in se trudil, da z njo že na samem začetku tekmovanja nahrani in privabi čim več krapov v svoj lovni prostor. Plovce so vodili na gladini vode kakih 10 cm od konice palice, tako se je večina krapov ujela že ob samem prijemu, brez zatega. Ob takšni tehniki lova so imeli srečo, da ni zapihal veter, saj je konica palice povsem mirovala in ni prišlo do neželenega, sunkovitega premikanja vabe.

Po več kot tridesetih reprezentančnih nastopih sem se spet nekaj naučil. Za dosego zmagovalnih stopničk bo potrebno bistveno več priprav, kar pa zahteva finančno sposobnost, kot tudi veliko vloženege časa tekmovalca in njegove ekipe.«

Slovenski ekipni državni prvaki so se tokrat uvrstili na skromno 21. mesto med 28 udeleženci SP LRP. Naslov svetovnih prvakov je osvojila ekipa Francije, drugo Anglije in tretje Italije. V naši ekipi je bil tokrat najuspešnejši Aleš Kancler, ki je skupno prejel 5 negativnih točk (2+3), in mladi večkratni reprezentant ter državni prvak (mlajših kategorij) Primož Adanič, ki je prejel 10 NT (4+6). Žal na ekipnem SP ne vodijo ločeno dosežkov posameznikov in ne razglašajo njihovih končnih posameznih

Naš najuspešnejši tekmovalac Dejan Petakovič - Peko z ulovom na veslaškem kanalu v bližini mesta Montemor-o-Velho.

dosežkov. O nastopu naše ekipe je njen vodja – trener Alojz Fajdiga povedal: »Res škoda, da se je nekaterim našim tekmovalcem zalomilo in niso bili nagrajeni za svoje prizadevno delo!«

SP LRP – člani (Montemor-o-Velho, Portugalska)

Na prvi septembrski dan se je v zgodnjih jutranjih urah na dolgo pot, na Portugalsko, z dobrega napolnjenima kombijema odpravila šestčlanska slovenska reprezentanca na tamkajšnje 65. člansko SP LRP Montemor rowing 2018.

Po celodnevnom potovanju je sledil nočni počitek, a le do jutranje ure, ko se je potovanje nadaljevalo proti mestu Panela. Tam so imeli naši reprezentanti najeto hiško, ki je bila 32 km oddaljena od prizorišča SP in tekmovalne trase ob veslaškem kanalu mesta Montemor-o-Velho. Naši reprezentanti so trenirali od ponedeljka do vključno petka dopoldan. Uradno odprtje SP je bilo v četrtek pozno popoldne, tako da so se reprezentance držav udeleženk lahko v miru pripravljale na prvi finalni dan tekmovanja, ki se je nadaljevalo in zaključilo v nedeljo.

Tokrat je bil naš sogovornik najuspešnejši tekmovalac letošnjega članskega SP na Portugalskem, mladi večkratni reprezentant v LRP iz RD Brestanica Krško, Dejan Petakovič. »Prvi dan naših priprav je bil najtežji, saj dejansko nismo vedeli, kako se zadeve lotiti, da bi čimprej uspešno lovili ribe, kar je pogoj za dober končni rezultat. A iz dneva v dan nam je šlo vse bolje, saj je bila moja prva teža ulova le 1.000 g, na zadnji dan treninga pa je tehtnica prikazala že težo 5.100 g ujetih rib. Podobno je bilo tudi pri ostalih mojih sotekmovalcih. Že na četrtkovem treningu smo ugotovili, da se bo dalo nekaj rib ujeti s štek palico, a največ smo stavili na lov rib s palico match z drsečim plovcem. To se je kasneje v samem finalu tudi potrdilo. Lovili smo predvsem na kompostnike, kasterje, bele kostne črve, v hrano za privabljanje rib pa smo rezali tudi škampe. Prijemali so predvsem ameriški somiči, različne vrste ostrizev, z malo sreče je v vabo zagrizel tudi cipelj. Veslaški kanal je namreč povezan z morjem, zato se v njem mešata sladka in morska voda. Tako kot na treningu je bil ulov rib v finalnih dneh dokaj skromen. Prvi tekmovalni dan sem pričel loviti s štek palico, a ni bilo prijema. Že po osmih minutah lova sem zamenjal za palico match in ujel prvega somiča ter v prvi uri tekmovanja ulovil

le štiri ribe. V drugi uri sem bil za svojo vztrajnost nagrajen še z enajstimi ribami, tretjo uro z dodatnimi trinajstimi in bil po oceni trenerja vodilni v sektorju. Na žalost pa se mi je zadnja uro lova nekako »ustavilo«, saj sem ujel le pet rib in tako osvojil tretje mesto v C sektorju. Zadnji, finalni tekmovalni dan sem lovil podobno kot prvi dan, saj sem pričel loviti s štek palico in ujel le enega soma. Nato sem vzel match palico, z njo lovil kakih 40 m od brega in skupaj ujel 42 rib. Zopet je bila zadnja ura lova moja najslabša, a vseeno sem osvojil 4. mesto v B sektorju in svoj največji dosednji tekmovalni uspeh, odlično 8. mesto na svetu. Le malo sreče je zmanjkalo za osvojitve medalje,« je o svojem doživetju in zelo uspešnem nastopu na SP je povedal naš najuspešnejši tekmovalec in dodal: »Slovenci smo tokrat imeli številčno skromno, a delovno ekipo. V njej je sodelovalo pet tekmovalcev in vodja – ekonom – kuhar v eni osebi. Bojanu Božiču se za njegovo požrtvovalno delo člani reprezentance najlepše zahvaljujemo. Ob tej priliki bi se

Dejan Petakovič se je z doseženim osmim mestom na svetu pridružil Jerneju Ambrožiču - Ambru (naš edini svetovni prvak), Mitji Kmetcu (četrto mesto) in Petru Dimitrovskemu (šesto mesto) – našim reprezentantom, ki so se v preteklosti uvrstili med najboljšo deseterico posameznikov na svetu:

še rad zahvalil za podporo vsem, ki so verjeli vame, posebej moji družini in moji Sari.«

Slovenija je imela v svoji skupini reprezentantov na SP še enega junaka; to je bil v zadnjem desetletju naš najuspešnejši prekmurski tekmovalec, večkratni reprezentant v LRP Božo Irgolič, ki je svojo športno ribolovno dejavnost začel med izvrstnimi ribiškimi tekmovalci (Matjašek, Domjan, Mavrič, Prelog) RD Radgona. V zadnjih letih uspešno nadaljuje v A-ligaški ekipi RD Majšperk in je z odhodom Žige Pavliča v ekipo RD Ptuj nedvomno njen najuspešnejši tekmovalec.

Na Portugalskem je Božo v prvem tekmovalnem dnevu osvojil odlično drugo mesto v sektorju, drugi finalni dan pa sedmo in skupno prejel le 9 NT. S takim imenitnim dosežkom je na lestvici osvojil skupno 14. mesto, kar je njegov največji dosednji tekmovalni dosežek. Z njim se je izenačil z Jernejem Ambrožičem, ki je dosegel 14. mesto na letošnjem EP LRP v Radečah.

Žal se našim preostalim trem reprezentantom tokrat ni izšlo po njihovih željah, saj se je Petar Dimitrovski (RD Brežice) uvrstil na 53. mesto (15+7 NT), Boštjan Rojč (RD Brestanica Krško) na 85. (15+20 NT), Davor Božič (RD Ptuj) pa je pristal na 91. mestu (19+17 NT). Vseh sodelujočih tekmovalcev je bilo 117.

Naslov svetovnega prvaka je osvojil Johannes Böhm (3NT in teža 13.480 g ujetih rib), Nemčija; drugi je bil Eric Di Venti (3NT in 11.960 g), Belgija, tretji pa Ralf Herdlitschke (4 NT), Nemčija itn.

Naslov svetovnih prvakov je osvojila Nemčija (46 NT), druga je bila Madžarska (52 NT), tretja Belgija (61 NT). Slovenija je s 109 NT osvojila 12. mesto.

Med 22 državami udeleženkami omenjenega SP LRP so bile tudi ZDA, ki so s prejetimi 176 NT zasedle 21. mesto.

Bojan Božič (RD Murska Sobota), nekdanji uspešni reprezentant Slovenije in tudi nekdanje skupne države Jugoslavije v LRP (mladinska reprezentanca), je tokrat prevzel odgovorno delo vodje, trenerja in ekonoma naše reprezentance. »Tokrat sem res imel preveč dela, samo s kolesom sem od tekmovalca do tekmovalca po trasi prevozil kakih 20 km poti na dan, kje je še vse drugo ...! Logistike se je potrebno v bodoče lotiti drugače. Člani reprezentance so bili zelo delavni, za vloženi trud so bili nekateri tudi nagrajeni in za uspešen nastop zaslužijo visoko oceno. Nerač slišim, da se tekmovalec za svoj slab nastop izgovarja le na lovno mesto. Vedno je potrebno loviti ribe po pameti, zelo je pomembno, za kakšno tehniko lova se odločiš, da boš čim bolj uspešen,« je brez dlake na jeziku povedal Božič. (Se nadaljuje.)

Jože Šmejc

LOV RIB Z UMETNO MUHO

Do boljših rezultatov s treningi in izkušnjami

V zgodnjih jutranjih urah smo se odpeljali na dolgo pot proti Poljski, kjer je od 6. do 12. avgusta potekalo mladinsko prvenstvo v lovu rib z umetno muho, in po predvidevanjih prišli na cilj v dobrih dvanajstih urah. Po namestitvi v lepo urejenem hotelu Solina smo si gledali okolico in reko Sun, na kateri je potekalo prvenstvo.

Mednarodni inštruktor muharjenja g. Cato iz Norveške nam je na sestanku povedal koristne informacije, ki jih je pridobil na svetovnem prvenstvu v lovu rib z umetno muho – člani in je potekalo na isti reki. Po ogledu mesta smo se odpravili v sobe k vezanju muh po nasvetu g. Cata.

V nestrpnem pričakovanju, ali bodo muhe res uspešne, smo se naslednji dan odpravili na uradni trening in bili pozitivno presenečeni nad lepoto reke in neokrnjene narave. Razlog je, da je leta 2007 reka Sun dobila certifikat NATURA 2000, kar pomeni naravni rezervat. Prav zato je poleg svoje lepote kakih 50 m široka in do pasu globoka reka zanimiva za muharjenje. V njej živijo naravne, divje ribe, kar je še večji izziv za muharje. To se je kasneje pokazalo tudi na prvenstvu, saj so ribe zelo plašne in se umikajo.

Tudi od naše reprezentance v sestavi Žan Čeperlin, Žiga Fijavž, Lovro Mencinger, Nejc Pesjak in Žan Valentičič so opisane razmere in ribolov na dve muhi v navezi zahtevali popolno angažiranost. V času prvenstva sta na pomoč prišla trenerja Janko Čeperlin in Renato Fijavž. Z novo digitalno tehnologijo na telefonu sta označevala mesta, na katerih so ribiči pred našimi tekmovalci ujeli ribe. Pripomogla sta k samozavesti naših tekmovalcev, kajti na jezeru je ribo težje ujeti. Na reki sta bila vseskozi »leteča« s pijačo in prigrizki.

Fantje so se trudili po najboljših močeh. Naš najboljši je bil Žiga Fijavž z doseženim spodbudnim končnim 20. mestom med 52 tekmovalci. Izkušnje in treningi bodo v prihodnje prinesli še boljše rezultate.

V ekipni konkurenci smo proti koncu prvenstva še upali na deveto mesto med desetimi ekipami, vendar se je v prvih dneh nabralo preveč zaostanka.

Na koncu naj se zahvalim vsem, ki so pomagali z nasveti, na treningih ali z donatorskimi sredstvi.

Igor Kristan,

vodja mladinske reprezentance v lovu rib z umetno muho

Na SP LRM so barve Slovenije zastopali (z leve, spredaj): Lovro Mencinger, Žan Čeperlin, Žiga Fijavž, Žan Valentičič in Nejc Pesjak. Zadaj sta trenerja Renato Fijavž in Janko Čeperlin, poleg njihju vodja reprezentance Igor Kristan ter mednarodna sodnika Cato in Miroslav Žaberl.

Slovenija tik za najboljšo deseterico

V sosednji Italiji je letos septembra potekalo že 38. Svetovno prvenstvo v lovu rib z umetno muho (LRM), tudi tokrat z udeležbo Slovenije. Na žalost smo že sredi poletja vedeli, da je to v naslednjih nekaj letih zadnje svetovno prvenstvo, ki nam je zaradi bližine dosegljivo precej lažje kot druga, saj bo prihodnje leto prvenstvo v daljni Avstraliji, še leto zatem pa tudi v ne preveč bližnji Finski. Na roke nam ne gre niti odločitev mednarodne muharske zveze Fips-Mouche, da bi po letu 2020 organizirala svetovno oz. evropsko prvenstvo zgolj na dve leti (do vključno leta 2020 sta svetovno in tudi evropsko prvenstvo na sporedu vsako leto).

Italija je gostila svetovno prvenstvo zopet po letu 2011, a na popolnoma drugih rekah, so pa bile – večina izmed njih – že testirane jeseni 2015, ko je naša sosedba brez naše udeležbe gostila evropsko prvenstvo. Sedež tokratnega prvenstva je bila pokrajina Trentino, ki leži v severnem delu Italije. Glavno mesto regije je Trento, ki s slabimi 120 000 prebivalci ne spada med večja italijanska mesta. Čeprav skozenj teče druga najdaljša reka v Italiji, Adiža, je bila sedež dogajanja reka Sarca, ki se izliva v Gardsko jezero. Na njej so bili postavljeni trije sektorji (v zgornjem, srednjem in spodnjem toku reke), četrti je bilo jezero Cornisello, ki je bilo z dobrimi 2100 m/nm nekaj nevsakdanjega tudi za bolj izkušene tekmovalce, peti sektor pa je bil nekoliko umaknjen in je potekal na reki Noce, ki se izliva v Adižo.

Reprezentanca v sestavi tekmovalcev/trener Aljoša Crkvenjaš, Jure Osolin, Rok Šparovec, Matjaž Tirovič in Janez Cerkovnik je v primerjavi s prejšnjim svetovnim prvenstvom na Slovaškem ostala pravzaprav nespremenjena. Ker smo imeli letos zaradi finančnih težav zelo omejen proračun, smo se že sredi leta odločili, da bomo v Italijo odšli zgolj s petimi tekmovalci, eden pa je opravljal tudi vlogo trenerja. Kljub temu na prvenstvo nismo odšli

Rezultati tekmovalcev, posamezno (od 148 tekmovalcev):

1. mesto David Garcia (Španija)
2. mesto Jyrki Hiltunen (Finska)
3. mesto Andrea Pirone (Italija)
10. mesto Jure Osolin
28. mesto Rok Šparovec
64. mesto Aljoša Crkvenjaš
104. mesto Matjaž Tirovič
114. mesto Janez Cerkovnik

brez priprav, saj smo se poleg vseh treningov v Sloveniji v odličnem vzdušju v juniju in juliju dvakrat odpravili tudi na nekajdnevni trening v Italijo. Tako smo lahko v miru trenirali na tekmovalnih delih rek, preden so jih zaprli za ribolov. Že pred prvim odhodom v Italijo smo vedeli, da nas čakajo z ribami polne vode rib, ki pa ne dosega večjih velikosti. Tako v reki Sarci kot v reki Noce prevladuje potočna postrv, veliko pa je tudi soške postrvi in njenih križancev. Povprečna velikost rib je okoli 25 cm, jih je pa res veliko. So tudi redke šarenke in še redkejši lipani. Sploh zgornji in srednji del

Rezultati, ekipno (od 28 ekip):

1. Španija
2. Češka
3. Italija
11. SLOVENIJA

Reprezentanca Slovenije v LRM: (od leve) Jure Osolin, Janez Cerkovnik, Matjaž Tirovič, Aljoša Crkvenjaš in Rok Šparovec

reke Sarce je zelo bogat z ribjim življem, v spodnjem sicer malo manj, so pa tudi lepši primerki. Še najboljši ribolov smo imeli na reki Noce, ki je v spodnjem toku z bujnim rastlinjem pravzaprav nedotaknjena, čeprav je višje po toku zajezena s pregrado HE. Njeni prelivi skrivajo manjše potočne postrvi, medtem ko se v večjih tolmunih skrivajo večinoma soške postrvi in njeni križanci, pogosto večji od 40 cm. Zadnji dan prvenstva je recimo naš tekmovalcev (in hkrati tudi trener) Aljoša Crkvenjaš ujel križanca med soško in potočno postrvjo, ki je meril blizu 60 cm, bil pa je tudi največja riba samega tekmovanja.

Opremljeni z vsem potrebnim smo se že nekaj dni pred uradnim delom odpravili v Trentino. Vremenska napoved je kmalu pokazala, da nas čaka suho in toplo prvenstvo, saj so za čas tekmovanja temperature čez dan presegle tudi 25 °C. Jutra so bila hladna in temu primerna je bila tudi aktivnost rib, a ko se je pokazalo sonce, se je zgodba spremenila, saj so potočne postrvi prilezle iz svojih zatočišč in se aktivno hranile pred drstjo, tudi na vodni površini. Smo pa bili tako kot lani na Slovaškem tudi letos v Italiji v zaostanku za drugimi reprezentancami že v začetku, saj je bilo tudi tokrat mogoče loviti na dve muhi (na jezeru na tri), v Sloveniji pa to ni mogoče. Čeprav imamo nekateri s tem sedaj že nekaj izkušnje (Italija, Slovaška, Češka ...), pa je nekaj dni na leto znatno premalo v primerjavi s tekmovalci, ki tako lovijo ves čas. Na srečo je prihodnje poletje na sporedu evropsko prvenstvo v Črni gori, ki pa bo, kot kaže, potekalo, z ribolovom z eno muho, kjer bomo v manjši prednosti mi.

Globoko spoštovanje, Matjaž Tirovič!

Tokratno svetovno prvenstvo ima še večji slovenski pridih po prav posebnem nenadnem dogodku, za katerega je naš tekmovalcev Matjaž Tirovič daleč najbolj zaslužen, da se je končalo srečno. Na sredini drugega tekmovalnega dne na jezeru Cornisello, ravno med obratom in menjavo štartnih mest, je enemu izmed kontrolorjev postalo slabo. Izgubil je zavest, šlo je namreč za zastoj srca in le hiter Matjažev odziv mu je rešil življenje, saj mu je prav Matjaž (med tekmovanjem!) z nudenjem prve pomoči pomagal, da se vse skupaj ni končalo tragično. Dogodek je odmeval ves čas tekmovanja, odmeva še vedno in povsem zaslužen je Matjaž Tirovič na slavnostnem zaključku prvenstva dobil posebno priznanje organizatorja in večminutne stoječe ovacije vseh prisotnih!

Matjaž Tirovič z zasluženim priznanjem na slavnostni podelitvi

Zahvaljujemo se vsem sponzorjem, ki so celotni reprezentanci in tudi posameznikom podarili sredstva, ki so pripomogla k boljšim pripravam in rezultatu, ter tudi preostalih, ki niso omenjeni:

- Ribiški zvezi Slovenije
- RD Bled
- RD Bohinj
- RD Radovljica
- Občini Lukovica
- Mateju Zlodeju
- Trgovini Kostevc
- Trgovini Fish & Fun
- Trgovini Govic, Flyfisher's friend
- Trgovini Karantanija center
- Trgovini Mercator center Kranj
- španskemu proizvajalcu muharske opreme Maxia Rods
- Pensionu Cerkovnik

Odprije na polnem mestnem trgu Trenta je bilo letos nekaj posebnega, čeprav se je vse skupaj kar zavleklo. Dan pred samim začetkom tekmovanja smo izkoristili še za zadnji trening, sledila sta popoldanski počitek in priprava opreme, naslednji dan pa je že šlo zares. Letos je bila udeležba na svetovnem prvenstvu nekoliko slabša v primerjavi z lanskim, a je kljub temu nastopilo 28 reprezentanc ter še štirje posamezniki, tako da je skupaj tekmovalo 148 tekmovalcev. Z našega območja smo pogrešali prijatelje iz Črne gore, preostale reprezentance pa so bile popolne. Vedeli smo, da smo dobro pripravljene, da smo trenirali po naših najboljših močeh, da imamo prave muhe, zamižali pa smo glede težav pri ribolovu z dvema muhamma. Sedaj že nekaj let vemo, kam sodimo po znanju in glede na vse finančne težave je vsaka uvrstitev v zgornji del lestvice dober rezultat. Sicer smo letos le za malenkost zgrešili lanski rezultat s Slovaške, a smo na koncu vendarle osvojili ekipno enajsto mesto in potem, ko smo bili tri leta nazaj do zadnjih minut prvenstva v igri za ekipno medaljo, se nam je tokrat nasmihala tudi posamezna ...

Tako blizu, a tako daleč

Že prvi dan tekmovanja, dopoldan, je bilo mogoče slutiti, da bo to zame odlično prvenstvo. Dva dni prej sem pri žrebu izvedel, da bom tudi letos začel prvenstvo na jezeru, ki je bilo velik izziv za vse reprezentance, tudi za našo, saj nam manjka kar nekaj ribolova na njih. Konec koncev podobnega jezera, kot je bilo letošnje v Italiji, pri nas pravzaprav sploh ni. Ker je bil tokrat na jezeru ribolov mogoč samo z obale, je bilo treba nameniti še večji poudarek samim metom. Da je bilo zahtevno, priča tudi podatek, da so imele skoraj vse reprezentance na jezeru svojega oglednika, ki si je zabeleževal vse morebitne podatke in tudi pomagal svojemu tekmovalcu, če je bilo to dovoljeno. Pri žrebu štartnega mesta (lovili smo na dveh dvakrat po 90 minut) sicer nisem bil najboljši volje, saj sem za sosednja tekmovalca dobil kasnejšega svetovnega prvaka na eni strani in domačina na drugi, ki sta že s prvim metom dobila prvo ribo. A zaostajal nisem niti sam; kmalu sem s temno potezanko vknjižil nekaj rib, še boljše pa sem odlovil drugi obrat. Skupnih osem rib na jezeru je pomenilo tretje mesto v sektorju, le za Francozom in Italijanom, in led je bil prebit.

Popoldan me je čakal sektor na zgornjem delu Sarce. Čeprav prav na tistem delu reke

poleti nismo trenirali, sem vedel, kaj me čaka. Z najstimi ribami sem osvojil sedmo mesto v sektorju (med 29 tekmovalci) in prvi dan tekmovanja je bil končan. Še bolje je bilo drugi dan, ko me je čakala reka Noce, ki sem se je najbolj veselil. Dobil sem sektor na sredini trase z dolgo, a počasno globino ter neobetavnim prelivom na vrhu sektorja. Z ribolovom sem začel na koncu sektorja, že kmalu vpisal prvi ribi (in tudi prvo soško postrv) ter skozi celotno triurno tekmovanje počasi dodajal ribe na svoj tekmovalni listek; končnih enajst rib tudi tokrat, od katerih je večina merila blizu ali pa tudi več kot 40 cm.

Trening na jezeru

Srednji del reke Sarce

To je pomenilo celo drugo mesto v sektorju, v posamezni uvrstitvi pa sem prišel že do petega mesta. Ekipno smo po dveh dneh tekmovanja držali deveto mesto.

Zadnji dan sta me zopet čakala dva sektorja: prvi na spodnjem delu reke Sarce, drugi pa na srednjem. Zjutraj me je čakalo sektorsko mesto povsem na sredini mesta Arco, tik pod mostom, kjer smo bili že poleti. Tedaj se je že dobro vedelo, kakšno mesto me je čakalo in tudi sam sem vedel, da moram za dober rezultat odloviti svoj maksimum. K sreči sektor ni bil med najslabšimi, bil pa je zahteven. Sedem ulovljenih rib je pomenilo (tudi tokrat visoko) peto mesto v sektorju in kot sem kasneje izvedel, sem se v posamezni uvrstitvi premaknil še malenkost višje, na četrto mesto, z le točko zaostanka za vodilnim. Ves čas pa sem vneto spremljal tudi ekipno uvrstitev.

Po kosilu, ko sem se srečal z nekaterimi sotekmovalci in kolegi iz reprezentance, sem

šel navdahnjen na zadnji del tekmovanja, na srednji del reke Sarce. Tudi tam me je čakal sektor na sredini trase in tudi tisti del smo na poletnih treningih preskočili. Vedel sem, da moram za posamezno medaljo uloviti vsaj oz. blizu dvajset rib, saj je bil tisti sektor najbogatejši z ribami. Samo tekmovalno mesto mi sicer ni bilo najbolj všeč; razbita voda z veliko vodnimi žepi je bila sicer videti obetavno, a motil me je kar dolg otok na sredini mesta, saj na takšnem delu po navadi ni veliko rib. Poleg tega tokrat nisem imel sreče, ki je nujno potrebna za vrhunski rezultat tudi s prejšnjimi tekmovalci v sektorju, saj sta mi tako domačin kot tudi Poljak neposredno pred mano ulovila kar veliko rib in oba sta bila odlična tekmovalca. Vpisal sem 14 rib, izgubil le eno, žal pa sem ujel tudi veliko podmerskih, ki niso štele v rezultat. Čeprav sem na koncu z 12. mestom v sektorju osvojil končno 10. mesto in le za ribo zgrešil uvrstitev še nekaj mest višje, slabe volje ni bilo. Odlovil sem tako, kot sem tisti trenutek najbolje znal in končna uvrstitev je bila še vedno odlična; konec koncev je 10. mesto v posamezni uvrstitvi vseeno najboljša posamična uvrstitev v zgodovini Slovenije na svetovnih prvenstvih.

Medtem ko je Slovenija že dolgo ena izmed elitnih ciljev za muharjenje širom sveta, se tja počasi, a zanesljivo uvrščamo

tudi tekmovalci iz Slovenije. Že nekaj let spremenjen sistem tekmovanja v državnem prvenstvu, praktično enak svetovnemu, kaže rezultate tako v evropskem kot tudi svetovnem merilu. Odlično vzdušje v reprezentanci je bistvo za dober rezultat, kjer mora vsak posameznik primakniti svoj delček v mozaik, da se vse skupaj sestavi v celoto. Čež noč ne moremo pridobiti izgubljenih let, a mlada reprezentanca – in tudi jaz sam kot njen član – zagotovo še ni rekla zadnje besede. Tudi tokrat bi se rad zahvalil vsem, ki ste meni osebno in preostali reprezentanci kakorkoli pomagali, saj brez vas ne bi bilo takšnih rezultatov. Mogoče je naslednje svetovno prvenstvo v Tasmaniji sicer res nekoliko preveč oddaljeno, a bližje nam je že malo znana Črna gora in s tem prihodnje evropsko prvenstvo, ko upam, da bom lahko tudi tam zastopal barve Slovenije.

Jure Osolin

LOV RIB Z UMETNO MUHO

Zlato Blejcem, Bojanu Ančiku in Žanu Valentiniču

Tekme državnega prvenstva v lovu rib z umetno muho (DP LRM) smo nadaljevali v jesenskem delu. Težave z izvedbo tekem so se še kar nadaljevale. Zaradi naraslih voda ali drugih objektivnih razlogov smo morali zopet spreminjati termine tekem. Z veliko truda pa nam je uspelo bolj ali manj uspešno izpeljati skoraj vse načrtovane tekme. Žal je odpadla ena tekma v ligi veteranov ter en termin (dve tekmi) pri mlajših tekmovalcih.

Člani

Za konec sta nam ostali še dve tekmi. Tisto, ki bi morala biti v nedeljo, 2. septembra, smo morali

Jure Osolin, državni prvak med člani

prestaviti na kasnejši termin (visok vodostaj). Da je bila zmeda še večja, je bilo sredi septembra še svetovno prvenstvo v Italiji. Tako smo izbrali kombinacijo, da smo jeseniško tekmo izpeljali šele v nedeljo, 30. septembra. Imeli smo srečo z vremenom in tudi vodostaj Save Dolinke je bil naravnost idealen za ribolov. Daljši premor in udeležba na svetovnem prvenstvu pa nista koristila ekipi Bleda. Na veliko presenečenje ali pa tudi ne so letos prvič ostali brez stopničk, saj so dosegli »le« četrti mesto. Ekipno so slavili tekmovalci iz Medvod in kar naenkrat so postali nevarni Blejcem za skupno zmago. Drugo mesto so si priborili vedno boljši tekmovalci iz Novega mesta, na tretjem pa presenečenje sezone: novinci v ligi, tekmovalci iz Šempetra.

Tako kot med ekipami so bila presenečenja tudi v posamični konkurenci. Zmagovalec prihaja iz ekipe Medvod (Marjan Kolar), na drugem mestu je Tržičan Branko Panič, ki tekmuje samo kot posameznik, in na tretjem mestu prvi z Bleda, Luka Pesjak – mladinec, ki v članski konkurenci tekmuje tudi kot posameznik. Tako je bil najboljši tekmovalac blejske ekipe na »šeše« desetem mestu Jure Osolin.

Ostala je le še zaključna, zadnja tekma DP LRM v Mozirju na Savinji. Zaradi slabšega rezultata blejske ekipe na jeseniški tekmi je bila mozirska tekma še zanimivejša in vse večje upanje na presenečenje. Vendar so blejski tekmovalci kmalu postavili stvari na svoje mesto in potrdili, da so imeli na Jesenicah samo slab dan: odlično so lovili ter suvereno zmagali z veliko razliko ter dokazali, da so res najboljši. Na drugem mestu so zopet pristali Novomeščani in na tretjem domači Mozirjani.

Blejski tekmovalci so prevlado dokazali tudi v posamični konkurenci. Med prvimi petimi so bili štirje Blejci, le na tretjem mestu jim je družbo delal Janez Cerkovnik iz Bohinja. Prvi dve mesti sta zasedla Jure Osolin kot prvi in Dejan Ambrožič kot drugi.

In kaj je to pomenilo v državnem prvenstvu? Državni prvak za leto 2018 je z 29 zbranimi točkami postal Jure Osolin, ki je malo slabše rezultate Roka Šparovca na zadnjih dveh tekmah (34 točke) izkoristil in ga potisnil na drugo mesto, na tretjem pa je bil z nekaj večjim zaostankom Matjaž Tirovič (50 točk). Brez presenečenja, vsi trije so tekmovalci Bleda.

V ekipni konkurenci je stanje na samem vrhu že nekaj let nespremenjeno. Ohranja ga ekipa RD Bled v sestavi (z leve): Rok Šparovec, Dejan Ambrožič, Jure Osolin in Matjaž Tirovič.

Tudi v ekipni konkurenci ni bilo presenečenj. Že nekaj let je blejska ekipa (Jure Osolin, Rok Šparovec, Matjaž Tirovič in Dejan Ambrožič) nepremagljiva in tudi tokrat, vendar kako? Na osmih tekmah DP LRM so zmagali šestkrat (Ljubno, Novo mesto, Kranj, Medvode, Šempeter in Mozirje), na domačem Bledu so bili le drugi in na Jesenicah četrti. Skupaj so zbrali le 12 točk. Na drugem mestu so z 20 točkami pristali tekmovalci Medvod (Danilo Bižal, Marjan Kolar, Edo Januš in Aljoša Crkvenjaš) in na tretjem Mozirje (Janko Čeperlin, Božo Osolin, Tone Škrabec in Bojan Lukše) s 36. točkami. Omenjene ekipe so v glavnem že nekaj let v ospredju in se borijo za vrh.

Veterani

Vreme je tudi veteranom narekovalo izvedbo tekem. Uspeli smo se dogovoriti, da smo zaradi bližine tekmovalne trase izpeljali dve tekmi isti dan. V soboto, 22. septembra, smo tekmovali dopoldan na Savi v izvedbi RD Tržič. Napoved je bila slaba, tudi dežja ni manjkalo, vendar nam je Sava omogočila izvedbo tekme. V izredno težkih razmerah se je najbolje znašel Miro Žaberl, ki je zmagal že na prvi tekmi; zbral je 181,86 točke in prepričljivo zmagal. Na drugem mestu mu je sledil Danilo Bižal s 160,1 točke in na tretjem Peter Bajc s 145,5 točke. Zanimivo izhodišče za popoldanski tekmo prav tako na Savi, vendar v kranjskem revirju. Ker smo tekmo v Mozirju dokončno odpovedali in ni bilo

več nadomestnega termina, je bila nervoza toliko večja.

Po odmoru in kosilu smo se hitro preselili na kranjski del tekmovalne trase. Na našo srečo nam je bilo vreme naklonjeno in prenehalo je deževati. Tekma je bila zanimiva in dobra, polna presenečenj. Izkazalo pa se je, da je na tekmah vse mogoče, da se je treba boriti za vsako ribo in do zadnje minute. Če odmislimo smolo Rada Milenkoviča, ko mu je neznana velika riba iz rok potegnila muharico, in zlomljeno rezervno palico, je vse potekalo v duhu pravega boja. Sreča v nesreči je bila, da je Rade svojo muharico dobil nazaj, vendar brez zapete ribe in muhe, kljub temu pa je bil med najboljšimi. Manj sreče oziroma veliko smole je imel Miro Žaberl. Krepko vodilni z dvema zmagama je na tekmi uspel prevarati le eno postrv, kar pa je bilo občutno premalo za vidno uvrstitev. Na kranjski tekmi je slavil Fadi Čekič, ki je zbral 291,4 točke, drugi je bil nesrečni in potem srečni Rade Milenkovič s 273 točkami ter tretji domači tekmovalac Bojan Ančik s 220,8 točke. Nesporni favorit in velik osmoljenec Miro Žaberl je s 36 točkami pristal na 16. mestu.

Po zaključku tekmovalja so rezultati dali tudi državnega prvaka. V tej tekmovalni sezoni je bil vseskozi solidno dober Bojan Ančik, (Šempeter četrto mesto, Tržič četrto mesto in Kranj tretje mesto), zbral je 11 točk in si s takim rezultatom priboril naslov veteranskega državnega prvaka za leto 2018. Drugo mesto si je z drugim, enajstim in petim mestom na tekmah ter 14 točkami priboril Fadi Čekič. Tretje mesto je kljub spodrsrlaju na zadnji tekmi z 18 točkami uspelo obdržati Miru Žaberlu (dve zmagi in enkrat 16. mesto).

Mlajše kategorije

Tudi v tej kategoriji tekmovalj je razpored tekem krojilo vreme. V soboto, 1. septembra, nam je kljub neugodnim vremenskim razmeram uspelo izvesti dve tekmi na stoječi vodi. Ribnik ob ribiškem domu Ljubno je že večkrat gostil tekme DP LRM in je za tekmovalce poseben izziv. Mladi so pokazali, da jim tudi takšen ribolov ni tuj, saj so pokazali veliko spretnosti in znanja. Na dopoldanski tekmi so ribe najbolj prijemale domačemu mladincu Nejcu Pesjaku, ki je bil z 19 ujetimi ribami zmagovalec. Na drugem mestu je pristal prav tako domačin Žan Čeperlin s 13 ujetimi ribami, prav toliko jih je ujel Vitan Bor Gorjan iz Tolmina, a so bile nekoliko krajše, zato je pristal na tretjem mestu.

Na popoldanski tekmi so se razmere malo spremenile. Ribe so postale previdnejše, se umaknile bolj na sredino ribnika, svoje pa je opravil tudi žreb. V takih razmerah so bili najboljši Matej Čebul s Koroške, ki je ujel šest rib, drugo mesto je s petimi ujetimi ribami pripadlo Lovru Mencingerju z Bleda in tretje domačinu Urhu Petaku s štirimi ujetimi ribami.

Vse je že kazalo, da bo letošnje mladinsko prvenstvo v muharjenju okrnjeno, saj so bile od načrtovanih osmih tekem uresničene le štiri in bi bilo prvenstvo na robu regularnosti. Po velikih naporih in nagovarjanju vodilnih

Veterani (z leve): Fadil Čekič (2. mesto), Bojan Ančik (prvo mesto) in Miro Žaberl (tretje mesto)

Najbolši mladi muharji (z leve): Žan Čeperlin (tretje mesto), državni prvak Žan Valentinčič in Nejc Pesjak (tretje mesto)

v RD nam je le uspelo najti prost termin za dokončanje prvenstva. V nedeljo, 14. oktobra, je bila tekma na Savinji v Mozirju. Samo en teden po končanem članskem DP LRM so svoje znanje v boju za državnega prvaka pokazali tudi mladi. Na dopoldanski tekmi je odlično lovil Žan Valentinčič iz Tolmina; ujel je 14 rib, osvojil prvo mesto in tako napovedal boj za državnega prvaka. Na drugo mesto se je z devetimi ribami uvrstil Žan Čeperlin iz Ljubnega, tretje pa je pripadlo Korošču Mateju Čebulu, ki je ujel šest rib.

Napetost pred zaključno popoldansko tekmo se je večala, saj se je kar nekaj tekmovalcev borilo za naslov mladinskega državnega prvaka. Napeto in zanimivo tekmo je na koncu dobil Žiga Fijavž z osmimi ujetimi ribami, prav toliko jih je ujel Nejc Pesjak, vendar je zaostal po številu točk, tretji pa je bil zopet vse boljši Žan Čeperlin s sedmimi ujetimi ribami. Vsi trije tekmovalci so člani RD Ljubno.

In kaj je to pomenilo za zaključek prvenstva?

Žanu Valentinčiču iz Tolmina je bilo na zadnji tekmi dovolj četrto mesto in si je skupaj z zbranimi 14 točkami priboril naslov mladinskega državnega prvaka za leto 2018. Drugo mesto je po dobrem zaključku pripadlo Žanu Čeperlinu z Ljubna, zbral je 16 točk, na tretjem mestu pa je z 21 točkami pristal Nejc Pesjak, prav tako iz Ljubna. Z veseljem lahko ugotovljamo, da se je z mladeniči uspešno borila tudi Laura Požin. Na koncu je bila sedma, vendar je pokazala veliko volje in znanja. Naložba za prihodnost.

Državna prvenstva smo zaključili bolj ali manj po pričakovanjih. Tekmovalci v vseh kategorijah so v glavnem spoštovali pravila in se pošteno borili. Opaziti je prodor mlajših tekmovalcev, ki so vse bolj v ospredju in prevzemajo vodstvo starejšim in bolj izkušenim. Tako je tudi prav in to so tudi pokazali na mednarodni sceni.

Drago Ornik

Bratstvo štirih

Ko sem v nedeljskem jutru 21. oktobra že drugič v štirinajstih dneh v Rimskih Toplicah zavil proti Jurkloštru, sem znova pomislil, ali bi sploh kdaj obiskal slikovito dolino reke Gračnice, če v tistih dneh Savinja ne bi bila tako siromašna z vodo. Taka namreč ni bila primerna za izvedbo Jesenskega pokala RD Laško v lovu rib s plovcem in so prireditev prestavili na slabih dvajset kilometrov oddaljeni ribnik Marof v Mrzlem Polju, streljaj od Jurkloštra.

Pred dvema tednoma sem se zjutraj v Ljubljani zaradi močnega dežja obotavljaj, a vseeno vzel pot pod kolesa, česar kasneje nisem obžaloval. Ko sem prispel, so ribiči ravno začeli krmiti ribolovna mesta, zato sem najprej zavil na kavo v gostinski lokal v ribiškem domu ob ribniku. Dež sem prehitel, vendar so temni oblaki na nebu napovedovali moker dan tudi tam. Kasneje se je izkazalo, da bi si tak opis težko zaslužil, saj je le nekajkrat narahlo porosilo.

Jesenski pokal RD Laško je vsakoletna ribiška prireditev na reki Savinji v Laškem, na kateri se srečajo ribiči od vsepovsod. Iz sosednje Hrvaške so vsakoletni gostje ribiči ŠRD (Sportsko ribolovno društvo) Novi Marof in ŠRD Ludbreg.

V treh sektorjih se je med seboj pomerilo 36 ribičev, ki so, kolikor sem videl, v glavnem lovili s štekem, za bolj oddaljena mesta pa so uporabljali angležarico. Ribe so prijemale, vmes tudi kakšen lep amur,

vendar pa, kot so povedali gostitelji, daleč pod povprečjem za omenjenj ribnik. Verjetno so se ribe zaradi številnih ribičev pomaknile bolj proti sredini ribnika in se tam potuhnile, ne da bi se pretirano menile za mamljive vabe.

Ribnik Marof napaja istoimenski potok, v neposredni bližini pa teče Gračnica. Loviti je mogoče le ob koncu tedna in ob praznikih. V ribiškem domu obratuje gostinski lokal Ribnik Marof, ki spada v sklop gostinstva Rajskega otoka. Lokal je dobro obiskan in v času kosila je težko najti pristo mizo. Razlog temu je kakovostna ponudba po zmerni ceni.

Tekma se je končala ob 13. uri, čemur je sledilo »mučno« pospravljanje dragocene tekmovalne opreme. K sreči je okoli ribnika speljana prevozna pot, tako da se tekmovalci na svoje mesto pripeljejo in odpeljejo z avtomobilom. To velja zgolj za tekmovalce na tekmi, drugim pa vožnja okoli ribnika ni

ANTUN BAČIČ, PREDSEDNIK RD LAŠKO

Želel bi, da bi šla ribičija v nekoč začrtano smer

Krajši razgovor sem imel tudi z večkratnim predsednikom RD Laško, 73-letnim Antunom Bačičem, ki se je kljub nenehni zasedenosti, saj so si vsi želeli njegove družbe, prijazno odzval in povedal nekaj zanimivih misli.

Spoštovani predsednik, sediva pred ribiškim domom vaše ribiške družine. V izgradnjo ste najbrž vložili tudi veliko svojega dela?

»Ja, tole je naš ribiški dom, v Laškem pa imamo pisarno. Tako tukaj kot tam načrtujemo nekaj prenovitvenih del, nekaj pa bomo še dogradili. V Laškem bodo to apartmaji, namenjeni v glavnem ribiškim turistom, pa tudi običajnim. Tukaj pri ribniku Marof pa bomo skupaj z občino Laško zgradili primerno parkirišče, saj je sedanje premajhno in ne zadosti številnim obiskom ob koncu tedna. Načrtujemo še postavitev ličnih lesenih hišic, namenjenih kampiranju, razširili pa bomo tudi strugo Gračnice, da bo ribolov v njej lažji. Potegujemo se za evropska sredstva, s katerimi bomo vse načrtovano uresničili. Del ribiškega doma dajemo v najem

Antun Bačič, predsednik RD Laško

gostinstvu Rajskega otoka in s sodelovanjem smo zelo zadovoljni.

Kar se same izgradnje doma tiče, smo vanjo vložili veliko prostovoljnega dela članov

Jesenski pokal RD Laško in ribiški del *Srečanja predsedstva* sta potekala na ribniku Marof. Savinja kot običajno prizorišče je bila enostavno priznaka.

dovoljena. Kosilu je kot po navadi sledila podelitev priznanj najuspešnejšim ribičem oziroma najuspešnejšim ekipam. Še pred tem sem spregovoril nekaj besed s predsednikom tekmovalne komisije RD Laško Andrejem Ceglecem in predsednikom laških ribičev Antunom Bačičem. Od njiju sem tudi izvedel za srečanje predsedstva štirih pobratenih družin čez štirinajst dni v Laškem in obljubil sem, da se bom oglasil.

Obljubo sem izpolnil, znova pa jo je zagodla Savinja s svojim nizkim vodostajem, tako da je bil športni del srečanja tudi tokrat na ribniku Marof. Na poti tja sem spremljajoč dežne kaplje na vetrobranskem steklu nehote pomislil, da bi me lahko

imeli za prinašalca dežja iz ljubljanskega močvirja. K sreči je dež po poti ponehal in nastal je še kar lep, dokaj hladen dan. Z gostitelji sem se le pozdravil, naredil nekaj fotografij, potem pa sem jo mahnil v Laško, kjer je bilo na sedežu RD zaključno dejanje dvodnevne družbe pobratenih društev. Bratstvo štirih sem za ta prispevek poimenoval odnos štirih ribiških društev (ŠRD Novi Marof, ŠRD Ludbreg, RD Zagorje in RD Laško), ki so leta 2006 podpisala listino o pobratenju. Od takrat naprej se predstavniki društev dobivajo tudi večkrat na leto na različnih prireditvah, ki jih priredijo bodisi pri nas ali na hrvaški strani. Med seboj si delijo izkušnje, znanje, nasvete ter

družine, nekaj pa sem kot izučen gradbenik in takrat lastnik gradbene firme prispeval tudi sam. V Slovenijo sem prišel s 14 leti iz hrvaškega Ludbrega v Ljubljano na uk gradbeništvu.

Danes je stanje precej drugačno, kot je bilo takrat, stari junaki prostovoljnega dela nas počasi zapuščajo, mladi pa so, vsaj zdi se mi, malo izgubljeni. Poskušali smo in jih še naprej poskušamo pridobiti v naše vrste, ampak je ves trud precej jalov. Zato nisem posebej velik optimist, saj so mladi v povsem drugem svetu. Na žalost ne vem, kako bo z našo ribičijo v prihodnosti. Želel bi si, da bi napredovala v smeri, kot smo jo nekoč zastavili. To bi si vsekakor zaslužila.

Vesel sem, da sta danes z nami naši pobrateni društvi iz sosednje Hrvaške, ŠRD Novi Marof in ŠRD Ludbreg. Do svojega 14 leta sem z velikim veseljem lovil ribe v Dravi pri Ludbregu. Ljubezen do ribolova danes ni nič manjša, kot je bila takrat, le let se je nabralo nekaj več. V težkih časih, ko je bila Savinja zaradi industrije v Celju povsem opustošena, smo od njih dobivali ribe. Zdaj je s Savinjo veliko bolje, vendar pa si še ni povsem opomogla. Z veseljem pa povem, da imamo rib veliko, morda celo največ v celotnem toku reke Savinje. Največ je podusti in platinic. Podusti smo nekaj časa vzrejali tudi sami, posledično pa v reko vložili nekaj milijonov mladice te ribje vrste. Pokojni predsednik RD Laško Pavčnik in jaz sva bila ribogojca, objekt ob potoku Gračnica pa stoji še danes, vendar ni v uporabi. Nekaj časa smo vztrajali,

ko pa sem se zaradi pomanjkanja časa moral umaknil iz ribogojstva, je zmanjkalo volje. Z ribami so nam pomagali tudi iz RD Maribor in RD Ptuj.

Okoli sebe imam dobro in prizadevno ekipo, ki pa ima prevsem zaradi služb vse manj prostega časa. Jaz ga imam kot upokojenec nekaj več in postorim, kolikor je pač v moji moči.

Listino o pobratenju med ŠRD Novi Marof, ŠRD Ludbreg, RD Zagorje in RD Laško smo podpisali leta 2006 in od takrat še bolj sodelujemo pri različnih projektih, si med seboj izmenjujemo izkušnje in spoznanja, pomagamo si pri pridobivanju sredstev in podobno. Predvsem pa se veselimo naših družbenj, ki jih je na letni ravni kar nekaj. Skupaj z ŠRD Novi Marof vodimo projekt urejanja pešpoti ob Gračnici in Bednji, za kar se skupaj potegujemo za evropska sredstva. Upam, da bo podobnih projektov v prihodnje še več. Drugače pa se veliko družimo ob številnih priložnostih. Ena takih je v Laškem tradicionalno na Štefanovo oz. na Dan samostojnosti in enotnosti (26. december), ko na prireditvenem prostoru za vse občane in obiskovalce pečemo ribe iz Savinje na jurklosterski način. Recept poznata tudi moj dober prijatelj Tone Urbas (nekdanji urednik Ribiča, op.p.) in nekdanji predsednik RZS, sedaj pa njen častni predsednik Borut Jerše. Pridite pogledat in poskusiti!«

Verjetno bom res prišel, vabilo pa velja tudi vsem bralcem Ribiča. Hvala za pogovor in veliko zdravja vam želim ter še mnogo takšnih prijetnih srečanj!

skupaj sodelujejo pri različnih projektih. Med kratkim pogovorom z vsemi štirimi aktualnimi predsedniki in enim nekdanjim so mi vsi po vrsti poudarjali, kako pomembna sta sodelovanje in medsebojna pomoč pri reševanju različnih težav, ki jih dandanes v ribištvo ne manjka.

Mario Češi, predsednik ŠRD Novi Marof in tekmovalac v lovu rib s plovcem, je tokrat imel precej razlogov za veselje. Tako on sam kot njegova ekipa so osvojili prvo mesto. Sicer je izpostavil, da je najpomembnejše druženje, a si ne glede na to vseeno vsak želi tudi zmagati. Na Srečanje predsedstva vedno pridejo dan poprej, da se še malo podružijo s svojimi slovenskimi kolegi. Na vprašanje, ali ni to kar naporno, je odgovoril: »Ni naporno, ker nas poganja zadovoljstvo!« Predsednik društva, ki šteje okoli 160 članov, je tretje leto. Gospodarijo z reko Bednjo v dolžini 46 km in nekaj ribniki, v katere vlagajo konzumnega krapa in amurja. Češi je izrazil veliko občudovanje glede števila rib v Savinji, o čemer, kot je povedal, lahko sami le sanjajo. Pri njih namreč prevladuje namreč miselnost, da je treba znesek, plačan za ribolovno dovolilnico, na drugi strani izravnati z vsaj primerljivo količino ribjega mesa. To bo treba spremeniti; k sreči pa vse več ribičev lovi in tudi izpušča ribe. Druženje pobratenih RD, kot je bilo tokratno, je po njegovem mnenju koristno iz več razlogov: od zgolj sproščene zabave do utrjevanja prijateljskih vezi na eni strani, do seznanjanja s težavami in nujenja pomoči ter uveljavljanja skupnih projektov na drugi.

Djuro Jančič, ki je predsednik ŠRD Ludbreg že šest let, tokrat s svojim rezultatom v lovu rib ni bil tako zadovoljen kot pred 14 dnevi, ko je na Jesenskem pokalu zmagal. »Pristopili smo neresno in to se nam je na koncu maščevalo,« je povedal v povezavi s tem. Tudi on je postavil druženje pred rezultat tekmovanja, ki da je pomembno zgolj kot predmet šaljivega medsebojnega zbadanja.

ŠRD Ludbreg s svojimi 300 do 400 člani spada med večja na Hrvaškem. Gospodarijo s približno 1300 ha vodne površine: z delom Drave, reko Plitvico, delom reke Bednje in akumulacijo Dubrava na reki Dravi. Društvo dosega lepe rezultate v lovu rib s plovcem: tajnik društva Dražen Filipović je letošnji svetovni prvak, lani pa so bili drugi. Težave imajo, tako kot večina, z mladimi. »Težko jih je pridobiti. Kupimo jim opremo, jih naučimo loviti, potem pa se igrajo s telefoni. To je videti naravnost grozno,« je povedal Djuro. Tokratno srečanje in vsa srečanja pobratenih ribiških druženj in društev, ki jih imajo tudi po 20 na leto, pa je izpostavil kot svetel primer dobrega medsebojnega sodelovanja v skupno korist in zadovoljstvo vseh in upa, da bo tako tudi v prihodnje.

Stanislav Poznič je že 18 let predsednik RD Zagorje in tudi eden izmed podpisnikov listine o pobratenju leta 2006. Z doseženim 3. mestom v tekmovalnem delu srečanja je bil zadovoljen, čeprav so bili ekipino v zadnjih dveh letih prvi.

RD Zagorje trenutno šteje 90 članov in 14 mladincev. Njihov glavni ribolovni

Stanislav Poznič, že 18. leto predsednik RD Zagorje in eden od podpisnikov listine o pobratenju leta 2006, se že veseli prihodnih srečanj.

Mario Češi, predsednik ŠRD Novi Marof. Na Srečanje predsedstva vedno pridejo dan poprej, da se podružijo s slovenskimi kolegi. »Ni naporno, ker nas poganja zadovoljstvo,« je povedal.

Djuro Jančič, predsednik ŠRD Ludbreg. Takšna srečanja so svetel primer dobrega medsebojnega sodelovanja v skupno korist in zadovoljstvo vseh. Upa, da bo tako tudi v prihodnje.

Vlado Savič je član RD Laško že od leta 1980 in ima kot gospodar v družini kar precej dela. Opozarja na pomanjkanje mladih ribičev, ki bi predvsem pri fizičnem delu nadomestili starejše kolege.

Tok reke Gračnice je raznolik in dinamičen. Od ribjih vrst je v njej največ potočne postrvi.

revir je reka Sava ter potoka Medija in Kotradeščica, ki ju naseljuje zgolj potočna postrv, ki se tam odlično počuti. Dobro stanje potočnice v obeh potokih je potrdila tudi inventarizacija, ki jo je opravil Zavod za ribištvo Slovenije. V posodobljeni lastni

Na poti k ribniku Marof iz smeri Rimskih Toplic vodi pot mimo znamenite kartuzije Jurklošter, kjer si poleg drugih znamenitosti lahko ogledate tudi starodavni kamnit most čez Gračnico.

valilnici lahko vzredijo do 450.000 mladice potočne postrvi.

Nekoliko manj zadovoljni so z reko Savo, nekoč odličnim muharskim revirjem, ki so ga

naseljevale potočnice, tako je dejal predsednik, velike kot sulci. Žal je revir plačal visok davek zaradi kormoranov, ki so ga v enem samem letu skorajda povsem uničili. Ribiči se trudijo z vlaganjem rib, vendar se zdi, da ni uspešno. Zgolj z RD Laško so pobrateni že 30 let in v tem času je bilo že veliko primerov nesebične medsebojne pomoči. Druženja, kot je bilo tokratno, pomagajo utrjevati vezi, spominjajo na minule dogodke in nudijo možnosti načrtovanja novih. »Krožimo malo po Hrvaški, malo po Sloveniji. Oni k nam, mi k njim. Vedno je zabavno in upam, da bo tako ostalo še dolgo. Veselim se že prihodnjih srečanj in skupnih projektov,« je povedal Stanislav Poznič.

Medtem ko sem v Laškem čakal ribiče, sem si ogledal Savinjo. Bila je zares nizka, pod mostom pa je »na ogled postavila« številne svoje prebivalce. Naslonjen na ograjo razgledne ploščadi na mostu sem

SLAVKO MEISTER, PODPREDSEDNIK ŠRD NOVI MAROF

»Prijateljstvo med nami naj se razvija še naprej«

Slavko Meister, dolgoletni predsednik ŠRD Novi Marof, trenutno pa njegov podpredsednik, s slovenskim ribištvom sodeluje že vse od leta 1990, ko je bil na Svetovnem prvenstvu v lovu rib s plovcem v Mariboru glavni sodnik. Kot član takratne tekmovalne komisije Jugoslavije ima tudi nekaj zaslug, da je bil izbran naš Maribor. Z veseljem pove, da sta že v letu 1991 na SP na Madžarskem Slovenija in Hrvaška nastopili kot samostojni reprezentanci, verjetno prvi od vseh športnih panog. Je tudi reden bralec Ribiča, s katerim je zelo zadovoljen.

Gospod Meister, naj vas na začetku vprašam: kako ste se danes izkazali na tekmih?

»Dobro je bilo. Naša ekipa je zmagala, od petih članov sta bila v sektorjih dva prva, dva druga in eden tretji. V društvu negujemo tek-

movalni ribolov in imamo uspešne tekmovalce v vseh starostnih razredih. Veliko delamo z otroci, imamo približno 30 najmlajših, med njimi tudi nekaj deklic. Odrastlih članov pa je kakšnih 100. Gospodarimo z delom reke Bednje in nekaj ribniki. Pri nas nimamo koncesij kot pri vas. V smislu ribolovne pravice delamo po pogodbi z Ministrstvom za kmetijstvo. Po pogodbi moramo skrbeti za poribljavanje, čuvajsko službo in urejanje okolice naših voda.«

Ste tudi eden od podpisnikov listine o pobratenju ...

»Res je. Pobudo smo dali Antunu Bačiču, Stanku Pozniču iz Zagorja in ŠRD Ludbreg. Listino smo slovesno podpisali ob proslavi obletnice delovanja našega društva v letu 2006. Sedaj sodelujemo še bolje, kot smo

Slavko Meister, podpredsednik ŠRD Novi Marof

prej, izmenjujemo izkušnje in se srečujemo na številnih dogodkih, ki jih organizira posamezna članica. Tukaj smo bili tudi pred 14 dnevi na Jesenskem pokalu. Na večjih javnih prireditvah pri vas, kjer člani RD Laško ali Zagorje pečejo ribe za obiskovalce, sodelujemo

Udeleženci Srečanja predsedstva 2018 v Laškem

Najboljši na Jesenskem pokalu RD Laško 2018. Od leve: ŠRD Novi Marof (drugo mesto), zmagovalka RD Zagorje in RD Zagorje 1 (tretje mesto).

občudoval lepe primerke podusti, platnic, klenov, opazil pa sem tudi nekaj mren, ki so se tiščale skupaj ob neki oviri v vodi. Po besedah **Vlada Savića**, člana družine od leta 1980, ki že drugi mandat opravlja delo gospodarja, družina gospodari z reko Savinjo od naselja Tremarje do Zidanega Mostu. Predel je bogat z ribjim življenjem, med katerim prevladujejo podusti in platnice, pogosti so debeli kleni in mreene, ščuke, smuči in somi, najde pa se tudi kakšen amur. Žal so izjemen ribolovni revir pod pivovarno protipoplavno regulirali in nekoč z ribami izjemno bogat predel, za katerega so prodali veliko ribolovnih dovolilnic, je sedaj skoraj brez rib. Ribiči lahko svojo strast tešijo tudi na mrtvici Lava ob Savinji in na 1,5 ha velikem ribniku Marof. Loven je še potok Gračnica, v katerem so zgolj potočne postrvi. Poleg tega družina gospodari še s 24 gojitvenimi potoki. Težave jim povzročajo čaplje, veliko večjo škodo pa delajo kormorani.

z ribjim paprikašem, podobno pa se dogaja pri nas. Ljudje to sprejemajo z zanimanjem in odobravanjem. Je pa še veliko drugih prireditev na katerih sodelujemo.

Učimo se drug od drugega, si pomagamo in skupaj iščemo poti do prepotrebni sredstev za izvedbo različnih projektov. Z veseljem izpostavljam trenutni skupen projekt, za katerega se vzajemno potegujemo za evropska sredstva. Gre za urejanje sprehajalne poti ob starem koritu reke Bednje in Gračnici. Pokroviteljici projekta sta Občini Laško in Novi Marof.«

Kaj bi ob tej priložnosti sporočili ribičem?

»Druženje je zelo pomembno in želel bi, da bi se še naprej razvijalo prijateljstvo med nami. Na podoben način lahko med seboj sodelujejo in se organizirajo tudi druga ribiška društva, ki imajo kakšne skupne interese.«

Hvala za pogovor, g. Meister. Z vami delim dobre želje in upam, da bo sodelovanje med našimi ribiški društvi še naprej tako uspešno, morda pa še bolj.

»Hvala tudi vam in vsem ribičem pa bistro!« (Ribiški pozdrav, kot je pri nas dober prijem).

Podpisniki listine o pobratenu leta 2006 (z leve: Slavko Meister (ŠRD Novi Marof), Djuro Jančič (ŠRD Ludbreg), Stanislav Poznič (RD Laško) in Antun Bačić (RD Laško)

Vlado zaradi obilice dela tako v službi kot v RD letos sploh še ni lovil rib. Pesti jih pomanjkanje mlajših članov, ki bi predvsem pri fizičnem delu nadomestili starejše. Trenutno družina šteje le kakih 20 članov, mlajših od 50 let. Veselje in nekaj optimizma pa jim vlivajo štiri najmlajši.

Pogled na številne ribe pod mostom me je naravnost očaral in prav verjetno je, da bom kakšen zimski dan namenil ribolovu prav tam. V tamkajšnjem predelu rib ni dovoljeno upleniti, dovolilnice (15 evrov) pa je mogoče kupiti v bližnji piceriji Špica, TD Laško, Termah Rimske Toplice in na portalu www.ribiskekarte.si.

Kljub dokaj mrzlemu vetru sem se še nekaj časa pasel na ribah, potem pa se odpravil na bližnji sedež družine. Zbrane ribiče je najprej nagovoril predsednik RD Laško **Antun Bačić**, čemur je sledila podelitev priznanj najboljšim. Po besedah predsednika Tekmovalne komisije RD Laško **Andreja Cegleca** je bil obisk kot običajno dober, nekaj prijavljenih pa je zadržala bolezen. »Tako kot pred 14 dnevi na Jesenskem pokalu, kjer smo se veselili dobrega rezultata naših pobratenih društev iz Hrvaške, nam je tudi tokrat zagodla Savinja z nizkim vodostajem. Tekma je bila zato znova na ribniku Marof. Škoda, Savinja je namreč bogata z ribami – za boljšo predstavo naj povem, da znaša rekorden ulov kar 87 kg belih rib v treh urah. Vendar pa je tokrat bistveno druženje, ribolov pa je zgolj del tega.« je še povedal Ceglec, tudi sam tekmovalc v lovu rib s plovcem v naši državni ligi.

Predsednik tekmovalne komisije RD Laško Andrej Ceglec, tudi sam tekmovalc v lovu rib s plovcem, je bil z izvedbo obeh tekem zadovoljen. Obisk je bil tradicionalno dober, obžaloval je le, da srečanja zaradi prenizkega vodostaja ni bilo mogoče izvesti kot običajno na Savinji.

Prehodni pokal so tokrat s seboj odnesli naši ribiški prijatelji iz ŠRD Novi Marof (drugo mesto je zasedla ekipa RD Laško in tretje ekipa RD Zagorje), za kar jim seveda čestitamo. Prav vsi udeleženci pa so prejeli posebne spominske medalje s sliko štirih predsednikov, ki so pred 12 leti s podpisom listine o pobratenu začeli z uspešnim medsebojnim sodelovanjem, kar je dandanes lahko za marsikoga dober zgled, kako je s povezovanjem in skupnimi naporji mogoče rešiti marsikatero tegobo, ki tare ribiška društva. Ribiči smo v marsičem res lahko za zgled, marsikje pa bi lahko naredili tudi precej več, kot le govorili in tarnali; nekdo je pristavil, da nam manjka nekaj pozitivne bojevitosti. Kakorkoli že, za menoj je bil pester dan, ki sem ga preživel v družbi ribiških kolegov. Lahko rečem, da smo kljub pretežno skromnim sredstvom, ki so na voljo za reševanje kopice težav, ki nam jih nalagajo sodobni časi, še vedno optimistični, delovni in dobre volje, verjetno pa bo v prihodnje res potrebno še kaj več.

Na koncu ne morem zapisati drugače, kot storim velikokrat – pač ne gre drugače: na tamkajšnji konec se bom prav gotovo še vrnil. Predvsem zaradi dobre družbe in rib. V glavnem tistih v Savinji, poskusiti pa velja tudi tiste na pladnju in pečene na prav poseben način. Priložnost za to bo 26. decembra v Laškem.

Lenart Levičar Bahtijari
lenart.bahtijari@t-2.net

Memorial profesorja Srečka Remiha

Na pobudo RD Sotla smo se ribiči iz različnih krajev Slovenije sredi septembra zbrali ob ribniku Vonarje na srečanju v spomin na našega ribiškega prijatelja Srečka Remiha, profesorja športne vzgoje, prejemnika občinskega priznanja in Bloudkovega priznanja, najvišjega državnega priznanja R Slovenije za dosežke na področju športa.

Srečkova življenjska pot se je začela v Mariboru in ga po uspešno končanem šolanju pripeljala v Podčetrtek, kjer je leta 1968 začel z delom profesorja športne vzgoje na tamkajšnji šoli. V svojem prvem delovnem okolju je srečal pedagoško sodelavko, profesorico kemije in biologije, Faniko, s katero si je ustvaril družino in začel novo obdobje življenja v dolini reke Sotle.

Ob ustanovitvi RD Sotla leta 1970 je postal njen zvesti član in tvorno deloval v različnih delovnih skupinah – komisijah. Med tem časom sta z ženo Faniko doživela srečen trenutek svojega življenja, saj se jima je rodil sin Aleš. Srečko je ta dogodek s svojimi ribiškimi prijatelji proslavil

na poseben način, saj ga je še isti dan vpisal v ribiške vrste RD Sotla.

Kot profesor športne vzgoje si je Srečko Remih prizadeval, da bi poleg drugih športnih panog njegovi učenci spoznali tudi njemu priljubljen tekmovalni lov rib s plovcem (LRP), saj je na šoli organiziral in uspešno vodil ribiški krožek. Njegova učenca sta bila tudi sedanjí predsednik RD Sotla Miha Juračič in njen blagajnik Miran Lugarič. Miha Juračič je povedal o Srečku: »Bil je naš priljubljen profesor in uspešen ribiški mentor, ki mi je poleg ostalih športnih veščin predstavil tekmovalni ribolov do te mere, da danes v tem športu uživam in v njem z zadovoljstvom delam. Njegova prerana izguba nas

Miha Juračič, predsednik RD Sotla in eden od učencev Srečka Remiha, je v kratkem nagovoru nanizal nekaj spominov na priljubljenega profesorja.

je zelo prizadela in nas osiromašila za človeka, kakršnega v življenju redko srečaš.«

Tudi Miran Lugarič ima Srečka Remiha v lepem spominu: »S Srečkom sva se videvala domala celo moje življenje, saj je bil moj profesor športne vzgoje, pa tudi učitelj ribolovnih veščin. V ribiškem šolskem krožku nas je izobrazil do te mere, da smo tudi danes ostali zvesti športnemu ribolovu. Za nas je storil toliko dobrega, da je težko naštetí vse.«

Luka Piškur je daroval veliko majic z napisom *Prijatelji Srečka Remiha* ter jagnje in odojka za pogostitev udeležencev, o Srečku pa je povedal: »Srečko je bil človek, ki si ga lahko samo želiš srečati in imeti za prijatelja. Navdušil me je za lov rib s plovcem in je »glavni krivec«, da sem ribič. Z njim sva veliko lovila ribe in se udeleževala raznih tekmovanj. Imel je ribiške prijatelje po vsej Sloveniji.

NOVO! Široka izbira materialov za vezanje umetnih muh in drugih pripomočkov za muharjenje svetovno znanega angleškega proizvajalca Veniard. Katalog najdete na spletni strani www.veniard.com, cene bomo na vašo željo posredovali prek e-pošte.

Izdelava umetnih muh po naročilu in servisiranje ribiške opreme (palice, kolesca, škornji)

GSM: 040/225-516, e-naslov: ribistvo.mozina@gmail.com, spletna stran www.ribistvo-mozina.si

Srečko Remih z Bloudkovim priznanjem

Luka Piškur (na sredini) je spregovoril o prijatelju Srečku. Levo je Srečkov vnuk Nino, desno pa sin Aleš.

Ribiški prijatelji Srečka Remiha so se prišli pokloniti spomenu umrlega ribiškega prijatelja.

Zelo ga pogrešam, kot tudi mnogi naši ribiški kolegi, saj je bil nam, malo mlajšim, pravi vzornik.«

Pred začetkom tekmovanja nas je na jutranjem zboru pričakal okusen prigrizek z dišečo kavo in šilcem domačega. Sledilo je žrebanje lovnih mest ter pozdravni nagovor predsednika RD Sotla, Mihe Jurančiča in Luke Piškurja. Predstavila sta pomemben Srečkov prispevek, ki ga je vtkal v mozaik naše ribiške športne dejavnosti. Prisotnim se je za pozornost, ki so jo udeleženci srečanja namenili spomenu Srečka Remiha, zahvalil njegov sin Aleš.

Najuspešnejši tekmovalci tekmovanja. Z leve, zadaj: drugouvrščeni Jovan Stankovič, zmagovalec Rajko Košenina in tretjeouvrščeni Drago Zupanc. Spredaj sta najmlajša tekmovalca Nino Remih in Jaka Zupanc.

Spomenu na našega preminulega ribiškega prijatelja smo se poklonili z enominutnim molkom.

Počasi smo odšli na startna mesta in začeli s tekmovanjem, na katerem so v večini prijemale male babuške, pa tudi kakšen krap ali manjši amur.

Po končanem tekmovanju in okusnem kosilu je sledila razglasitev doseženih rezultatov. Prvouvrščeni tekmovalci so prejeli lepe spominske medalje in pokale.

Ob zaključku srečanja sem spoznal Aleša Remiha, ki ga je oče Srečko ob rojstvu zapisal v ribiške vrste, kot je bilo že omenjeno. V pogovoru je povedal, da sedaj živi na Bledu, kjer se je včlanil v RD Bled in bil za to na svojem prvem ribolovnem dnevu nagrajen s prijemom lepe ščuke, a na RD Sotlo vseeno ni pozabil, saj je njen pridruženi član. O svojem očetu je povedal toliko lepega, da bi težko strnili v tem kratkem prispevku. Med drugim je poudaril, da nista bila le oče in sin, temveč tudi nerazdružljiva prijatelja. »Niti danes, po enem letu, ne morem dojeti, da sem očeta za vedno izgubil. Najino zadnje slovo je bilo po tekmovanju, pred mojim odhodom nazaj na Bled, ko sva se z objemom in stiskom rok za vedno razšla. Danes sem pred tekmovanjem plačal startnino tudi zanj, kot da bo tekmoval z nami. Ne morem verjeti, da mi je žreb namenil ravno najino priljubljeno lovno mesto ob ribniku, kjer sva najraje lovila,« je povedal Aleš in v očeh so se mu zalesketale solze ...

Trenutek bolečega spomina sva skušala pregnati s pogovorom o Blejskem jezeru, o rekah Savi, Krki, Sotli in ribičiji. Namera nama ni povsem uspela ...

Jože Šmejc

Liga Druženje

Na ribniku KRĐ na Brdinjah smo tudi v letu 2018 pod vodstvom pobudnika in organizatorja, dolgoletnega člana KRĐ Jožeta Skaze organizirali šest tekem v lovu rib s plovcem. Vsake tekme se je udeležilo od 18 do 20 tekmovalcev, ki jim druženje in ribolov veliko pomenita.

Zaključna tekma je bila v soboto, 8. septembra 2018, in se zaključila z razglasitvijo uvrstitev in podelitvijo pokalov prvim trem tekmovalcem. Rezultati so bili naslednji:

1. mesto: Josipovič Roman
2. mesto: Jože Kozar
3. mesto: Ivan Merc

Pobudniku in organizatorju se v imenu vseh udeležencev lige druženja zahvaljujem za trud in dobro razpoloženje med tekmovalci. Obljubil je, da bo v naslednjem letu ponovno organiziral in vodil tekmovanja Druženje.

Ivan Merc

Udeleženci zadnje letošnje tekme

Uporabni spominki z muharskih potovanj

Marsikomu med nami se ob pogledu na prelepe fotografije narave v potovalnih katalogih, posebno v času zunj muharske sezone, sproži trenutni odziv, kako lepo bi bilo, da bi bili tam tudi mi sami. Žal pri večini muharjev pri tem tudi ostane, tu in tam pa se nekateri vendarle odpravijo raziskovat in razširjat obzorja. Izkušnje, ki jih na takih potovanjih pridobijo, jim marsikdaj omogočijo uspešnejši ribolov tudi na domačih revirjih.

Tokrat bomo pisali o nekaj bistvenih razlikah in prvinah muharjenja, ki so značilne za posamezne muharske cilje. Bolj ko se muharjenje na določenem cilju razlikuje od običajnega pri nas, boljše je to za muharjev razvoj in več se le-ta nauči. V nadaljevanju prispevka bom predstavil zanimivosti in najpomembnejše razlike v muharskih prvinah na območjih, ki jih velja preizkusiti ali izpopolniti. Z drugimi besedami: katere spretnosti lahko pridobimo na katerem od potovanj. Tako pridobljeno znanje in izkušnje so osnova za širino v muharjevem znanju, ki ga lahko povzdigne na višjo raven.

Najprej lahko začnemo z nekaj običajnimi dejstvi, ki so značilna za večino muharskih potovanj. Največkrat se odločimo za pot nekam, kjer so ribe drugačne in največkrat tudi večje. Domače razmere dobro poznamo in si po navadi zaželimo nekaj popolnoma drugega. Praviloma uporabljamo tudi močnejši pribor kot na slovenskih rekah, o čemer smo muharji predhodno dobro obveščeni in pridemo pripravljeni. Največkrat nato najprej ugotovimo, da tam lovijo na precej večjih razdaljah in takoj so v prednosti tisti, ki bolje obvladajo muharski met. Praviloma večje reke, jezera in morje omogočajo ribam tudi daljše pobege in precej bolj problematično utrujanje. Izpraznjeno kolesce, brez vrvice in z nekaj deset ali pa sto metri podvrvice zunaj terja drugačen pristop in hočeš nočeš se je treba prilagoditi. Na koncu je seveda še nabor umetnih muh, ki se lahko zelo razlikujejo od naših običajnih.

Muharjenje v jezerih (Irska, Velika Britanija)

Muharjenje na jezerih v Združenem Kraljestvu je verjetno najboljši način, da ga resnično spoznamo. Prepričan sem, da je v tamkajšnjem delu sveta največ izkušenj in pravih mojstrov tega načina ribolova, ki nam lahko odprejo čisto nova obzorja, kar zadeva uporabo različnih vrst plavajočih in tonečih vrvic, predvidevanje položajev in gibanje

Znani poletni kraj za lov morskih postrvi v morju na Danskem – Gabet

rib glede na dno, smer vetra in še marsikaj. Zelo uporabne izkušnje pridobimo tudi z različni načini vodenja suhih muh in ličink, ki jih tam uporabljajo za muharjenje na jezerih: od poskakovanja velikih suhih muh s pomočjo posebne vrvice (angl. dapping) do nihanja vrvice na vodi in pod njo s pomočjo vetra ter uporaba plovnega sidra za upočasnitev potovanja čolna z vetrom. Vse to so zelo uporabne izkušnje, ki jih lahko s pridom uporabimo pri nas, kjer imamo za napredek predvsem v muharjenju na jezerih še veliko manevrskega prostora.

Muharjenje na morsko postrv v morju (Irska, Velika Britanija, Skandinavija)

Morsko muharjenje pomeni skoraj v vseh primerih nenehno pomikanje meja muharjevih zmogljivosti metanja. To velja tudi za muharjenje na morsko postrv v morkem okolju, ko še ni pripravljena na pot na drst. Razmere so nepredvidljive in najbolje je, da vsak

Zelo učinkovita muha, namenjena razenju po površini – Paul Caron Stonefly

dan pričakujemo močan veter. Brezvetrje je zgolj prijetno presenečenje. Skoraj po pravilu pridejo muharji s teh potovanj domov precej boljši in usposobljeni glede metanja. Sicer je muharjenje na morsko postrv v morju najbolj nepredvidljivo od vseh omenjenih, saj smo najbolj odvisni od dejavnikov, na katere ne moremo vplivati, in trenutnih informacij. Morda se lahko seznanimo z muharjenjem na več muh hkrati, kar sicer velja tudi za neke druge muharske cilje, vendar to pri nas ni dovoljeno in se mi ne zdi dovolj

pomembno. Je pa vsekakor praktično in zanimivo, saj si z njim povečujemo možnost prijema.

Muharjenje na anadromne vrste rib (Kanada, ZDA, Argentina, Rusija, Skandinavija)

Pri tem gre predvsem za različne vrste lososov, jeklenoglavke in morske postrvi, ki so se iz morja že vrnile v reke, kjer se pripravljajo na drst. Tradicionalno se za lov nanje poslužujemo muharjenja z mokro muho ter s plavajočimi in različnimi stopnjami tonečih vrvic zelo

mu pridejo zelo prav tudi ob uporabi običajnega pribora na domačih revirjih. Poleg omenjenih metov spozna tudi rahlo drugačno obnašanje anadromnih rib v rekah in ponekod tudi razburljivost nočnega muharjenja, predvsem v sevni in severozahodni Evropi, kjer je to tradicionalen način lova na morsko postrv. Gre za muharjenje - ribolov v temi, ki pri nas ni dovoljen in je že zato za nas precej nov in razburljiv. Muharja postavi pred marsikateri prej neznan izziv in mu pomaga izostriti čut za prostor ter gibanje v prostoru, ne da bi se ob tem mogel zanašati na svoj vid. V

Predložki mokre muhe dolvodno – reka Assemetquagan

Značilne mokre muhe z vzhoda Kanade

različnih tipov glede na tehniko metanja. Muhe so lahko klasične s peresi in sodobnejše z dlakami, vezane na trnek ali cevko, lahko pa tudi na posebno podaljšano hrbtišče za pritrditev trnka (angl. waddington). Muharji se velikokrat prav na takih potovanjih prvič seznanijo z uporabo dvoročnih muharic in z različnimi tipi vrvic ter muharskih metov, ustreznih tej vrsti muharjenja. Uporaba omenjenih metov v domačem okolju in ne samo običajnega nad glavo je ena najbolj uporabnih veščin, ki se jih muhar nauči na teh potovanjih, saj

temi mora premikanje zmanjšati na le najbolj nujno in dobro nadzirati mete, saj le tako lahko pričakuje uspeh pri muharjenju na te plašne ribe. Tudi to dvoje je lahko še kako uporabno podnevi na naših rekah.

Muharjenje na morju – morske ribe

Pribor za ta morski ribolov je po navadi precej močnejši od vseh drugih, odvisno od vrste rib, ki smo se jih namenili loviti. Če ne palice, pa vsaj kolesca. Uporabljamo palice razreda #7 pa do #14 ali celo več, po navadi pa od #8 do 12. Ena največjih razlik med morskimi in sladkovodnimi ribami so namreč: veliko večja moč, hitrost in vzdržljivost morskih rib. Izkušnje, ki jih pridobimo z njihovimi utrujanji, pomagajo, da se nam vse, kar se nam zgodi kasneje doma, zdi pravi mačji kašelj. Pomembno je predvsem, da se naučimo, ko je riba daleč od nas in imamo zunaj veliko podvrvice, zmanjšati pritisk nanjo in preprečiti, da bi zaradi upora v vodi počila trnica.

Zamenjava vlog z vodnikom je prav tako zelo poučna zadeva. Med drugim me je naučila tudi pravilno izbrati smer meta glede na veter, da ni nevarnosti in poškodb. To nam pride prav, kadar muharimo doma v vetrovnem vremenu ali pa smo mi tisti, ki smo odgovorni za kolege, začetnike ali otroke.

Za muharjenje na morju je, kot sem že omenil, značilna uporaba precej težjega in močnejšega pribora, palic, kolesc in predvrvic, drugačnih posnetkov muh na posebnih oblikah trnkov in muh na cevkah. Nikoli ne bom pozabil prve morske ribe – manjšega gofa, ki sem ga ujel na »cevko« na otoku Visu septembra leta 1999, malo po sinovem rojstvu. Muha je ostala nedotaknjena, zvečer sem samo zamenjal trnek in spet je bila kot nova. Presenečen nad njihovo učinkovitostjo in prednostmi, ki sem jih opisal v prejšnjih številkah, sem občudoval tudi moč, ki jo imajo že manjše morske ribe. Rezultat je bil, da sem se naučil bolje izkoriščati palico in precej skrajšati čas utrujanj. Sola ni bila poceni, saj sem jo plačal z zlomljeno muharico, osmico GLX, ki sem jo moral kasneje poslati v popravilo. Vendar tudi to spada med običajne izkušnje večine med nami. Zato morda kasneje vse doslej na čolnih nisem nikoli več ničesar zlomil. Skratka, utrujanje rib na morju je lahko dragocen vir izkušenj za muharjenje na domačih revirjih, še posebno, kadar so naš cilj večje ribe. Naslednja zelo uporabna veščina, značilna za muharjenje na morju, je uporaba tako imenovanega »morskega zaseka«. Za večino muharjev na postrvi je to vsaj na začetku težava, saj zaradi navade dvigujejo palico in odmikajo muhe iz vidnega polja rib, ob prijemih pa ne uspejo dobro zasaditi trnka. Morski način pomeni približno to, da ob prijemu najprej z roko povlečemo vrvico nazaj, nato pa z drugo roko, ki vodoravno in nizko drži palico, ponovimo poteg. Šele nato palico dvignemo in nadaljujemo z običajnim utrujanjem. Največkrat muharji po nekaj dneh obvladajo omenjeni način zaseka in velika večina ga potem s pridom uporablja vsaj občasno tudi doma na rekah in jezerih. Njegova velika prednost je v tem, da v primeru zgrešenih zasekov muha ostane blizu ribam in da prožnost vrvic in predvrvic po navadi preprečujeta, da bi samo s potegom roke na vrvici strgali trnico. Poleg tega omogoča tudi kakovosten zasek ob uporabi večjih muh, kar je pri nas zelo uporabno pri muharjenju na sulca in ščuko.

Tomaž Modic

Jaka zveže prvo umetno muho

Obožujem belo odejo, s katero so prekrti travniki in ulice. Vse spi. Samo midva z Maticem razgrajava zunaj po snegu, kar opravičujeva z otroško razposajenostjo in radovednostjo. Na ribolov se odpraviva redko; sedaj je čas za ščuko in sulca, ribolov katerih še nisva usvojila. Očka me rad vzame s seboj, čeprav ve, da mi tudi mraz pride do živega. Veliko spletnih strani o sulcu sem pregledal in moram reči, da bo veselje, ko se ga bom naučil loviti. Vendar bova morala z Maticem na ta doživetja oditi skupaj, saj ga sam ne bom smel loviti.

Bolj kot ne se sedaj posvečam šoli in obveznostim. Veselim se praznikov, ki prihajajo, okrašenih mest ter odličnega toplega čaja s cimetom. V prostem času bom pa lahko bral ribiško literaturo in vezal umetne muhe. Nisem še toliko vešč te umetnosti, pa še z očkom bom lahko preživel malo več časa. Sobotni popoldnevi so kot nalašč za to. Zakurili smo v kaminu, očka je iz omare prinesel vse potrebne stvari, jaz pa sem pripravil prostor na delovni mizi v dnevni sobi. Tam je najboljša lučka, saj vemo, da je za vezanje potrebno dovolj svetlobe. Očka je prinesel:

- muharski primež,
- tečajko,
- perje,
- trnke,
- vezno nit.

Koliko lepih barv je v teh peresih! In iz vsakega lahko naredim izjemne umetne muhe za ribolov. Usedel sem se na očkov stol in predse postavil primež. Moram priznati, da sem bil kar malo živčen. Velikokrat sem že gledal, kako vežejo muhe in tudi očku sem pomagal na delavnicah, ki so jih imeli v naši šoli, ampak tokrat bo prvič, da bom samostojno zvezal muho. Zvezala bova preprosto umetno muho, ki jo imajo ribice zelo rade in je pomembna v muharski škatlici. Očka pravi, da

Vsebina muharske škatlice, v kateri sem poleg drugih muh našel tudi puhovke.

se imenuje puhovka. Seveda sem takoj prelistal knjige, v katerih piše, da jo je razvil gospod Marjan Fratnik, ki je bil doma iz Posočja in je tam tudi najraje lovil. Drugje po svetu tej muhi pravijo F Fly. Potek vezave je podrobno opisan v drugi izdaji knjige Muharjenje (Korošec et al, 2000). Nato sva nujno morala preveriti, kje točno je ta del Slovenije. Saj jo poznam, ampak vsega nas pač še niso naučili v šoli. Vidim, da mi bo poznavanje Slovenije, drugih držav in njihovih delov ter rek pri mojem hobiju v veliko pomoč. Očka se

je zelo vživel v vlogo učitelja in je hodil gor in dol po dnevni sobi, krilil z rokami kot dirigent v najbolj napeti skladbi. Kako sva se z mami zabavala in skrivaj nasmejala! Kakav je bil še toliko slajši. Nadaljeval je, da puhovko lahko uporabimo kot suho muho ali pa kot moko. Z njo bom lahko lovil postrvi, lipane, klene in druge podobne vrste rib. Prav tako jo imajo radi manjši krapovci. To je skupina ribic, v katero spadajo denimo platnice, zelenike in rdečeperke, ki se prehranjujejo tudi na gladini vode ali blizu nje. Ok, postrv sem

KOČEVJE

Dober prijem za dober namen

Novembra se narava že spogleduje z zimo in časom, ko se bi lahko oddahnila in se v miru pripravila na nov cikel. V tem obdobju nas večina ribičev že pospravlja ribiški pribor, ki smo ga bolj ali manj uspešno in pogosto uporabljali v toplejšem delu leta. Prav tako si ribe zaslužijo »počitek« in nekaj mirnejših mesecev pred novo sezono, ki se kmalu vrne.

Stem pa se niso strinjali mladi ribiški navdušenci RD Kočevje, ki so idejo o dobrem delu udejanjili ravno v tem času. Organizirali in izvedli so namreč dobrodelno ribiško srečanje somišljenikov od blizu in daleč.

Tretji vikend v novembru je na Rudniškem jezeru v Kočevju potekal dvodnevni neprekinjeni ribolov ljubiteljev krapolova in dobrotelnosti. Na parkirišču ob jezeru se je v petek zjutraj zbralo 16 slovenskih ekip in ena hrvaških ribiških prijateljev, ki so sicer redni gostje na vodah RD Kočevje. Po pozdravu predsednika RD Kočevje sta sledila »registracija« ekip in plačilo startnine, ki so jo v celotnem znesku namenili v dobrodelne namene. Ekipa je štela vsaj dva člana, startnina pa dvesto evrov na ekipo.

Po obveznem okrepčilu sta sledila žrebanje ribolovnih mest in izmenjava informacij, kje in kako loviti, hraniti in druge skrivnosti sodobnega krapolova. Še nekaj skupnih fotografij udeležencev in že so se ribiči v vetrovnem in za ribolov ne preveč prijaznem vremenu odpravili k vodi. Pogled na polno parkirišče do vrha natrpanih vozil in prikolic je nakazoval, da bo šlo zares in da ne bo popuščanja. Ribolovno srečanje je potekalo po pravilih in režimu RD gostiteljice. Le-ta je zagotovila sodnike, katerih naloga je bila spremljati potek srečanja in uradno tehtanje krapov nad deset kilogramov. Manjši ulovi niso šteli.

Ob dogovorjeni uri so se vabe različnih oblik, okusov in arom potopile v globine. Čutiti je bilo veliko pozitivne energije, prisotna je bila dobra volja in ribiške šale so padale vsepovprek. Le ribe se niso preveč odzivale, saj prijemov ni bilo. Verjamem, da niso razumele namena tega ribolova. Še pred tednom ali dvema so ribiči na istih »placih« lovili eno za drugo. Naj omenim, da so takrat ujeli uradno rekordnega krapa, ki je tehtal kar 32.400 g.

Prišli so z namenom, da bodo pomagali ...

Mladi ribiški navdušenci RD Kočevje so organizirali dobrodelno tekmovanje v lovu krapov na Rudniškem jezeru.

Tomaž Arko, predsednik RD Kočevje, je zbrana sredstva predal očetu šestletne Amine, ki zaradi hudih zdravstvenih težav potrebuje zdravljenje v tujini.

Vendar se ribiči niso dali in so vztrajali v hladnem in vetrovnem vremenu. Prijemov pa ni in ni bilo. Tako so sodniki v obeh dneh stehali le pol ducata rib, najtežjemu med njimi so natehtali 19.900 gramov. Zanj je ribič, ki mu je uspel ta ulov, prejel prehodni pokal in čudovitega lesenega krapa. Verjetno je naključje, da so vse tehtane krape ujeli člani RD Kočevje, ki so se dokazali kot odlični organizatorji in gostitelji. Mogoče pa ni naključje, da jih je jezero, za katerega tako dobro skrbijo, nagradilo z lepimi ulovi.

Celoten dogodek je imel izključno dobrodelno noto, zato je RD Kočevje vsa sredstva, ki so jih prispevali udeleženci srečanja in drugi donatorji, predali staršem šestletne deklice Amine, ki ima hude zdravstvene težave in potrebuje zdravljenje v tujini.

Za naslednje leto je že vse dogovorjeno, da se bodo jeseni ponovno srečali in na tak način nekemu pomagali. Bravo, fantje, in še naprej dober prijem za vaš namen!

Andrej Jarni

Dušan Štih

(1962–2018)

Ostaja vez, ki je močnejša od smrti in se na mnogotere načine zrcali v tišini nastajajočega dne na Triglavu, v lepota vodnega sveta, neokrnjeni naravi,

v skrivnostih tolmunov in brzic in pred tabernakljem, kjer se vse naše bitje potopi v skrivnost Večnega ...

Spomini so tisti del našega življenja, v katerih živijo tisti, ki so nas zapustili in nam z odhodom pustili zapuščino vedenja in spoznanj – tudi takih, kakšna vrednota je živeti v sozvočju z naravo in vsem, kar se dogaja v njej. Vsi naravni procesi izhajajo iz sobivanja, v katerem prevladujejo vrednote ohranjanja in spoštovanja. Nedvomno je bil pokojni Dušan Štih kot človek in član različnih društev, med katerimi je bila tudi RD Radovljica, v katero se je vključil leta 1997, velik ljubitelj narave in spoštljiv do naravnih vrednot. Cenil je vse, kar je povezano z življenjsko etiko in vrednotami naravnega okolja. Nedvomno je sodil med velike poznavalce ribjega življa donavskega in jadranskega porečja, bil pa je tudi izvrsten vezalec umetnih muh ter izdelovalec ribiškega pribora zase in za svoje prijatelje. Nikdar ni bil egoist, čeprav je imel rad mir in zasebnost. Svojega znanja ni skrival, temveč ga je delil z ribiški prijatelji, znanci in mladimi ribiči, ki so radi poslušali strokovna predavanja in opazovali tehnike vezave umetnih muh. Nikdar ni odklonil pomoči mlajšim in jim je pri vseh oblikah usposabljanja, na katerih je sodeloval, rad pomagal.

Dušan je sodil v generacijo nadaljevalcev muharske tradicije, katere temelje so postavili avtorji knjige Muharjenje, zlasti pri uvajanju in izpopolnjevanju tehnik muharjenja, pa tudi sulčelovu, pri čemer so bila vedno na prvem mestu etična načela. Ribiči se mu lahko samo spoštljivo zahvalimo za takšno krepitev vrednot v društvu in ribištvu.

Iz Črnuč je zelo rad prihajal na muharjenje na Savo, kjer je poiskal najbolj skrite tolmane in brzice. Njegova sta bila tudi jesenski in zimski čas, ki ju je namenil lovu sulca.

Bolezen ga je vse bolj oddaljevala od najljubših koticov. Bila je mučna in dolgotrajna, pa ji je kljub temu uporno kljuboval. Vse do zadnjega, ko so mu že pohajale moči, je bil povezan z

ribičijo, pretežno v pogovoru s prijatelji med pripovedovanjem zgodb in dogodivščin.

Včasih v življenju dobiš, včasih izgubiš; tokrat je zmagala bolezen, pretrgala je nit življenja in končala Dušanovo pot ... A ostal bo v lepih spominih za sedanje in prihodnje rodove, ki bodo hodili po poteh, ki jih je označil in prehodil. Naj počiva v miru.

RD Radovljica

Aleksander Tončarovski

(1930–2018)

V 88. letu življenja nas je zapustil naš ribiški prijatelj Aleksander Tončarovski. V RD Trbovlje se je vključil leta 1968. Aktivno je sodeloval v delu RD kot član upravnega odbora in kasneje na

srečanjih članov družine, kjer je bil zgled za vse naše ribiče. Ni poznal odklonilne besede ob razdajanju svojega ribiškega znanja ribiškim kolegom. V zahvalo za dolgoletno in uspešno delo v RD smo ga imenovali za častnega člana.

Za našim preminulim članom ostaja vrzel, a tudi lepi spomini na skupno delo, na čas, ki smo ga preživeli skupaj, in na njegova pripovedovanja ribiških doživetij.

Ostal nam bo v lepem in spoštljivem spominu kot ribič, ki je rad pomagal in svetoval vsakomur.

RD Trbovlje

Erik Jarc

(1974–2018)

Ribiče RD Soča Nova Gorica je pretresla novica, da je po kratki in hudi bolezni naše vrste mnogo prezgodaj

zapustil naš član Erik Jarc iz Šempetra pri Novi Gorici.

Prve korake je kot otrok doživljal ob reki Soči s svojim očetom ribičem, ki ga je navdušil, da je pravi vnet ribič postal tudi sam in je vsako prosto urico preživel ob reki.

Tisti, ki smo ga poznali in z njim prijateljevali, vemo, da je bil tih, skromen, poln optimizma in zmerne volje do življenja. Vedno je bil pripravljen deliti svoje ribiške izkušnje z drugimi.

Do zadnjega se je boril s kruto zahrbtno boleznijo. Ves čas je upal, da se bo lahko vrnil k reki, kjer je neizmerno užival, vendar je bila bolezen prehuda in mu za vselej zaprla pot do nje.

Kot je pri nas ribičih navada, smo ob slovesu zaprosili valove reke Soče, naj mu tiho šumijo pri njegovem mirnem počitku. Ohranili ga bomo v trajnem spominu.

RD Soča

Franc Lopert

(1935–2018)

Ribiče RD Velenje je pretresla vest, da se je v avgustu 2018 od nas za vedno poslovil dolgoletni član Franc Lopert.

Njegovo delo je bilo vedno cenjeno in prijatelji, s katerimi se je družil, so vedeli povedati, da ga je vselej opravljal z veliko natančnostjo in veseljem. Imel je veliko plemenitih lastnosti, med katerimi so bile ribiška vzornost, požrtvovalnost in izjemna pripravljenost tvorno sodelovati v različnih aktivnostih družine.

Za vse, kar je dobrega storil za našo RD, se mu najlepše zahvaljujemo. Člani RD Velenje se ga bomo spominjali z velikim spoštovanjem.

RD Velenje

Ponudba zaroda in mladice gensko čiste potočne postrvi za leto 2019

Kategorija	Število/teža	Cena brez DDV	Cena z DDV
ZAROD, PRIMEREN ZA VLAGANJE	1000	40 EVROV	43,80 EVRA
HHRANJEN ZAROD	1000	60 EVROV	69,50 EVRA
MLADICE 1+	KG	14 EVROV	15,33 EVRA

V primeru naročila vrednosti več kot tisoč evrov lahko zarod ali mladice po želji dostavimo na kraj vlaganja. Za pojasnila smo vam na voljo na **gsm 041 636 646**, po predhodnem dogovoru pa si ribe lahko tudi ogledate v naši ribogojnici. Matična jata je pod nadzorom NVI in je bolezni prosta.

Janez Čadež,
gospodar RD Tržič

A	Anatomija prebavil (Prof. dr. Vlasta Jenčič, dr. vet. med.)	98	I	Izberite si najuspešnejši dan za ribolov 42, 99, 133, 196, 227, 279, 284, 322, 362	
	Arktični lipan in kraljevi losos (Dr. Jože Ocvirk)	331		Izbira muharice po lastnem okusu (Tomaž Modic)	32
B	Bela ribja obara (čorba) in somovi kotleti v omaki iz kaper (Borut Jerše)	358		Izdelava muh na cevkah (Tomaž Modic)	356
	Bernard Victor Kreh - Lefty (1925–2018) (Miran Zagradišnik)	115		Izjemen uspeh slovenske članske ekipe (Tomo Sotenšek)	18
	Bratstvo štirih (Lenart Levičar Bahtijari)	384		Izjemen uspeh Tjaše Flajs (Tomo Sotenšek)	343
Č	Čas ščuk (Lenart Levičar Bahtijari)	336		Izjemni uspehi blejskih muharjev (Samo Novak)	108
	Čiščenje bregov Gradašče in Horjulke (Lenart Levičar Bahtijari)	162		Izločala pri ribah (Prof. dr. Vlasta Jenčič, dr. vet. med.)	174
D	»Danes se učim od mlajših« (Lenart Levičar Bahtijari)	70		Izlov tujerodnih vrst iz ribnika Tivoli (Eva Horvat, Blaž Cokan, dr. Polona Pengal)	172
	Darovalca poskrbela za nov ribji zarod (Štefan Zidanšek)	231		Izognimo se težavam pri ribolovu (Drago Keržič)	236
	Delo z mladimi ribiči (Avgust Skrbiš)	309	I	Jaka prebira ribiško literaturo (Nuša Božičnik)	354
	Deseto mesto Sloveniji (Jure Osolin)	20		Jaka spozna lipana (Nuša Božičnik)	192
	Dihanje pri ribah (Prof. dr. Vlasta Jenčič, dr. vet. med.)	10		Jaka spozna ribiškega čuvaja (Nuša Božičnik)	276
	Dober jutranji šport (Lenart Levičar Bahtijari)	257		Jaka zveže prvo umetno muho (Nuša Božičnik)	392
	Dober prijem za dober namen (Andrej Jarni)	394		Jakec se udeleži ribiških uric v ribiškem domu (Nuša Božičnik)	234
	Do boljših rezultatov s treningi in izkušnjami (Igor Kristan)	380		Jezero Komarnik (Milan Štraus)	285
	Dobro za naravo, je dobro za človeka (Lenart Levičar Bahtijari)	212	K	Kaj in koliko izgublja Slovenija z regulacijo voda (Milan Štraus)	204
	Dogodivščine za zimo (Lenart Levičar Bahtijari)	373		Kaj prinaša nevladnim organizacijam nov zakon (Peter Solar)	202
	Druženje in učenje muharskih veščin (Drago Ornik)	208		Kako s(m)o skuhalo reko Savo (Marijan Govedič, univ. dipl. biol.)	246
	Državni prvaki 2018 so Klemen Šoštarič - Rožič, Robert Kolegar in Primož Adanič (Jože Šmejc)	346		»Kakovost reke Save se popravlja« (Lenart Levičar Bahtijari)	268
	Dušan Stevanović svetovni prvak (Tomo Sotenšek)	376		Kam so vse vrednote šle . . . ? (Tone Škrbec)	164
	Dušanu . . . (Tomaž Modic)	357		Kamniška Bistrica 2018 – Škrjančevo pri Radomljah (Upravni odbor RD Bistrica Domžale)	196
	20 let kasneje (Jure Ušeničnik)	180		Kapitalni ulovi	39, 79, 279
	Dva ribolovna dneva (Lenart Levičar Bahtijari)	15		Klen in postrvi (Lenart Levičar Bahtijari)	221
E	Elektronski čuvaj – velika pridobitev za opravljanje čuvajske službe (Dr. Tomaž Lavrič)	178		Ko nas je več (Tomaž Modic)	274
F	File tolstolobika v palačinki iz toasta in file tolstolobika po florentinsko (Borut Jerše)	275		Končana prenova ribogojnice na Obrhu (Borut Jerše)	9
	Fiziologija prebave (Prof. dr. Vlasta Jenčič, dr. vet. med.)	132		Kraljevski salmonidi bakrenih odtenkov (Jure Ušeničnik)	370
G	Gospodarjenje z mejnimi deli rek ali zakaj bi bila meja ovira (Bojan Lévai)	27		Krap iz Kamniške Bistrice (Dr. Tomaž Lavrič)	349
	Gradbeni posegi v vodah RD Medvode v letu 2017 (Rajko Zajc)	48		Kratka zgodovina sladkovodnega ribogojstva (Prof. dr. Vlasta Jenčič, dr. vet. med.)	288
	Gradiško (Trojiško) jezero (Milan Štraus)	45		Krepitev medsebojnega partnerstva, sodelovanja in zaupanja (Roman Zupanc)	167
	Gradiško jezero pri Lukovici (Milan Štraus)	128		Križanka, sudoku (Jože Petelin) 119, 159, 199, 319, 359, 399	
			L	Ledavsko jezero (Milan Štraus)	325
				Lepota je v podrobnostih (Jure Ušeničnik)	293
				Liga Druženje (Ivan Merc)	389
			M	Mariniran file rdeče postrvi z zelenim jabolkom in kaprami ter postrvji file s panceto in ikrami v pehtranovi omaki (Borut Jerše)	38
				Martin je bil strog, vendar pravičen (Lenart Levičar Bahtijari)	266
				Med prejemniki plaket Prostovoljec leta 2017 tudi Samo Novak (Igor Holy)	6
				Med ribiči še vedno živi solidarnost (Jože Šmejc)	272
				Med sulčarji v Mozirju (Lenart Levičar Bahtijari)	29
				Mehkoustni postrvi v Neretvi se obetajo boljši časi (Dr. Jože Ocvirk)	12
				Memorial profesorja Srečka Remiha (Jože Šmejc)	388
				Mladi ribič Jaka gre na ribolov (Nuša Božičnik)	76
				Mladi ribič Jaka postane član velike družine (Nuša Božičnik)	154
				Mladi ribič Jaka se predstavi (Nuša Božičnik)	34
				Mladi ribič Jaka spozna muharjenje (Nuša Božičnik)	116
				Mladi ribiči ste vabljeni v revirje RD Vrhnika (Nace Nouvel)	68
				Mladi so prihodnost ribištva (Nace Nouvel)	66
				Moja zmaga proti hrvaški birokraciji: zaključek (Janez Čepelj)	4
				Muharjenje na Karibih (Miha Lenič)	54
				Muharjenje s suho muho – osnova in užitek (Tomaž Modic)	74
				Muharjenje v Sloveniji smo predstavili Angležem (Borut Jerše)	152
				Muhe na cevkah (Tomaž Modic)	316
			N	Načrtovanje ribogojnice za vzrejo postrvi (Prof. dr. Vlasta Jenčič, dr. vet. med.)	329
				Nadevan paradiznik s surovim mesom tolstolobika in pečeno meso tolstolobika z melancanami (Borut Jerše)	318
				Najboljše iz našega kotlička (Stane Omerzu)	282
				Največ dobrih uvrstitev je odšlo na Koroško (Ivan Merc)	265
				Največja je merila 90 cm (Nace Nouvel)	348
				Najzadiši po praznikih (Borut Jerše)	398
				Na ribniku (Lenart Levičar Bahtijari)	183
				Naslov prvakinja osvojila ekipa RD Pesnica - Lenart (Aleksander Kolar)	304
				Naše uvrstitve v svetovni konkurenci (1. del) (Jože Šmejc)	378
				Natečaj RZS za najboljšo ribiško fotografijo za ribiški koledar 2019 (Aleš Mezek, dr. Miroslav Zaberl)	242
				Nekaj pomladnih ribiških dni (Lenart Levičar Bahtijari)	142
			O	Obeležitev svetovnega dne prehodnosti voda za ribe (Lenart Levičar Bahtijari)	176
				Obloženi kruhki (kanapeji) na različne načine (Borut Jerše)	158
				Obmejne muharske radosti (Jure Ušeničnik)	138
				Območje prisotnosti bobra se širi (Rajko Zajc)	113
				Obstoj marsikatere ribe je že ogrožen (Lenart Levičar Bahtijari)	230
				Obtočila pri ribah (Prof. dr. Vlasta Jenčič, dr. vet. med.)	52
				Obvestilo vsem RD (Dr. Miroslav Zaberl)	244

Odkrivanje norveških lepot (<i>Jernej Košir</i>)	214	Osilnica 2018 (<i>Marko Lipovž, dr. Miroslav Žaberl</i>)	122	»Upravljavci z javnim dobrim moramo stopiti skupaj« (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	350
Onstran uhojenih steza (<i>Jure Ušeničnik</i>)	100	Reka Drava je pokazala zobe tudi ribičem RD Ruše (<i>Jožef Štraus</i>)	50	Uspeh favoritov in povratnikov (<i>Jože Šmejc</i>)	23
Operacija linj (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	296	Rekordni som iz ribnika Lenc (<i>Oste Bakal</i>)	349	V	
Organizacija muharskega potovanja (<i>Tomaž Modic</i>)	114	»Resnična vloga avtoritete je spodbujati k razmišljanju« (<i>Jure Ušeničnik</i>)	225	V Ajdovščini podelili priznanja najboljšim vezalcem (<i>Vladimir Mikec - Miki</i>)	261
Osvojili so ga Hrvati (<i>Iztok Grlj</i>)	344	Ribiči obiščejo Jakčevo šolo (<i>Nuša Božičnik</i>)	314	»Verjel sem, da zmorem!« (<i>Jože Šmejc</i>)	146
Otroška olimpijada 2018 (<i>Niko Vivod</i>)	270	Ribiški sejmi v letu 2018 (<i>Borut Jerše</i>)	2	»Vsi moramo biti varuhi narave« (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	312
Otroški kraparski tabor na Bukovniškem jezeru (<i>Jože Žerdin</i>)	271	Ribiško praznovanje na Koroškem (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	310	V spomin – Aleksander Tončarovski	395
Oživitve večdelnih muh – pomankanje novosti ali potreba? (<i>Tomaž Modic</i>)	232	Ribolov na polotoku Kenai (<i>Dr. Jože Ocvrk</i>)	366	V spomin – Alojz Starašinič	197
P		S		V spomin – Anton Klepec	197
50 let ribogojstva v Savinjski dolini (<i>Stane Omerzu</i>)	364	77.000 glasov za Muro brez hidroelektrarn (<i>Igor Holy</i>)	84	V spomin – Dušan Stih	395
Pet Zajcev in trije sulci (<i>Rajko Zajc</i>)	69	Selivske ribje vrste so ogrožene (<i>Borut Jerše</i>)	87	V spomin – Erik Jarc	395
Pijani krap s krompirjem in skuto ter krap po madžarsko (<i>Borut Jerše</i>)	78	Sestanek delovne skupnosti ribiških zvez alpskih dežel (<i>Mag. Igor Miličič</i>)	244	V spomin – Franc Lopert	395
Pita iz prekajenih postrvi in s papriko nadevani zvrtki iz postrvi (<i>Borut Jerše</i>)	118	Silvestrski krap iz Rače 3 (<i>Dr. Tomaž Lavrič</i>)	28	V spomin – Helena Mulc	197
Plenilke so spale (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	350	Skupni lov na sulca v koroški ribiški družini (<i>Robi Preglau</i>)	69	V spomin – Janko Tavčar	36
Počasi se kažejo rezultati dela z mladimi (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	310	Slabosti rednega uspeha (<i>Tomaž Modic</i>)	194	V spomin – Jože Žavcer	278
Pod ostenji kamniških vršacev (<i>Jure Ušeničnik</i>)	254	Slovenici pojemo malo rib (<i>Stane Omerzu</i>)	97	V spomin – Jožef - Jože Simerl	36
Podelitev zlatih priznanj revije Proteus (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	230	Slovenija tik za najboljšo deseteterico (<i>Jure Ōsolin</i>)	381	V spomin – Ludvik Oražem	157
Podelitev zlatih priznanj revije Proteus (<i>Metka Povž</i>)	242	Slovenski ribiči imamo svoj slovar (<i>Igor Holy</i>)	124	V spomin – Marjan Kocman	278
Pokal Alpe-Jadran Madžarom, prehodni pokal glasila Ribič Celjanom (<i>Tone Škrbec</i>)	303	Solata s filejem postrvi, marinirane v pesinem soku z medom, in ribji paprikaš s krompirjem po dunajsko (<i>Borut Jerše</i>)	198	V spomin – Martin Šušteršič	36
Ponosni na novo tekmovalno traso (<i>Jože Šmejc</i>)	110	Somijada 2018 (<i>UO RD Celje</i>)	245	V spomin – Mičo Petrovič	197
Ponudba zaroda mladice potodne postrvi za leto 2018 (<i>Janko Troha</i>)	37	»Spodbujajmo prostovoljno delo« (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	210	V spomin – Mladen Šoljič	197
Popravek – dopolnilo	37	Spolni organi pri ribah (<i>Prof. dr. Vlasta Jenčič, dr. vet. med.</i>)	206	V spomin – Vinko Špacapan	278
Posebno skrb namenijo domorodnim ribijim vrstam (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	210	Spoštovani bralci (<i>Igor Holy</i>)	284	V znamenju blejskih tekmovalcev (<i>Drago Ornik</i>)	264
Poslanci proti izgradnji verige HE na srednji Savi (<i>Borut Jerše</i>)	125	Srečanje s predstavniki RD (<i>Mag. Igor Miličič</i>)	44	V znamenju finese (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	105
Postrvji file na milanski način in postrv z zelenjavo, pečena v papirju za peko (<i>Borut Jerše</i>)	239	Srečanje vojnih veteranov ribičev (<i>Stanko Žitnik</i>)	307	V znamenju zlatih in srebrnih plavuti (<i>Jure Ušeničnik</i>)	58
Povsem nepričakovano (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	189	Š		Velenjsko jezero (<i>Milan Štraus</i>)	169
Preden zapade sneg (<i>Jure Ušeničnik</i>)	340	Ščuka, platnica in »stoofvlees« (<i>Miha Lenič</i>)	136	Veliko zanimanje za obisk Slovenije (<i>Borut Jerše</i>)	104
Predstavili smo se na sejmu NATOUR Alpe-Adria (<i>Borut Jerše</i>)	42	Ščukijada 2018 (<i>RD Novo mesto</i>)	112	Verjamemo v uspeh (<i>Borut Jerše</i>)	127
Predstavitev delovanja RZS in LZS v letu 2017 (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	5	Šestdeset let delovanja RD Ribnica (<i>Vojko Štamfelj</i>)	252	Vojna za naše reke ne bo nikoli končana (<i>Anton Komat</i>)	84
Predstavitvena konferenca kodeksa Obisk v naravi (<i>Igor Holy</i>)	324	Še vedno sodeluje na izlovih gojitvenih potokov (<i>Jože Šmejc</i>)	262	Vonj po ribah (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	62
»Prijateljstvo med nami naj se razvija še naprej« (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	386	Škoda na vodah RD Tržič (<i>Jože Smolej</i>)	153	Vrnitev (<i>Krištof Cuderman</i>)	290
Projekt LIFE 1 za ohranitev primorske podusti (<i>Borut Jerše</i>)	126	T		Vrnitev primorske podusti (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	177
Prvi ribolovni dan nove sezone (<i>Rajko Zajc</i>)	112	Tabor mladih ribičev ZRD Primorske (<i>Damijan Magajna</i>)	271	Vsaka HE pomeni popolno spremembo habitata (<i>Borut Jerše</i>)	88
Ptujski ribiči okronali ribiškega carja (<i>Stanko Žitnik</i>)	307	To imamo v genih (<i>Jure Ušeničnik</i>)	217	Vse so podredili soški postrvi in jadranskemu lipanu (<i>Blaž Močnik</i>)	134
R		Tradicija tekem za Pokal Bleda se uspešno nadaljuje (<i>Samo Novak</i>)	188	Vzpostavitev institucije varuha narave se ne bomo odpovedali (<i>Mag. Igor Miličič</i>)	4
Razmnoževanje rib (<i>Prof. dr. Vlasta Jenčič, dr. vet. med.</i>)	250	Tradicionalno druženje ribičev (<i>Roman Zupanc</i>)	308	Z	
Razpis natečaja 32. Odrprtega prvenstva Slovenije za najboljšo umetno muho 2019 in 21. Državnega prvenstva Slovenije v vezanju umetnih muh (<i>Luka Hojnik, dr. Miroslav Žaberl</i>)	322, 362	U		Zatoni Drave – ključna drstišča ščuke v stari Dravi (<i>Marijan Govedič</i>)	93
Razpis XXV. tabora mladih muharjev		Ujemite naravo! Zbranih 10.000 fotografij (<i>Marijan Govedič, mag. Igor Miličič</i>)	7	Zbiljsko jezero (<i>Milan Štraus</i>)	90

Naj zadiši po praznikih

Za letošnje praznično božično ali silvestersko večerjo je Gojko pripravil jedilnik treh jedi iz rib: za hladno predjed ribje kocke na posteljici iz motovilca, za toplo predjed krompirjevo pito s prekajeno ribo in za glavno jed smuča v soli s prekajeno ribo in za glavno jed smuča v soli po maroško.

Vse ribje surovine so nam prijazno preskrbeli prijatelji iz Ribiškega društva Rače, kjer smo jedi tudi skuhalni in v prijatni družbi preizkusili. Naj obogatijo tudi vašo praznično mizo.

Ribje kocke na posteljici iz motovilca

Za pripravo jedi za štiri osebe potrebujemo:

- 24 dag ribjega mesa (som, smuč ali druga bela riba)
- 20 dag motovilca (lahko je tudi radič štrucar ali katera druga solata)
- lupina polovice neškropljene limone
- sok pol limone
- lupina ene neškropljene limete
- en pekoč feferon
- 3 dag naribanega ingverja
- 4 dag sezama
- 2 žlici sezamovega olja
- sojina omaka (po okusu)
- peteršilj (po okusu)
- drobnjak (po okusu)
- sol
- poper

File ribe (brez kože) narežemo na kockice in jim dodamo limonino lupino ter limonin sok. Ribje meso pustimo v marinadi. Med tem nasekljamo feferon, naribamo ingver in nasekljamo peteršilj. Vse skupaj dodamo k ribjim kockam, posolimo, popopravimo, dodamo sezamovo olje in sojino omako, naribano lupino limete in limonin sok. Sezam malo popražimo in ohladimo; ohlajenega dodamo ribjim kockam in vse skupaj premešamo. Na krožnik damo posteljico iz motovilca, nanjo položimo ribje kocke, ki jih potresemo z nasekljanim drobnjakom.

Ob jedi priporočamo belo suho vino, zelen, sauvignon ali malvazijo.

Krompirjeva pita s prekajeno ribo

Za pripravo krompirjeve pite s prekajeno ribo za štiri osebe potrebujemo:

- testo za pito – krhko testo (lahko kupimo že narejenega)
- 30 dag prekajene ribe
- ½ kg krompirja
- 6 dag čebule
- 2 dag česna
- 2 dag peteršilja
- 5 lističev sveže bazilike
- drobnjak
- nekaj listov koromača
- 3 dag sušenega paradižnika
- 5 oliv brez koščic
- 3 do 4 jajca
- 2 do 3 dl smetane za kuhanje
- oljčno olje
- sol
- poper

Testo raztegnemo po modelu za pito. Nanj damo peki papir, nanj pa suh fižol, ki služi za obtežitev. To damo v pečico za 20 minut na temperaturi 160 °C. Po 20 minutah vzamemo testo iz pečice in z njega odstranimo peki papir s fižolom ter pustimo, da se testo shladi.

File prekajene ribe (očičen kože in kosti) narežemo na kockice. V ponev damo nasekljano čebulo in jo dušimo. Dodamo še nasekljan česen, kockice ribe in nasekljan sušen paradižnik.

Krompirjeva pita s prekajeno ribo, smuč v soli po maroško na solati iz bulgurja, spodaj pa ribje kocke na posteljici iz motovilca.

Zdušeno maso položimo po ohlajenem testu in po vsej površini še na rezine narezan krompir. Prelijemo z zmesjo iz jajc in smetane za kuhanje ter posolimo in popopravimo.

Pečemo v pečici pri temperaturi 160 °C od 30 do 40 minut.

Ob jedi priporočamo cviček ali suh rosé.

Smuč v soli po maroško na solati iz bulgurja

Za pripravo smuča v soli po maroško za štiri osebe potrebujemo:

- 1,5 kg očičenega smuča (ne odstranimo lusk!)
- 3 kg grobo mlete soli z začimbami
- 3 dag lupine neškropljene pomaranče
- lupino ene neškropljene limone
- 2 dag česna
- 2 dag kaper
- 2 jajci timijana

Soli dodamo: janeževa semena, črni poper (cel), zvezdasti janež, celo kumino in papriko v prahu.

Vse začimbe damo v ponev in jih pogrejemo. Še tople damo v moznar in jih grobo stremo. Začimbno zmes dodamo grobo mleti soli, dodamo še sesekljano lupino neškropljene pomaranče, sesekljano lupino neškropljene limone, nasekljane kapre, česen in timijan. Dodamo še 0,5 dl mastike. Vse skupaj dobro premešamo in po potrebi dodamo malo vode.

V pekač damo sol z začimbami. Na plast soli položimo očičeno ribo, ki pa ji ne smemo

odstraniti lusk. V trebušno votlino damo vejico rožmarina in ribo prekrijemo s soljo z začimbami. Potlačimo z roko, da je sol bolj zbita. Postavimo v razgreto pečico in pri temperaturi 180 °C pečemo 50 do 60 minut.

Ob jedi priporočamo zelen, pinelo, malvazijo, sauvignon ali katero drugo belo suho vino.

Za prilogo ponudimo solato.

Osnova za solato je bulgur, ki je prišel k nam z Bližnjega vzhoda in je dandanes pomembna sestavina zdrave kuhinje. Je odlično dietno živilo, ki lahko nadomesti riž in testenine, je dober vir proteinov, vlaknin in vitamina B, poleg tega ima zelo malo kalorij.

Za pripravo osnove za solato iz bulgurja potrebujemo:

- malo žličko kumine v zrnju
- 50 dag bulgurja
- lupino ene neškropljene pomaranče
- 20 dag paradižnika ali 5 dag sušenega paradižnika

Zrna kumine segrejemo, jih zdrobimo v moznarju in dodamo bulgurju. Nato dodamo še naribano lupino neškropljene pomaranče in na kocke narezan paradižnik. Vse premešamo in solimo po okusu. Dodamo vodo, da prekrije zmes, in damo kuhat na paro za 20 do 25 minut. Ko je bulgur kuhan, zmes shladimo.

Ko je bulgur shladen, dodamo nasekljano rdečo čebulo, natrgane (ne narezane!) bazilike lističe, narezano rukulo, naribano lupino neškropljene limone, limonin sok, paradižnik, narezan na kocke, natrgane metine lističe, zrna granatnega jabolka, olje in zmešamo. Solimo in popopravimo po okusu ter solato damo za nekaj časa v hladilnik.

Količine so naslednje:

- 20 dag rdeče čebule
- 20 dag rukole
- 10 dag paradižnika
- nekaj listov natrgane bazilike
- nekaj listov natrgane mete
- zrna polovice granatnega jabolka
- sok polovice granatnega jabolka
- lupino polovice limone
- sok polovice neškropljene limone
- 1,5 dl olja
- sol
- poper

Serviramo tako, da damo na krožnik najprej solato iz bulgurja in nanjo položimo file očičene, v soli pečene ribe. Po ribi potresemo zrna granatnega jabolka in na koncu še pokapljamo s sokom granatnega jabolka¹.

Ob jedi priporočamo belo suho ali polsuho vino, po okusu lahko tudi rdeče suho vino, kot je npr. cabernet sauvignon.

Borut Jerše

¹ Sok granatnega jabolka lahko kupimo v trgovinah z začimbami. V arabskem svetu uporabljajo sok iz granatnega jabolka kot kis pri pripravi solat.

Zimsko ogledalo (foto anja)